

50வது ஆண்டை நோக்கி.....

மலலகை

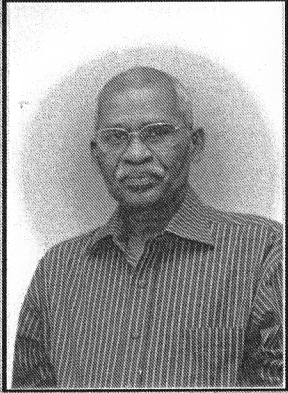
ஆசிரியர்: பெருந்திசை ஜீவா

நெடுந் தொலைவில் வாழ்ந்தபோதும் -
பிறந்த மண்னை நெஞ்சார நேசிப்பவர்!

தீருமண சேவை

15 வருடத் திருமணசேவை நிறைவினை முன்னிடமு
வேல் அமுதன் பாரிய சேவைக் கட்டணக் குறைப்பு!

விபரம்:

விவரங்களுக்குத் தனிமனித நிறுவனர், 'சுயநிதிவழமுறை முன்னோடி', முத்த, புகழ் புக்த, சர்வதேச, சகலருக்கு மாண திருமண சூலோசகர் / சிறந்துப்படுத்தும் குடும்ப சிட்முயர், மாரியமு வேல் அமுதனுடன் திங்கள், புதன், வெள்ளி மாணலயிலோ, சனி, ஞாயிறு நன்ர்பகலி வேலோ தயங்காது தொடர்புகொள்ளலாம்!

தொலைபேசி:

2360488 / 2360694 / 4873929

சந்திப்பு:

முன்னேற்பாட்டு ஒழுங்குகறை

முகவரி:

8-3-3 மெற்றோ மாடமுனை (வெள்ளத்தை காவல் நிலையத்திற்கு எதிராக, நிலப் பக்கம், 33ஆம் ஒழுங்கை வு) 5ம் ஒழுங்கை, வெள்ளத்தை, கொழும்பு-06

தூரித- சுலப மணமக்கள் தெரிவுக்குச் சாலச் சிறந்த முறை சுயநிதிவழமுறையே
ரம்மிய-மகோன்னத மணவாழ்வுக்குக் குடும்பசிட்டுயர் மாரியமு வேல் அமுதனே!

மல்லிகை

'ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி
ஆதியினைய கலைகளில் உள்ளம்
ஈடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பிறர்
ஈன நிலை கண்டு துள்ளவர்'

உலகப் பாராளுமன்ற வரலாற்றிலேயே, இலங்கை நாடாளுமன்றத்தில் மாத்திரம் தான் ஓர் இலக்கியச் சஞ்சிகை விதந்து பாராட்டப் பெற்ற பெறுமதி மிக்க சம்பவம் இடம் பெற்றுள்ளது. அங்கு பாராட்டப்பட்ட சஞ்சிகை மல்லிகை. இதனை நாடாளுமன்றப் பதிவேடான ஹன்ஸார்ட் (04. 7. 2001) பதிவு செய்ததுடன் எதிர்காலச் சந்ததியினருக்காக ஆவணப்படுத்தியுமுள்ளது- அத்துடன் உலக வரலாற்றில் முதன் முதலில் சலூனுக்குள் இருந்து வெளிவந்த இலக்கியச் சஞ்சிகையும் மல்லிகையே தான்!

50 - ஆவது ஆண்டை
நோக்கி...

மே

384

'Mallikai' Progressive
Monthly Magazine

மல்லிகை அர்ப்பணிப்பு உணர்வுடன் வெளிவரும் தொடர் சிறுநேடு மாத்திரமல்ல- அது ஓர் ஆரோக்கியமான இலக்கிய இயக்க முமாகும். மல்லிகையில் வெளியாகும் எழுத்துக்களுக்கு எழுதியவர்களே பொறுப்பானவர்கள்!

201/4, Sri Kathiresan St,
Colombo - 13.

Tel : 2320721

mallikaijeeva@yahoo.com

மல்லிகையின் சந்தாதாரர்
என்ற பதிவு வரலாற்று
இலக்கியப் பதிவாகும்!

பலருக்கு - மல்லிகையின் தொடர் வாசகப் பெருமக்களுக்கு - இன்னமும் மல்லிகையின் அடிப்படைச் சிரமங்கள் புரியமாட்டாமலே இருந்து வருகின்றது.

மல்லிகையின் தனிமனித அசுர உழைப்பினாலும் தன்னம்பிக்கையினாலும் தளராத இலக்கிய நேசிப்புடனும் கடந்த 46 ஆண்டுக் காலங்களாக மலர்ந்து வரும் ஒரு மாத இதழாகும். அதுதான் அதனது மிகப் பெரிய பலமுமாகும்.

இதை மல்லிகைச் சுவைஞர்கள் புரிந்துகொண்டதாகவோ அல்லது தெரிந்து கொண்டதாகவோ தெரியவில்லை.

'மல்லிகையின் ஆரம்பம் தொடரே அதனது சந்தாதாரனாக இருந்து வந்துள்ள வனாக்கும்!' எனத் தங்களுது பிற்சந்ததியினருக்குச் சொல்லிப் பெருமைப்படத்தக்க தற்காலச் செயல்களில் ஒன்றுதான் இந்தத் தொடர் பிணைப்பு என்பதை மல்லிகையின் இன்றைய சந்தாதாரர்கள் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

இந்தப் பாரிய நவீன இலக்கியப் போராட்டத்தைச் சரிவரப் புரிந்துகொள்ளாத சிலர், இடைநடுவே மல்லிகையின் முகவரியையே மறந்துபோய் விடுகின்றனர். அதற்கும் ஓர் அடிப்படைக் காரணமுண்டு என்பதையும் நான் தெளிவாகவே புரிந்தும் தெரிந்தும் வைத்துள்ளேன்.

அவசர யுகம். பலருக்கோ வேலைப் பளு. இன்னும் சிலருக்கு நேரம் கிடைப்பதேயில்லை. இன்னும் சிலருக்கோ மல்

லிகை இதழ் கையில் கிடைக்கும்போது தோன்றும் ஆரோக்கியமான எண்ணங்களை நடைமுறைப்படுத்த முடியாத வாழ்க்கைச் சிக்கல். நல்ல நினைவுகள் நினைவுகளாகவே நெஞ்சில் நிலைத்துப் போய்விடக் கூடிய தூர்ப்பாக்கிய நிலை.* நினைப்பதைச் செயற்படுத்த முடியாத அவசர நிலை.

- இத்தனையும் எனக்குத் தெரியும். ஏனெனில் இத்தகைய அவலச் சூழ்நிலைக்குள் உட்பட்டத்தான் நானும் தினசரி மல்லிகைக்காக இயங்கி வருகின்றேன். அவலச் சூழ்நிலையையும் நேரமின்மையையும் சொல்லிக் கொண்டே நாம் நாடகளைக் கடத்திவிட முடியாது.

நாம் நமக்கு கிடைத்த வாய்ப்பு வசதிகளைப் பயன்படுத்தி, அடுத்த தலைமுறையினருக்கு ஏதாவது ஆக்கபூர்வமானதைச் செய்து வைத்துவிட்டுப் போக வேண்டும். - இல்லாது போனால் வரலாறு நம்மையெல்லாம் மன்னிக்காது.

இந்த வருங்கால ஆரோக்கியமான இலக்கியத் திசைவழியை மனதில் ஆழமாக இருத்திக் கொண்டே, இன்று வரைக்கும் மல்லிகை தனது வேலைத் திட்டத்தை நிறைவேற்றி வருகின்றது.

மல்லிகையின் இலக்கியப் போராட்டத்தை மனதார நம்புகின்றவர், அதனை நெஞ்சார நேசிப்பவர்கள் ஒன்றைத் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். சகல வழிகளிலும் தனிமனித உழைப்பையும், அர்ப்பணிப்புச் செயற்பாட்டையும் உள்வாங்கி, உள்வாங்கிக் கொண்டதான் மாதா மாதம் ஊலிகை இதழ்கள் ஒழுங்காக மலர்ந்து வருகின்றன.

இந்த இலங்கைத் திருநாட்டைக் கலை

இலக்கிய நல்நிலமாக ஆக்கியே தீர வேண்டும், இந்த மண்ணைச் செப்பணிட்டு, வளர்த்தெடுத்து, அடுத்த சந்ததியினரின் கரங்களில் மனப்பூரிப்புடன் கையளிக்க வேண்டும் என்ற பாரிய நல்நோக்கத்துடன்தான் உழைப்பு என்ற நல்நீர் பாய்ச்சப்பட்டு வளர்த்தெடுக்கப்பட்டு வருகின்றது.

இந்த நமது நல்நோக்கத்தை நெஞ்சாரப் பலரும் புரிந்து, தெரிந்துகொண்டுதான் இதுவரை காலமும் மல்லிகைச் செடிக்கு நீர்வார்த்து வருகின்றனர்.

- இந்த ஆத்மார்த்திக உழைப்பைத் தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டவர்கள் புரிந்து கொள்ளலாம். புரிந்துகொள்ள இயலாதவர்களைப் பற்றி நாம் என்றுமே கவலைப்படாது கிடையாது.

30-களில் தமிழகத்திலிருந்து மணிக் கொடி என்றொரு இலக்கிய இதழ் வெளிவந்தது. அந்த ஆரம்பகால இலக்கிய இதழ்க்கு ஏற்படாத பல அடிப்படைச் சிக்கல்கள் மல்லிகையின் தொடக்க காலத்தில் ஏற்பட்டதுண்டு. அந்த நெருக்கடியான யுத்த கால அவலத்தில் இருந்து கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விடுபட்டு, தலைநகருக்குக் குடிபெயர்ந்து வந்து, இன்று நிலைத்து விட்டது.

இங்கோ வேறுபல வாழ்க்கைச் சிக்கல்கள்! இருந்தும் தனது ஆரோக்கியமான உள்நோக்கத்திலிருந்து மல்லிகை தடம்புரண்டு போனது கிடையாது.

மொத்தமாகச் சொன்னால், மல்லிகைச் சந்தாதாரராக நீங்கள் இன்று உங்கள் நாமத்தை பதியும்போது, உங்களையும் எதிர்காலத் தலைமுறையினருக்கு ஓர் ஆவணமாகப் பதிவு செய்தவர்களாகின்றீர்கள்.

- ஆசிரியர்

முத்திக்குப் பாராட்டு விழா!

இந்த ஆண்டு ஏப்ரல் மாத நடுப்பகுதியில் நான்கு நாட்களாகத் தொடர்ந்து நடைபெற்ற கம்பன் விழாவில், மகத்தான பாராட்டு வைபவம் ஒன்று நடைபெற்று, எல்லோரினதும் நெஞ்சங்களையும் அப்படியே கொள்ளை கொண்டு விட்டது.

நடனக் கலாவல்லி செல்வி பத்மா சுப்பிரமணியம் அவர்களை நமது நாட்டுக் கலைஞர்கள், பொதுமக்களின் சார்பாக பாராட்டிக் கௌரவித்த நிகழ்ச்சியை நிகழ்வில் கலந்துகொண்ட சகல மக்களும் மனங்குளிர், நெஞ்சு நெகிழ வாழ்த்தி வரவேற்றனர். அதைப் பார்த்த சகலரும் மெய்மறந்து, மன நெகிழ்ச்சியுடன் கரகோஷம் செய்தனர். இதன் மூலம் இந்தப் பாரிய கலைப் பாராட்டு நிகழ்ச்சியில்தான் மக்களினது உணர்வீவ மனதாரக் கண்டு களிக்க முடிந்தது.

பத்மா மாபெரும் தமிழகக் கலைக் குடும்பத்திலிருந்து உதித்தெழுந்தவர். கோகில வாணி, எம்.எஸ்., பாகவதர், சின்னப்பா, என்.எஸ்.கிருஷ்ணன், ரி.ஆர்.ராஜகுமாரி போன்ற சினிமா நட்சத்திரங்களை அந்தக் காலத்திலேயே உருவாக்கி, புகழடைய வைத்து இன்று வரைக்கும் அவர்களது நாமங்களை சினிமா உலகில் மறையாமல் நிலைநாட்டியவர். அத்தகைய சிறப்பும் ஆளுமையும் கொண்டவர்தான் அந்தக்காலத்து இயக்குநர் கே.சுப்பிரமணியம் அவர்கள்.

அன்னாரது புதல்விதான் இந்தப் பத்மா அவர்கள். தான் மனதார நேசிக்கும் நடனக் கலையின் மீது கொண்ட ஆழ்ந்த நேசிப்பின் காரணமாக, இறுதிவரை திருமணமே செய்து கொள்ளாமல், இன்றுவரையும் செல்வியாகவே வாழ்ந்து வருகின்றார்.

இத்தகைய ஆழமான கலைக் குடும்பப் பின்புலத்தைக் கொண்டு கலைக்காகவே வாழ்ந்து வரும் செல்வி பத்மா சுப்பிரமணியம் அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து இந்தப் பெரும் கலை இலக்கிய விழாவின் முதல் நாள் நிகழ்ச்சியில் இலங்கைக் கம்பன் கழகம், நமது நாட்டுத் தமிழ் மக்களினது சார்பாக பாராட்டி மகிழ்ந்தது. அர்ப்பணிப்புக் கலைஞருக்கு இத்தனை பெரிய விழா எடுத்துக் கௌரவித்ததே, அது ஒன்றே போதும்! - போதும்!

இலக்கிய ஆவணம் மிக்க புனைகதைப் படைப்பாளி வவுனியூர் இரா உதயணன்

- தம்பு சிவா

தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் தனித்துவம் மிக்க படைப்பாளியாக முகிழ்ந்து நிற்கின்றார், வவுனியூர் இரா உதயணன். தாம் வாழ்ந்த மண்ணின் மாந்தர்களை கதாப்பாத்திரங்களாகக் கொண்டு, அவர்களின் வாழ்க்கைக் கோலங்களை எழுத்தில் வடித்துள்ளார். லண்டன் மாநகரில் உயர்பதவியை வகித்துக்கொண்டு வாழ்ந்த போதிலும், பிறந்த மண்ணின் மேல் கொண்ட பற்றுறுதியின் காரணமாக, அங்கு வாழும் மக்கள், அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சனைகள், துன்ப துயரங்கள், சடங்குகள் சம்பிரதாயங்கள், கலாசாரப் பண்பாடுகள் போன்ற இன்னோரன்ன அம்சங்களை உள்வாங்கி அவற்றைப் புனைகதைகளாகத் தந்துள்ளார் எழுத்தாளர் இரா. உதயணன். இலக்கியத்துக்கு ஒரு சிறப்பு உண்டு. படைப்பின் நோக்கமும் அதன் தன்மையும் படிப்பவர் நெஞ்சம் அகலாதபடி நகர்த்திச் செல்லும் விதமும்தான் அந்தப் படைப்புக்குக் கிட்டும் வெற்றியாகும். இந்த வகையில், தமது படைப்பின் மூலம் வாசகர் மனத்தில் இடம்பிடித்து வெற்றியும் கண்டுள்ளார் எழுத்தாளர்.

பல்வேறுபட்ட இலக்கியப் பங்களிப்புகளில் தம்மை ஈடுபடுத்திக்கொண்ட போதிலும், புனைகதைத்துறையில் தடம் பதித்து ஓயாது எழுதிவருகின்றார். இதுவரை அவரது ஆறு நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. மாறுபட்ட சூழலில், வேறுபட்ட மனிதர்கள் என்ற ஒரேயொரு சிறுகதைத் தொகுதியைத் தவிர மற்றைய ஐந்தும் நாவல்களே.

சிறுகதை வாழ்க்கையின் சாளரங்கள். ஒரு பகுதியை அல்லது ஒருவரின் தனி உணர்ச்சியை அல்லது ஒரு சம்பவத்தை எடுத்துக் கூறுவது என்கிறார் சிறுகதை மன்னன் புதுமைப்பித்தன். மாறும் என்கிற விதியைத் தவிர, மற்றையெல்லாம்

லாம் மாறிக்கொண்டே இருக்கிறது என்று கூறியுள்ளார் கார்ல் மார்க்ஸ். இலக்கியம் என்பது வாழ்க்கையைப் படம் பிடித்துக் காட்டும் கண்ணாடி என்று சொல்லுவார்கள். அந்த வகையில் இரா. உதயணன் அவர்கள் தாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் காலத்தில் வாழ்க்கையில் கிடைத்த சில அனுபவங்களை, நெஞ்சத்தில் பொதிந்து வைத்திருந்த நினைவுகளை, அநீதிக் கும் அக்கிரமத்திற்கும் எதிரான எண்ண அலைகளை தம் சிறுகதைகளில் வடித்துத் தந்துள்ளார். அவரது கதைகளின் கதாபாத்திரங்கள் யாவும் உயிர்த்துடிப்புள்ள ஜீவன்கள். சமுதாயத்தில் அன்றாடம் தரிசித்த மனிதர்கள். கதைகளில் பேசப்படும் சம்பவங்கள் யாவும் நேரில் கண்ட காட்சிகளாக விரிகிறது.

மாறுபட்ட சூழலில் வேறுபட்ட மனிதர்கள், மனிதனாகப் பிறந்த நாங்கள் மாறுபட்டவர்கள். வேறுபட்ட சூழலில் எங்கள் சிந்தனைகளும், நோக்கங்களும் வித்தியாசமானவையாகவே இருக்கும். இந்தச் சிறுகதைத் தொகுப்பில் ஒவ்வொரு சிறுகதையிலும் மாறுபட்ட மனிதர்களை நீங்கள் சந்திக்கப் போகின்றீர்கள். இவ்வாறு ஆசிரியர் தனது உரையில் முன்னிறுத்தியுள்ளார்.

‘இரா உதயணின் சிறுகதைகள் தமிழ்ச்சிறுகதை உலகிற்கு ஒரு புதிய வடிவத்தை வழங்கும் என்பது எனது நம்பிக்கை’ என்று நூலின் வெளியீட

டாளர் அருணா செல்லத்துரை கூறியிருப்பது ஒரு ஆரோக்கியமான நோக்காகும்.

மாறுபட்ட சூழலிலும் வேறுபட்டாத ஒரு மனிதநேய மிக்க எழுத்தாளனால்தான் மாறுபட்ட சூழலில் வேறுபட்ட மனிதர்களின் பெருமைகள் - சிறுமைகள் - உணர்வுகள் - உணர்ச்சிகள் - வக்கரித்த எண்ணங்கள் - வறட்டுக் கௌரவங்கள் போன்றவற்றை எழுத முடியும். இரா உதயணன் இலக்கியத்தைத் தொடர்ந்து படைத்து வருகின்றார் என்றால், அவர் சமூகத்தின் மீது கொண்ட பிரிக்க முடியாத நேசிப்பே காரணமாகும். இந்த நேசிப்பு வெளிப்பாட்டின் ஓர் அங்கமே இந்தச் சிறுகதைத் தொகுப்பாகும். என்று நூலின் முன்னுரையில் பா.மனோகரன் விளக்கியுள்ளார்.

இரா உதயணின் எழுத்துக்கள் பற்றி நோக்காளர்களின் கருத்துரைகளை நோக்குமிடத்து, எழுத்தாளரின் நேர்மையும், அவரது இலக்கிய ஆளுமையும் பட்ட வெளிச்சமாகப் பிரகாசிக்கின்றது. எனவேதான் அவரை தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் தனக்கென ஒரு தனித்துவம் கொண்ட எழுத்தாளராகத் தரிசிக்க முடிகிறது.

இவருடைய முதல் நாவல் சுருதி பேதமடைகிறது. 2008ஆம் ஆண்டு வெளிவந்து, அவரை ஒரு நாவல் எழுத்தாளராக வாசகர்களுக்கு அறிமுகமாக

வைத்தது. விதி வரைந்த பாதையிலே... என்ற அவரது நாவல் அவருக்குப் பெருமையைத் தேடிக்கொடுத்தது. இந்த நாவலும் 2008இல் வெளிவந்து, இலங்கை அரசு சாஷித்திய மண்டலப் பரிசினைப் பெற்றுக்கொண்டது. இலக்கிய வரலாற்றிலே, ஈழத்து மண் வாசனையுடன் தமது படைப்புகளை வெளியிட்டு, பலரின் பார்வைக்கு உட்படுத்தப்பட்ட ஒரு எழுத்தாளராக இரா. உதயணன் தோன்றுகின்றார். விதி வரைந்த பாதையிலே மனித அவலங்களை சமுதாயத்தின் கண் தாம் தரிசித்த தரிசனங்களை யதார்த்தமாக வெளிக்காட்டுவதில் வெற்றிகண்ட ஆசிரியரின் கதாபாத்திரங்கள் எம் மனக்கண் முன் தோன்றி நீங்காத இடத்தைப் பெற்று நிற்கின்றன. அவரது உள்ளத்து உணர்வுகள், அவர் பிறந்து வளர்ந்த மண்ணையே வட்டமிட்டபடி உலா வருகின்றன. சாதாரண வாசகனும் புரிந்துகொள்ளக் கூடிய எளிய உரைநடையில் அவரது படைப்புகள் அமைந்துள்ளன.

அவருடைய இந்த நாவலில் வடிவியாவையும், அதனைச் சூழ்ந்துள்ள சில கிராமங்களின் அழகையும் எடுத்துக் காட்டுவதோடு, வடிவியா, சிங்கப்பூர், லண்டன் ஆகிய இடங்களில் நடைபெற்ற சம்பவங்களையும், ஏமாற்றுக்காரர்களினால் ஏமாற்றப்பட்ட ஒரு அபலைப் பெண்ணின் கதையை முன்னெடுத்துச் செல்லுகின்ற விதம்

யதார்த்தமாகவே அமைந்துள்ளதைக் காணலாம்.

அவள் வாழ்க்கையிலும் எத்தனை சோதனைகள், ஜீரணிக்க முடியாத உண்மைகள்; நடந்து முடிந்த நிஜங்கள். ஒருகட்டத்தில் அவள் வாழ்க்கையும் கூட, இடி விழுந்து கருகிப்போன தென்னமரம் போல, சிதறிக் கிடந்த குருத்தோலைகள் போல, இளம் வயதில் சிதறிப்போன அந்த மறக்க முடியாத அத்தியாயங்களை மீண்டும் ஒரு தடவை நினைக்கத் தொடங்க கண்களிலிருந்து சொட்டாக நீர்த்துளிகள் வழிந்து, அவளது கன்னங்களை வருடிச் சென்றன என்று முதல் ஆரம்பத்திலேயே கருவுக்குக் கட்டியம் கூறிய துடன், உவமானங்களையும் முன் வைத்து கதையை நகர்த்தியுள்ளமை அலாதியானது.

தன் சாதி விட்டு வேறு சாதிக் காரனை விரும்பி அவனுடன் ஒடிவிட்ட பெண்ணின் நிலையும், அதனால் பெற்றோர் அவளை ஒதுக்கி வைப்பதைக் கதையில் கூறவந்த ஆசிரியர், சாதி என்ற சாபக்கேடு சமுதாயத்திலிருந்து தூக்கி எறியப்பட வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகின்றார். இலக்கியம் வெறும் பொழுதுபோக்குக் கருவியல்ல. நயம் பார்த்து ரசித்துக் கொண்டிருக்கக்கூடியதுமல்ல. மக்கள் வாழ்க்கைக்குத் தேவையானவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு உருவாக்க வேண்டியதே

இலக்கியம் என்ற நிலையில் நின்று தமது இலக்கியப் படைப்புகளை இரா. உதயணன் மேற்கொண்டு வருகின்றார்.

வடிவியா மாவட்டம் விவசாயப் பூமியாகச் செழிப்புடன் இருந்த காலகட்டத்தில், வடிவியாவில் வாழ்ந்த இராமகிருஷ்ணா - கமலநாயகி தீம்பதி களின் சிரேஷ்ட புத்திரராக 1960இல் பிறந்த உதயணன், யாழ்ப்பாணம் சென். ஜோன்ஸ் கல்லூரி, வடிவியா தமிழ் மகாவித்தியாலயம் ஆகிய கல்வி நிறுவனங்களில் கற்று, மேற்படிப்புக் காக லண்டன் சென்றார். அங்கு வர்த்தக முகாமைத்துவ முதுநிலைமாணி, கணக்கியல் முதுநிலைமாணி ஆகிய பட்டங்களைப் பெற்று நிதிப்பணிப்பாளராகச் சேவையாற்றி வருகின்றார். இத்தகைய பொறுப்பு வாய்ந்த பதவியை வகித்துக்கொண்டு, இலக்கிய ஆர்வம் காரணமாக எழுத்துத்துறையில் கால் பதித்து ஒரு முன்னிலை எழுத்தாளராக முத்திரை பதித்து நிற்கின்றார்.

தமது இலக்கிய ஆர்வம் மேலோங்க உந்து சக்தியாக இருந்த முன்னாள் தினகரன் ஆசிரியர் அமரர் கலாசூரி சிவகுருநாதன் மதிப்புக்குரியவர் என்பதை, அவர் சொல்லக் கேட்டிருக்கின்றேன். மேலும், தமது எழுத்தாற்றலை வளர்க்க, பலவகையிலும் உதவிய முன்னாள் ஈழநாடு வார இதழின் ஆசிரியர் சசிபாரதி சு.சபாரத்தினம் அவர்களை மதித்துத் தமது சிறு

கதைத் தொகுதியை அவருக்குச் சமர்ப்பணமாக முன்வைத்துள்ளார். மூத்த புத்திரிகையாளரும், இலக்கியவாதியுமாகிய, புதினம் ஈ.கே. ராஜகோபால் தமது இலக்கியத்துறை வளர்ச்சிக்கு முக்கிய வழிகாட்டியாக இருப்பதையும், தமது ஆக்க இலக்கிய படைப்புகளை அருணா வெளியீட்டகம் ஊடாக வெளிக்கொணர்ந்து, முதன்மைப்படுத்தும் அருணா செல்லத்துரையின் சேவையையும் நன்றியுடன் நோக்குகிறார். மேலும், உலகளாவிய ரீதியில் பல எழுத்தாளர்களை நண்பர்களாகக் கொண்ட ஒரு படைப்பாளி என்ற வகையிலும் எழுத்தாளர் இரா. உதயணன் மதிக்கப்படுகின்றார்.

‘எழுதுவதில் எனக்கு எதுவித சிரமமும் இல்லை. ஏன் என்றால் எனக்குத் தெரிந்தவற்றைத்தான் நான் எழுதுகின்றேன். எனக்குத் தெரியாதவற்றைப் பற்றி நான் ஒருபோதும் எழுதுவதில்லை’ என்று மாக்ஸிம் கார்க்கி என்ற எழுத்தாளன் கூறியதற்கு அமைவாக, நாவலாசிரியர் இரா. உதயணன் தமக்குத் தெரிந்தவற்றையே படைப்பாக வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார்.

இவருடைய நூல் அறுந்த பட்டங்கள் என்னும் நாவல் 2009இல் வெளிவந்து, தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்ற விருதினைப் பெற்றுக் கொண்டது. நாவல் வரிசையில் இரா. உதயணனின் நான்காவது நாவல் இது. இதைத் தொடர்ந்து 2010ஆம்

ஆண்டு இரு நாவல்களை நூலாக வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார். பனிநிலவு என்னும் நாவல் பற்றி ஆசிரியர் பின் வருமாறு கூறுகின்றார். 'இன்றைய கால கட்டத்தில் தமிழ் மக்களாகிய நாம் எம்மைப் பற்றி மட்டுமே சிந்திக்' காமல், எமது சமுதாயத்தில் பல இடர் களுக்கும், துயரங்களுக்கும் மத்தியில் வாழும் எம்மவர்களைப் பற்றி சிந்தித்து, எம்மால் இயன்ற உதவிகளைச் செய்ய முற்பட்டால் அதுவே எமது சமுதாயத் திற்கு நாம் செய்யும் அளப்பரிய பணியாகும்' என்கிறார்.

இவரின் உயிர்க்காற்று நாவல் இன்றைய சூழ்நிலையில் நடக்கின்ற நமது சமுதாயத்தில் ஏற்பட்டு வருகின்ற மாற்றங்களை அடிப்படையாக வைத்து எழுதப்பட்டது. நாம் மறக்க நினைத்த சம்பவத்தைக் களமாகக் கொண்டு மீண்டும் கண்களில் கண்ணீர் வர வைக்கிறார். காலத்திற்கேற்றவாறு கற்பு என்பதற்கான வரைவிலக்கணத்தை இந்நாவலில் மீளாய்வு செய்கிறார்.

தமிழ்நாட்டிலிருந்து வெளிவருகின்ற இனிய நந்தவனம் என்னும் சிற்றிதழின் ஆலோசனைக் குழு உறுப்பினராகவும் இருந்துகொண்டு, இலக்கியப் பணியாற்றுகின்றார். கொழும்பில் நடைபெற்ற உலகச் சிற்றிதழ்கள் சங்க மாநாட்டுக்குச் சிறப்பு அதிதியாக வருகை தந்து சிறப்பித்ததுடன்,

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் நடைபெற்ற சர்வதேச எழுத்தாளர் மாநாட்டுக் கருத்தரங்கில் கலந்து கொண்டு, தமது ஆணித்தரமான கருத்துக்களையும் உரையில் முன்வைத்துள்ளார். மட்டக்களப்பு ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை மண்டபத்தில் எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையம் நடாத்திய தமிழியல் விருது வழங்கும் வைபவத்தில் சிறப்பு விருந்தினராகக் கலந்து சிறப்பித்தார். எழுத்தாளர் அந்தனி ஜீவாவின் 'அமைதி! கோர்ட் நடந்து கொண்டிருக்கிறது!!' என்னும் நூல் வெளியீட்டு விழா கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தில் நடைபெற்றபோது சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்ற இரா. உதயணன் கௌரவிக்கப்பட்டமை சிறப்பு நிகழ்ச்சியாகும்.

படைப்பிலக்கியத்துறைக்குப் பெருமை சேர்த்துள்ள இவர் எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிப்பது, அவர்களுக்கு ஆதரவு வழங்குவது என்ற வகையில் தமது பணியை விசாலப்படுத்தியுள்ளார். மாநாடுகள், விருது விழாக்கள், நூல் வெளியீடுகள் என்று பலவகைப்பட்ட இலக்கிய நிகழ்வுகள் எந்த நாட்டில் நடைபெற்றாலும் தவறாது பங்கு பற்றிச் சிறப்புச் செய்யும் பண்பாளன். அத்தகைய ஒரு இலக்கியப் படைப்பாளி, இலக்கிய வரலாற்றில் நிலைத்து நின்று அரும் பணியாற்ற வேண்டும் என்று இலக்கிய நெஞ்சங்கள் வேண்டி நிற்கின்றன.

அவுஸ்திரேலியாவில் அரங்கேற்றங்களுக்குக் குறைவில்லை. ஒவ்வொரு வாரமும் இந்நாட்டில் ஏதாவது ஒரு மாநிலத்தில் பரதநாட்டிய, மிருதங்க, அல்லது வாய்ப்பாட்டு அரங்கேற்றம் நடந்து கொண்டோடுகிறது. குறிப்பிட்ட மூன்று கலைத்துறைகளிலும் எம்மவர்களின் பிள்ளைகளுக்குக் கற்றுக் கொடுக்கவும், பயிற்சி வழங்கவும் ஆசிரியர்கள் பல்கிப் பெருகிவிட்டனர். இந்த அரங்கேற்றங்களில் சில சமயங்களில் நாம் தமிழைத் தேடும் அபாக்கியவாதிகளாகி விடுவோம்.

பரதநாட்டிய அரங்கேற்றத்துக்குத் தயார்ப்படுத்தப்படும் எம்மவர்களின் பிள்ளைகளில் எத்தனை பேர் தொடர்ந்தும் ஆடுவார்கள் என்று நாம் கேள்வி கேட்கக் கூடாது. அவர்களின் இல்லங்களில் அங்கேற்றப் படங்களின் தொகுப்பான அல்பமும் பதிவான இறுவட்டும் இருக்கும். விருந்தினர்கள் வந்தால், பார்த்துக் கேட்டு ரசிக்கலாம்.

அரங்கேற்றத்திற்காக அனுப்பப்படும் அழைப்பிதழிலும் நிகழ்ச்சியன்று தரப்படும் வண்ணமயமான சிறிய மலரிலும் தமிழைத் தேட வேண்டும். இது பற்றி யாரும் குறை சொல்லக் கூடாது. சொன்னால், நிகழ்ச்சிக்கு வரும் எம்மவரின் குழந்தைகளுக்குத் தமிழ் தெரியாது என்பார்கள். அல்லது அவுஸ்திரேலியா வெள்ளை இனத்தவர்களுக்கும் கலாரசிகர்களான வேற்று மொழி பேசும் இந்தியர்களுக்கும் தமிழ் தெரியாது என்பார்கள்.

கங்காரு நாட்டுக் காகிதம்

ஆனை ஆனை பார்ச்சுறார்.. ஆட்டத்தைப் பார்த்துடாமல் ஆனை ஆனை பார்ச்சுறார்...

—முருகபுதி

கடந்த ஆண்டு இறுதியில் மெல்பனில் நடந்த தமிழ்- சிங்கள- ஏனைய இனத்தவர்கள் கலந்து கொண்ட ஒன்றுகூடலில் நான் சிங்கள மொழியில் பேசினேன். எம்மவர்களில் பலருக்கு ஆங்கிலம் தெரிந்த அளவுக்கு, சிங்களமும் தெரியும் என்ற நம்பிக்கையில் சிங்களத்தில் பேசினேன். அத்துடன் தமிழ் பேசத் தெரியாத சிங்களவர்களுக்கு, 'இதோ பாருங்கள் நான் உங்களது மொழியை எனது சகோதர மொழியாகக் கருதிப் படித்துப் பேசுகிறேன். அதுபோன்று நீங்களும் எமது மொழியைப் பேசிப் பழகங்கள்' என்று உணர்த்துவதற்காகவும் அப்படிப் பேசினேன்.

சில தமிழ்க் கொழுந்துகள் அதனால் அதிருப்தியுற்றதாகப் பின்னர் அறிந்தேன். ஆனால், காலம் காலமாக இந்தக் கடல் சூழ்ந்த கண்டத்தில் எம்மவரின் அரங்கேற்றங்களில் நாம் தமிழைத் தேடுகின்றோமே என்று எவரும் கவலைப்படவும் இல்லை. அதிருப்தி தெரிவிக்கவும் இல்லை.

இந்த அரங்கேற்றங்கள் பற்றி சொல்வதற்குப் பல சுவாரஸ்யங்கள் இருக்கின்றன.

அதில் ஒன்றை மாத்திரம் சொல்லிவிட்டு, நான் முக்கியமாகக் குறிப்பிட்டவந்த விடயத்துக்கு வருகின்றேன்.

“வசதியிருக்கும் போது எங்கட பிள்ளையின்ற அரங்கேற்றத்தை வெளி நாட்டுச் சொந்த பந்தங்கள் புடைசூழப் பார்த்துவிடுவோம். பிறகு, இந்த நாட்டில் பிள்ளை தனக்குத் துணையாக யாரைக் கொண்டு வருமோ தெரியாது!”

“எங்கட விருப்பப்படி கலியாணங்கள் நடக்குமா? என்பதும் நிச்சயமில்லைத் தானே. அதுதான் எங்கட கைக்குள்ள இருக்கக்கேக்கையே, எங்கட விருப்பப்படி அரங்கேற்றச் சடங்கை வைச்சிடுவோம். கலியாணச் சடங்கு எங்கட கையில் இருந்தால் சரி. இல்லாட்டில் கடவுள் விட்ட வழி!”

இந்த அரங்கேற்றங்களுக்காகத் தமிழகத்திலிருந்து புகழ்பெற்ற மிருதங்க, வயலின் வித்துவான்கள் பாடகர்கள், பாடகிகள் அழைக்கப்படுவார்கள். வந்த

வர்களும் அரங்கேற்றம் முடிந்தவுடனேயே விமானம் ஏறமாட்டார்கள். அவர்களுக்காக மற்றுமொரு மண்டபத்தில் மற்றுமொரு நிகழ்ச்சி ஒழுங்கு செய்யப்படும். அதற்குச் சில சமயம் அனுமதிக்கட்டணமும் வசூலிக்கப்படும். பச்சைத் தண்ணீரில் பலகாரம் பொரிக்க முடியாது தானே.?

தமிழகக் கலைஞர்களுக்காக நடத்தப்படும் பிரத்தியேக நிகழ்ச்சியிலும் நாம் தமிழைத்தான் தேடிக்கொண்டிருப்போம். நிகழ்ச்சி அறிவிப்பிலிருந்து கலைஞர் அறிமுகம் வரையில் 26 எழுத்து சர்வதேச மொழிதான் உதிரும்.

ஆனால், எம் எழுத்துலக பிரம்மாக்களுக்கு முன்மாதிரியான விடயம் ஒன்றை இந்நிகழ்வுகளில் என்னால் காண முடிந்தது. நடன, மிருதங்க, வாப்பாட்டு, அரங்கேற்றங்களில் இந்தத் துறை சார்ந்த அனைத்து ஆசிரியர்களையும் காணலாம். அவர்களுக்குள்ளிருக்கும் மனநிலை பற்றி எம்மால் எதுவும் சொல்ல முடியாது. ஆனாலும் அவர்கள் சக ஆசிரியர்களின் மாணவர்களின் அரங்கேற்றங்களில் கலந்து கொண்டு சிறப்பிக்கின்றார்கள். அரங்கேற்றம் முடிந்த பின்னர் நடத்தப்படும் பிரத்தியேக நிகழ்ச்சிகளிலும் கலந்து கொள்கிறார்கள். கலைக்குடும்பத்தின் சங்கமத்தை இதிலே அவதானிக்க முடிகிறது.

ஆனால், அளவுக்கு அதிகமாக சுய பெருமை பேசும் எழுத்தாளர்கள் அறி

வுலகம், சார்ந்தாவது ஒன்று கூடுவது அபூர்வமாகத்தான் நடக்கிறது.

எமது அவுஸ்திரேலிய தமிழ் இலக்கியக் கலைச்சங்கம் வருடந்தோறும் எழுத்தாளர் விழா நடத்துமபோது, எழுத்தாளர்கள் என்று தம்மைச் சொல்லிக்கொள்ளும் பலரை மண்டபத்தில் காண முடியாது. பக்கத்தில் நடந்த எழுத்தாளர் ஒன்றுகூடலுக்கு வரமாட்டார்கள். ஆனால், சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாட்டை மலேசியாவில் நடத்துங்கள் தமிழ்நாட்டில் நடத்துங்கள் என்று வானொலி ஊடகத்தில் பிதற்றுவார்கள்.

மெல்பனிலும் சிடனியிலும் தமிழக எழுத்தாளர் ஜெயமோகனும் இலங்கை எழுத்தாளர் தெளிவத்தை ஜோசப்பும் கலந்து கொண்ட இலக்கியச் சந்திப்பு நடந்தது. எத்தனை எழுத்தாளர்கள் இச்சந்திப்பில் கலந்து கொண்டார்கள் என்பதை என்னால் விரல்விட்டு எண்ணிச் சொல்ல முடியும்.

பல வருடங்களுக்கு முன்னர் எனது மூன்று நூல்களின் வெளியீடு சிடனியில் நடந்தது. அச்சமயம் தமிழகத்திலிருந்து கவிஞர் அறிவுமதி வந்திருந்தார். சிடனியின் நீண்டகாலம் வசிக்கும் ஒரு எழுத்தாளர். (நூல் வெளியீட்டு அழைப்புக் கிடைத்தும்) அவரை அந்தக் கூட்டத்துக்கு அழைத்து வராமல் சிடனி சுற்றிக் காண்பிக்க கூட்டிச் சென்றுவிட்டார்.

பின்னர் அறிவுமதி மெல்பனுக்கு வந்ததும் அவருக்காக நான் ஒரு சந்திப்பை ஒழுங்கு செய்ய நேர்ந்தது.

குறிப்பிட்ட சிடனி எழுத்தாளர் இந்திரா பார்த்தசாரதி வந்திருந்தபோதும் (தகவல் தெரிந்திருந்தும் எனக்கு தகவலை கசியவிடாமல்) மௌனம் காத்தார். பிறகு நான் எப்படியோ தகவல் அறிந்து அவரை மெல்பனுக்கு அழைத்துச் சந்திப்புக்கு ஒழுங்கு செய்தேன்.

இப்படியும் இருக்கிறார்கள் எமது எழுத்தாளப் பிரம்மாக்கள்.

இலங்கையில் கடந்த ஜனவரியில் நடந்த சர்வதேச எழுத்தாளர் மாநாட்டிலும் சிலரை இனம் காண முடிந்தது. வீடு தேடிச் சென்று அழைப்பிதழ் கொடுத்த சில எழுத்தாளர்கள், அந்தப் பக்கமும் எட்டியும் பார்க்கவில்லை. அமைப்பாளரான என்னுடனோ அல்லது மாநாட்டு அமைப்புக்கு முன்னிருடனோ கருத்தியல் ரீதியாக முரண்பாடுகள் இருந்தாலும், அதில் கலந்து கொண்ட இளம் தலைமுறையினருக்காகவாவது வந்திருக்கலாமே என்ற பெருமூச்சுத் தான் வந்தது.

எழுத்தாளர்கள் தனித்தனி தீவுகளாகி விடுகிறார்களே?

“ஆளை ஆளைப் பார்க்கிறார்.... ஆட்டத்தைப் பார்த்திடாமல் ஆளை ஆளை பார்க்கிறார்” என்ற பாடல் இவர்களுக்கும் பொருந்தும்.

இடிவிழுந்த வீட்டிலே கள்ளிச்செடிகள் பூக்காதா...?

விருத்தங்கள்
எழுத முடியாத அளவுக்கு
வருத்தங்கள்

கவிதைகளுக்கு
சிறகு பொருத்த முடியவில்லை
அப்படி இருக்கையிலே
மனிதனுக்கு எப்படிப் பொருத்துவேன்...?

கண்ணீர் தின்று
உடலைக் கொண்டு வளரும்
மிருகம்
யார் சொல்லையும் கேட்காது...

தோள்களில்
சிறகு பூட்ட நினைத்தவனின்
கால்களிலே சிலுவைகள்

ஆனாலும்
இடி விழுந்த வீட்டிலிருந்தும் கூட
கள்ளிச்செடிகள்
பூக்க நினைக்கிறது.

மதங்களுக்கு முதலிலே மருத்துவம் பார்ப்போம்...

மதங்களுக்கு
மதம் பிடித்திருப்பதினால்
மதங்களுக்கே
முதலில்
மருத்துவம் பார்க்க வேண்டும்.

பாங்கோசை
கோயில் மணி
பன்சாலை வேதம்
தேவாலய கீதம்
எல்லாம் செவிகளிலே
கூடிவாழக் கூடும் போதிலே
மனிதா நீ மட்டும்
கூடிவாழக் கூடாதா...?

மரங்கள் பட்டையைக் கழற்றலாம்
நீங்கள்
மனிதாபிமானச் சட்டையைக்
கழற்றலாமா?

கண்களில்
கருணை பொங்கலாம்
கண்ணீர் பொங்கலாமா?

ஆலயங்களிலே
பாலாறு பாயலாம்
இரத்த ஆறுகள் பாயலாமா?

மனித நேசம் இருக்கலாம்
மனித வேசம் இருக்கலாமா?

உடலிலே
ஓடவேண்டிய குருதி
தெருக்கடலிலே ஓடலாமா?

சுண்டல்காரன்
கைஅகப்பட்ட சட்டப்புத்தகம்
போல
மனிதநேயம் வீணாகியே போகிறது.

- பிரகலா ஆனந்த்

தொிவு

- ப. ஆப்பன்

பெனிதுடுமுல்ல றோட திரும்புற வழியில நின்றுகொண்டு முன்னுக்கு
பாக்கிறன்; எந்தநாளும் பாக்கிற கட்டடம்தான். இன்றக்கி அது சென்ற மேரிஸ்
முஸ்லிம் மகா வித்தியாலயமாகத் தெரீது. அது ஒரு காலத்தில், அரசாங்கம்
பொறுப்பெடுப்பதற்கு முன், ஒரு பேர்போன றோமன் கத்தோலிக்க ஸ்கூல்.
ஆயிரக்கணக்கானவங்கள படிப்பிச்சி நல்ல வழிகள் காட்டி உருவாக்கி விட்டு
எந்தவித பெருமையுமில்லாம கம்பீரமா நிக்கிது அது.

"... அந்தக் காலத்தில் நகரத்தின் இன்னொரு எடத்தில இருந்து சென்ற
மேரிசின் கொன்வென்டல் படிச்ச பிள்ளதான், மருமகள் குமாலா.

இங்கிலிஷ் மீடியம், தமிழ் மீடியம் இருந்தும் அவ படிச்சது சிங்கள மொழி
முலந்தான் அரைகுறையாகப் படிச்சி, வறுமை காரணமாகக் கல்வியைத் தொடர
முடியாமல் இடைநிறுத்தம் செய்தவ.

அரசாங்க ஸ்கூல்ல திரும்பவும் இங்கிலிஷ் தொடங்கணும்னு சொல்லிக்கிட்டு
இருக்கிறாங்க. ஆனா, அடிப்படை வசதிகள் வேணுமே?... எப்ப தொடங்குறது...?
இங்கிலிஷ் மீடியம் பிரைவேட் ஸ்கூல்ல தொடங்கியிருக்கிறாங்க... எவ்வளவு
சொன்னாலும் இந்த குமாலாவுக்கு வெளங்குதில்லை... மகள் பிரைவேட் ஸ்கூல்ல
இங்கிலிஸ் படிக்கணும்னு ஒத்த காலல் நிக்கிறா! பிரைவேட் ஸ்கூல்ல படிக்கிறது
எங்கள் பொறுத்த மட்டும் பெரிய செலவு. மகன் சலீம்த சம்பளத்தில் இதெல்லாம்
செய்ய ஏலுமா...?

"இங்கிலிஷ்... இங்கிலிஷ்... ஒரே இங்கிலிஷ் மீடியம்..."

"என்ன மீரான் அங்கள்..., சென்ற மேரிஸ் கொலஜை பாத்துக்கிட்டு... ஒரே
யோசனையா இருக்கே! இன்னொருக்கா போய் படிக்கவா...?"

சுப்பர் மார்க்கட்டில் ஒரு பை நிறையச் சாமான்கள் வாங்கித் திரும்பிக்
கொண்டிருந்த நிசார் நானா கேட்டார்.

“எத்தனையோ மலாய் சமூக பிள்ளைகள உருவாக்கியிருக்கு இந்த ஸ்கூல். அவங்க எல்லாம் பெரிய பெரிய உத்தியோகத்தில இருக்கிறாங்க... அதான் நன்றியோட பாத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். நாளக்கி என்ட பேரன சேர்க்கிறத்துக்கு இன்டர்வியூ..., மருமகன் குமாலாதான் போக இருக்கிறா... சரி நிசார் நானா, இப்ப சென் மேரிஸ்ல இங்கிலிஷ் மீடியம் தொடங்கிட்டாங்களா...?” பதில் சொன்னதோடு அவரும் ஒரு கேள்வியைத் தொடுத்தார்.

“அது தெரியாது மீரான் அங்கிள். நாளக்கி போனா விசாரிச்சி பாக்கலாமே... புள்ளக இப்ப இங்கிலிஷும் சிங்களமும் படிச்சி என்ன செய்ய? பள்ளிவாசல்ல வெள்ளிக்கிழமைக்கு ஒரு கொத்துபா பிரசங்கத்தக் கேட்டு விளங்கிக் கொள்ள ஏலுமா...?”

ஒரு மலாய்ப் பிள்ளைக்குத் தமிழ் மொழி மூலம்தான் விமோசனமுண்டு என்று தெளிவாக இருக்கும் மிஸ்கின் அங்கிளுக்குச் சாதகமாகத் தலையில் மற்றுமொரு காரணத்தைத் திணித்து விட்டு விடுவிறுவென்று நடையைக் கட்டினார், நிசார் நானா சுமையுடன்.

2

குமாலா நேர்முகப் பரீட்சைக்குப் போக ஆயத்தமானாள். மகன் சிரானும் வெள்ளை சேர்ட்டும், நீல காற்சட்டையும், வெள்ளை மேஸ் ஜோடியும்.

கறுப்புச் சப்பாத்தும் அணிந்து தான் ஆயத்தமாகிவிட்டதை “மம்மி ஐ ஆம் ரெடி” என்று பிரகடனப்படுத்தினான். பாடசாலை, வீட்டிலிருந்து பதினைந்து நிமிட நடைதூரம்தான்.

குமாலா இரண்டு கிலோ மீற்றர் சுற்றுவட்டாரத்தில் உள்ள வேறு பாடசாலைகளுக்கும் -விண்ணப்பித்திருந்தான். ஆனால், இன்னும் ஒரு பதினேயும் காணவில்லை.

குமாலாவின் கணவர் சலீம் நகரில் இல்லை. அட்டனில் ஒரு பிரபல தேயிலைத் தோட்டத்தில் பீல்ட் சுப்பவைசர் தொழிலில் மாய்ந்து கொண்டிருப்பதற்கே அவருக்கு நேரமும் காலமும் சரி. அடிக்கடி லீவு அனுமதிக்காத நிர்வாகம். இப்போதெல்லாம் வருமானப் பெருக்கத்திற்காக ஓவர் டைம் வேலை செய்தேயாக வேண்டும். புத்தாண்டு தொடங்கினால், மகன் சிரானுக்குப் புத்தகங்கள் மற்றும் கற்பதற்கான உபகரணங்கள் வாங்க வேண்டும். வரவில் இது ஒரு மேலதிகச் செலவு. வருடாந்த போனஸ் கிடைக்குமோ? கிடைக்காதோ?

ஆனால், மனைவி குமாலா கெட்டிக்காரி. சமாளித்துவிடுவாள். வீடு குடும்பம் சம்பந்தப்பட்ட அனைத்து வெளி வேலைகளையும் அவளே செய்து முடிப்பாள். நகர சபையில் மாதாந்தத் தண்ணீர் கட்டணம், மின்சாரக் கட்டணம், இப்படி எல்லா அலு

வல்களையும் கன கச்சிதமாக செய்து முடிப்பாள்.

வீட்டில் ஒரு பழைய சிங்கர் மெஷின் இருக்கிறது. ஓய்வு நேரங்களில் லொடலொடவென்று இரைச்சல் பெரிதாக இருக்கும். வருமானம் குறைவு.

வீட்டில் அனைத்து அலுவல்களுக்கும் ஆலோசனைகள் வழங்கும் பவர் சலீமின் வயதான தகப்பனார் மீரான் அங்கிள் அவர்களுக்கே உரியது. அவர் நீரிழிவு நோயாளி. அதிகமாக நடப்பதைத் தவிர்ப்பவர். ஒரு காலத்தில் லிந்துல தேயிலைத் தோட்டத்தில் பீல்ட் ஓபிசர்.

பெனிதுடுமுல்லையில் அவருக்கு ஒரு சொந்த வீடு. அவருக்குக் கிடைத்த ஊழியர் சேமலாப நிதியத்திலிருந்து வாங்கியது. ஒரு பகுதியை வாடகைக்குக் கொடுத்திருக்கிறார். பெரும்பகுதியில் அவரும், சலீம் குடும்பமும்.

நேற்றிரவு அவர் மிகக் கவனமாக சிரானின் பிறப்புச் சான்றிதழ், கிராம சேவகர் வழங்கிய உறுதிப் பத்திரம்... என்று எல்லாவற்றையும் பரிசீலித்து, கோவைப்படுத்தி. பைல் அப்பித்தான் (பைல் கவனம்) என்ற எச்சரிக்கையுடன் குமாலாவிடம் கையளித்தார்.

அப்புறம் பேரன் சிரானை அழைத்தார்.

“சிரான் பேசொனா ஸ்கூல்ன மஸ்பி, பிரின்சிபல் அர்தாருபடனா புத்துல்னா இங்கிலிஷ்டரி தாக்குத் தரானா மசோமொங்... தவ்சி...” (சிரான் நாளைக்கு பாடசாலைக்குப் போகணும்... அதிபர் கேட்கிற கேள்விகளுக்குச் சரியாக ஆங்கிலத்தில் பயப்படாமல் பேசவேண்டும் சரியா...)

மீரான் அங்கிள் பேரனுக்கு அறிவுரை வழங்கினார்.

சிரான் எல்லாவற்றிற்கும் உட்கொட்டினான்.

அதைத் தொடர்ந்து அவர் அவனுக்கு ஒரு சின்ன ஒத்திகை நடத்தினார்.

“வட இஸ் யுவர் நேம்...?”

“மை நேம் இஸ் துவான் சிரான் சலீம்.”

“ஹவ் ஓல்ட் ஆர் யூ...?”

“ஃப்ய் யியர்ஸ் ஓல்ட்.”

இப்படியாகச் சில கேள்விகள்.

மீரான் அங்கிளுக்கு அந்த ஒத்திகை முழுமையான திருப்தி. ஆனால், மீடியம்தான் அவர் தலையைப் போட்டுக் குடைந்து கொண்டிருந்தது.

ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் மீரான் அங்கிள் அவருக்குப் பிடித்தமான பால போதினி என்னும் தமிழ்ப் பாட நூலை வாங்கிக்கொண்டு வந்து பேரனுக்கு

“அ” என்று தொடங்கப் போய், அவரது வீட்டோ பவர் காற்றில் பறந்தது. சலீமும் குமாலாவும் தலையிட்டு ஆங்கிலம் படிக்கிற பிள்ளைக்கு இப்பவே தமிழும் சிங்களமும் தேவையில்லை என்று முற்றுப்புள்ளியைப் போட்டு விட்டனர்.

3

சென்ற மேரிஸ் கொலேஜ் அலுவலகத்தைச் சுற்றிப் பத்துப் பதினைந்து பெற்றார்கள் குழுமி நிற்கின்றனர். குமாலாவும் மகனுடன் போய் அவர்களுடன் சேர்ந்து கொண்டாள். அவளது கைக்கடிகாரம் காலை ஒன்பதே முக்கால் பிந்தி விட்டிருப்பதைக் காட்டியது.

சரியாகப் பத்து மணிக்கு அலுவலக ஊழியர் வந்து நீள்சதுர வடிவமான முன் அறையில் நாற்காலிகளை வரிசைப்படுத்தியதும் எல்லாரும் அமர்ந்தார்கள்.

நாற்காலிகள் போடப்பட்ட இரைச் சலைக் கேட்டதும், தேவாலயத்தோடு ஒட்டினாற் போல் உள்ள தலை வாசலில் நின்று கதைத்துக் கொண்டிருந்தவர்களும் உள்ளே வந்து இருக்கைகள் தேடினார்கள்.

சரியான நேரத்திற்கு நேர்முகப் சந்திப்பு தொடங்கிவிட்டது.

முதலாம் தரத்திற்குப் பிள்ளைகளைச் சேர்ப்பதற்குத் தகுதி கண்டு

கொண்டிருந்தது, நிர்வாகம்.

யூசுப் அதிபருக்குப் பக்கத்தில் இரண்டு மூத்த ஆசிரியைகள். முதலாம் வகுப்புகளில் கற்பித்து நிறைய அனுபவம் பெற்ற ஆசிரிய மணிகள்.

புறம்பான ஓரிடத்தில் சான்றிதழ்களை மூலப் பிரதிகளுடன் ஒப்பு நோக்கிக் கொண்டிருந்தார், ஓர் ஆசிரியர். பிறந்த திகதியும், இடமும் மிக முக்கியமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டியது அவசியம். ஏனைய அலுவல்களை எழுதுவினைஞர்கள் நிறைவேற்றிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

வெளியில் ஒரு மெல்லிய கசமுச உரையாடல்.

“குமாலா எப்படி...? மகனை சேர்க்கலாம்?” சேலம்பிரிட்ஜிலிருந்து பிரசன்னமாகியிருக்கும் கைருன்னிசா, குமாலாவுக்குப் பழக்கமானவள். சும்மா ஒரு பேச்சுக்காகக் கேட்டிருப்பாள்.

சேக்கத்தான் கைருன்... இங்கே இங்கிலிஷ் மீடியம் இருக்கா...? மகன் சிரானுக்கு இங்கிலிஷ் தவிர வேறு எந்த லவ்வேஜும் பேச வராது...! இங்கிலிஷ்லதான் சேக்கலாம்...”

அப்படியா? எதுக்கும் விசாரிச்சிப் பாருங்க... நாங்க தமிழ் மீடியத்தில் தான் சேர்க்கப் போகிறோம்... எங்கவாட் விருப்பப்படி.”

நேரம் நகர்ந்து கொண்டிருந்தது.

“மிஸிஸ் குமாலா சலீம்...”

கிளார்க் அழைத்ததும், அவள் பரபரப்புடன் கைக்குட்டையால் முகத்தைத் துடைத்துவிட்டு, உள்ளே நுழைந்தாள்.

“பிளீஸ், சிடவுன்...”

அனைத்துச் சான்றிதழ்களையும் பரிசீலனை செய்து உறுதிப்படுத்திய பின், அதிபர் பேசினார்.

“நீங்கள் கொள்வென்ட் பழைய மாணவியா?”

“யெஸ் சேர்...”

“நாங்க இப்போ இங்கிலிஷ் மீடியம் தொடங்கற நிலையில் இல்ல...”

“.....?”

“அது பிறகுதான் சாத்தியப்படும்... நீங்க ஒண்டு செய்யலாம். இப்போதைக்கு வேறு மீடியம் மூலம் தொடங்கினால், பிறகு நாங்கள் தகுதி கண்டு இங்கிலிஷ் மீடியத்தில் சேர்த்து விடுவோம்... பயப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்ல...”

“அதெப்படி சேர்? இங்கிலிஷ் மீடியத்துக்குத்தானே அப்லிகேசன் கேட்டிருந்தீங்க... நாங்களும் புள்ளய சின்ன வயசிலிருந்தே இங்கிலிஷில்தான் தயார்படுத்தியிருக்கிறோம்...”

குமாலா மூளையைப் போட்டுக் குழப்பிக் கொண்டிருந்தாள்.

“... அப்படியாயிருந்தா, இப்ப எதில சேர் சேக்கலாம் எண்டு சொல்றீங்க?”

அதிபரும் உதவி ஆசிரியர்களும் பரிசீலனை செய்தனர்.

சிரானின் ஆங்கில அறிவையும், பேச்சையும் பரிசீலனை செய்தனர்.

“ஹீ இஸ் குட் இன் இங்கிலிஷ்” என்று குறிப்பெழுதினார்.

“தமிழ் மீடியம் புள். மேலதிகமாக இரண்டு புதிய வகுப்புகளாகப் பிரித்தும் ஒரு வகுப்புக்கு நாற்பது பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். மேலதிகமாக ஒரு பிள்ளையாவது சேர்க்க முடியாத நிலை. ஆனா, இங்கிலிஷ் மீடியம் கேட்டு அப்ளிகேஷன் போட்டிருப்பவர்களுக்குச் சிங்கள மூலம் ஒரு ஸ்பெசல் வகுப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். மிக முக்கியமாக ஆங்கிலம் விசேட பாடமாகக் கற்பிக்கப்படும். உங்க மகனை அதில சேர்க்கலாம். எதிர்காலத்தில் இங்கிலிஷ் மீடியம் தொடங்கத்தான் இந்த ஏற்பாடு!”

“எதுக்கும்... நா வெளியில போய் வந்து சொல்றன். கொஞ்சம் ரைம் வேணும்... ஒரு மணித்தியாலத்தில வந்துடுறன்...”

“சரி... சரி... இண்டக்கி மூன்று மணிக்கு அப்ளிகேஷன் குளோஸ்.

அதுக்கு முந்தி வந்து சொல்லலாம். இல்லாட்டி அதிலும் இடமில்லாம போகும்... இந்த வகுப்பில இருபத்தஞ்சி புள்ளகள மட்டுந்தான் சேர்ப்போம்..."

குமாலா பரபரப்புடன் கல்லூரியின் முன்வாசலுக்கு வந்தாள். கையடக்கத் தொலைபேசியில் விரல்கள் அங்கு மிங்கும் அழுத்தின.

எதிர்முனையில் கணவர், சலீம்.

அட்மிசன் விடயமாக நடந்த விடயங்களை விரிவாக எடுத்துக் கூறினாள்.

"அப்படியா? மீடியம் மாத்துறது விளையாட்டல்ல... மொன்ரெசொரியில் ஆங்கிலத்தில் படித்து, வீட்டிலும் ஆங்கிலம் மட்டும் பேசிப் பழகி... இப்ப மட்டும் தமிழ், சிங்கள மீடியம் என்றால், கல்வியும் மிகப் பின்தங்கிய நிலையில் தான். சிங்களம் அல்லது தமிழ் பிரிவில் சேர்க்கப்படும் பிள்ளைகள் நூற்றுக் கணக்கான சொற் பரிச்சயத்தோடுதான் வருவார்கள்.

சிரான் போன்ற பிள்ளைகளின் சொல்வளம் பூஜ்யம்தான்..."

"இப்ப என்ன செய்து...?"

"இங்கிலிஷில் படிப்பிக்கும் வேறு பாடசாலைகள் கிடைக்குமா...?"

"சொல்ல ஏலாது."

"நாங்க முதல்லே யோசிச்சிருக்கணும். இப்ப டீ லேட். பிரின்சிபல்

சொல்ற மாதிரி விசேஷ சிங்களப் பிரிவில் சேர்க்கவும்... இங்கிலிஷ் மீடியம் பிறகு ஒழுங்கு செய்யப்படும் என்பது உறுதிதானே? ... அங்கிள் என்ன சொல்றார்?"

"அவர் பழைய கேஸ். அவருடைய பேச்சு சரிவருமா...?"

"ஓ.கே! அவருக்குப் பிறகு கோல் எடுக்கிறன்."

"சரி சரி அப்ளிகேஷன் போட்ட மத்த ஸ்கூல்களையும் பாக்கிறன். இல்லாட்டி....?"

குமாலாவுக்கு பெரும் குழப்பமாக இருந்தது. பாடசாலை தலைவாசலைத் தாண்டி வீதிக்கு வந்தாள்.

ஒரு முச்சக்கர வண்டியைப் பேசி இரண்டு மைல் சுற்று வட்டாரத்தில் விண்ணப்பித்திருந்த வேறு பாடசாலை களைத் தேடினாள்.

நல்லவேளை, அலுவலகங்கள் திறந்திருந்தன. இங்கிலிஷ் மீடியம் இல்லாததினால் போட்ட விண்ணப் பங்களுக்கு பதில் போடவில்லையாம்.

கட்டிட வசதிகள் இல்லை.

"ஆசிரியர் தட்டுப்பாடு."

"பிரைவேட் சர்வதேச பாடசாலை களில் சேர்க்க முடியும்..."

"டொனேசன் கட்டணும்."

இவைதான் கிடைத்த பதில்கள். குமாலாவின் முகம் வாடிவிட்டது. பட

டென்று அவளுக்கு அடிமன உந்துதல். எப்படியாவது ஒரு தரமான இன்டர் நெஷனல் ஸ்கூலில் சேர்க்க வேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வந்துவிட்டாள். கைப் பையைத் திறந்து பார்த்தாள்.

ஆட்டோவுக்குப் போதிய பணம் இருந்தது. ஆட்டோ மிக வேகமாகப் பறந்துகொண்டிருந்தது.

சற்றுத் தூரமாக இருந்தாலும், நகர ஒதுக்குப் புறத்தில் ஒரு தரமான சர்வ தேசப் பாடசாலையின் முன்னால் வண்டி நின்றது.

அலுவலகப் பொறுப்பாளருடன் சில நிமிடங்கள் உரையாடினாள்.

ஆங்கில மொழியில் மகன் சிரானுக்கு ஒரு சிறு தகுதிகாண் எழுத்துப் பரீட்சை.

தகுதி கண்டதும், படிவங்களும், பாடசாலை ஒழுங்கு விதிகளும் கையளிக்கப்பட்டன.

அவற்றை நிரப்பி இரண்டு நாட்களில் டொனேசன் பணத்துடன் முதலாம் தவணைப் பாடசாலைக் கட்டணத்தையும் செலுத்தி முதலாம் தரத் திற்கு அனுமதி பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

மகன் சிரானுடன் மிகுந்த அவசரத்தில் முன்றலில் வந்திறங்கிய குமாலா, ஆட்டோவுக்குப் பணத்தைக் கொடுத்தனுப்பி விட்டு வீட்டிற்குள் நுழைந்தாள்.

அலுவலகத்தைத் திறந்து, எதையோ துழாவி எடுத்து கைப்பைக்குள் திணித்துக் கொண்டாள்.

"அங்கிள் சிரானை பாத்துக் குங்க... நா டவுனுக்குப் போய் வாறன்."

மீரான் அங்கிளுக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை.

சிரான் உடை மாற்றிக்கொண்டு மேசையில பரத்திக் கிடந்த பரிஸ் ஷோட்டல் உணவை சாப்பிட்டுக் கொண்டே, டி.வியில் கார்ட்டூன் காட்சிகளை ரசித்துக் கொண்டிருந்தான்.

அன்று மாலை மீரான் அங்கிளுக்கு மகனிடமிருந்து மிகுந்த ஆர்வத்துடனான தொலைபேசிக் குரல் ஒலித்தது.

"அட்மிசன் எப்படி முடிஞ்சதுன்னு தெரியாது. குமாலா ஸ்கூல்ல இருந்து வந்ததும் டவுனுக்குப் போயிருக்கிறா... இப்ப வந்திடுவா."

"செடங் மாதவ்னா... ஸ்கரங் அத்துக்கே மகிஜ்ஜனா... தராச் சாரஜோ அர்முர்த்தி..." (எனக்குத் தெரிகிற மாதிரி இப்ப சிங்கள மீடியம் தவிர, வேறு ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்றுதான் விளங்குது.)

தொடர்ந்து மலாய் தாய் மொழியில் தன் சொந்தக் கருத்துக்களை ஆணித் தரமாக வெளிப்படுத்தினார், மீரான் அங்கிள்.

“பிரைவேட்ல படிக்கிறதுக்கு நெறய செலவுதான். டொனேசன் வேற. சலீம் இது உன்ட வருமானத்துக்கு ஒத்துவராது. உன்னால யோசிச்சுப் பார்க்கவே ஏலாது. விரலுக்கு ஏத்த மாதிரி அரசாங்க ஸ்கூல்ல ஒன்றில் சேர்த்து... தமிழ் மீடியத்தில படிப்பிச்சா இங்கிலிஷும் இருக்குதானே! ஆனா, கவனமா சிங்களத்தை டியூசன் மூலமா உயர்தரத்துக்கு கொண்டு வரணும். அப்படிச் செய்தா, மலாய் சமூகத்துக்கு இருக்கும் எடியுகேசனல் புரொப்லம்ஸ் களுக்கு விடிவு கிடைக்கும்... மார்க் கத்தில பற்றுள்ளவனாகவும் வளர முடியும். ஏதோ நா சொல்லிட்டன். இதுதான் எப்பவும் என்னுடைய சொந்த முடிவு!”

“பிள்ளைய எந்த ஒரு மொழியில யும் சேர்க்கிறதாயிருந்தாலும், அந்த மொழியின் அடித்தளத்தை மொன்ற சொரியிலிருந்தே திட்டம் போட்டு உறுதியா போட்டிருக்கனும்.. அதான் பிள்ளைய படிப்புக்கு தயார்படுத்தி ஸ்கூலுக்கு அனுப்பச் சொல்லி நா கத்திக்கிட்டு இருந்தது.... இப்ப என்ன நடக்கப் போகுது, தெரீமா? முன் யோசன இல்லாமக்கி இங்கிலிஷ்... இங்கிலிஷ் எண்டு இருந்திட்டு... இப்ப எப்படிச் சரி எதிலயாவது படிச்சா போதும் என்ட முடிவுக்கு வரவேண்டி யிருக்கு... பிள்ளையின் எதிர்காலத்த ஸ்கூல் தலைவாசல்ல தீர்மானிக்க வேண்டியிருக்கு.... வீ ஆர் டெமேஜிங்

அவர் சைல்ட்ஸ் எடியுகேஷன்... எனக்கு இதில விருப்பமில்ல... எல்லாம் நளீபா...? (விதியா) நான் அப்படிச் சொல்ல மாட்டன்.”

“இப்ப ஸ்கூல்ல என்ன நடக்கப் போவுது தெரீமா...? வகுப்பில மத்த புள்ளகள் முன்னேறிக் கொண்டிருப் பாங்க. எங்கட சிரான் போன்ற பிள்ளை கள் மொழிச் சொற்கள தக்கித் தக்கி ஆரம்பிக்கப் போறாங்க...”

“அப்பிடி ஒரு நிலம வராது அங்கிள்... நா நாளக்கி சிரான பிரை வேட் இன்டர்நெஷனல் ஸ்கூல்ல சேர்க்க... ஒழுங்கி செஞ்சிட்டன்...” என்று சொல்லும் போதே, மகனின் தொலைபேசித் தொடர்பு அறுந்து விட்டது.

“ஆப்பா லுரபீலங் குமாலா?” (நீ என்ன சொல்லுற குமாலா?)

“ஆமா... டொனேஷன் கட்ட நனை நட்டுகள ஈடு வச்சிட்டுத்தான் இது வாறென். பிள்ளையின் படிப்புக்கு இல்லாத நகை நட்டு எதுக்கு எனக்கு?”

இதைக் கேட்டதும் மீரான் அங் கிளுக்கு பெரும் அதிர்ச்சி. அதற்குமேல் அவரால் ஒன்றும் பேசமுடியவில்லை. மௌனியாகி விட்டார்.

சிரானை இன்டர்நெஷனலில் அனுமதித்து மூன்று மாதங்கள் கடந்து விட்டன.

இப்பொழுதெல்லாம் குமாலாவின் தையல் மெஷின் ஓயாமல் சுழன்று கொண்டிருந்தது.

பெரும்பாலும் மீரான் அங்கிள் தனது கடமைகளைச் சலசலப்பின்று நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்.

இந்நிலையில் ஒருநாள் மாலைப் பொழுதில் வழக்கம் போல், முகம் கைகால் அலம்பிவிட்டு படிப்பதற்காக மேசையில் இருந்து புத்தகங்களைப் புரட்டிக்கொண்டிருந்தான், சிரான்.

“மம்மி... மம்மி கம் ஹியர்... ஹெல்ப் மீ. ஐ ஹேவ் சம் இங்கிலிஷ் ஹோம் வேர்க்...”

குமாலா புத்தகங்களை... எடுத்து விரித்துப் பார்த்தவாறே பேந்தப் பேந்த விழித்துக் கொண்டிருந்தான்.

“குமாலா என்ன ஹெல்பாமா...?”

“ஆ...மா... அங்கிள்...”

“நீதான் என்ன செய்வ...? உனக்கு இங்கிலிஷ் சரிவரத் தெரியாதே... நல்ல மாஸ்டரை ஒழுங்கு செய்து ரியூசன் குடுக்க நமக்கிட்ட வருமானம் இல்லயே.”

“ஆமா அங்கிள் பணமில்ல...”

“அதைச் சுட்டித்தான் நான் சொன்னது, கவண்டமெண்ட ஸ்கூல்ல போடுங்க எண்டு... அங்கெண்டா தமிழும் படிப்பான்... இங்கிலிஷையும் படிச்சிடுவான்... நம்மட வருமானத்துக்கும் கட்டுப்படியாகும்...”

“சொறி அங்கிள் நான்தான் பிழை செஞ்சிட்டன்.”

பேராசிரியர் கி. விசாபரூபன் சம்பந்தன் விருது பெறுகின்றார்.

யாழ்ப்பாணம் நல்லை ஆதீனத்தில் சமீபத்தில் நடைபெற்ற சம்பந்தன் விருது விழாவில் விருது பெற்ற பேராசிரியர் கி.விசாகரூபன் அவர்களுக்குப் பேராசிரியர் வேதநாயகம் பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவிக்கின்றார். பக்கத்தே செங்கை ஆழியான் காட்சி தருகின்றார்.

விது என்ற சிறுவன் ஒருவனைச் சுற்றி நகரும் விது திரைப்படம் வாழ்வில் எதிர் நீச்சலடித்து போராடும் உத்வேகத்தைத் தருகின்றதுடன், சம்பவங்களை அழகாகக் கோர்த்து, ஒரு மலர் மாலை போல கவித்துவமாக நகர்கின்றது. எந்தவித தொய்வு மின்றி விறுவிறுப்புடன் நகரும் இந்தத் திரைப்படம் நிகழ்கால அரசியலையும், அரசியல் வாதிகளையும் சிறுவனின் வாழ்வோடு இணைத்து விமர்சிப்பதாக அமைந்துள்ளமை பாராட்டுக்குரியதாகும்.

சேரிச் சிறுவனும், அவனது அத்த திறமையும் ஸ்லம்டொக் மில்லியனர் என்ற ஆஸ்கார் விருது பெற்ற திரைப்படத்தை நினைவுட்டுவது தவிர்க்க முடியாவிட்டாலும், விது திரைப்படம் முற்று முழுதாக எமது தேசத்தின் பின்னணியில் சிறுவனின் வாழ்வின் ஊடாக, நாட்டில் நாறிப்போயிருக்கும் அரசியல் கள நிலைகளை அலசுவதால் தனித்துவமாக மிளர்கின்றது.

சிங்களத் திரையுலகம் லெஸ்தர் ஜேம்ஸ் பீரிசின் காலம் தொடரே ஏற்றமான இலக்குகளை நோக்கிப் பயணிக்க ஆரம்பித்தது. தமிழ்த் திரையுலகில் இப்போதுதான் துளிர்ந்தெழும் விடயங்கள் முன்னதாகவே சிங்களத் திரையுலகில் கால் பதித்தமையினால், அவை சர்வதேச கவனிப்பையும் அதிகம் பெற்றன. தொழில்நுட்ப ரீதியில் இந்தியத் திரைப்படங்களை விட, பின்தங்கிய நிலையில் இருந்தாலும், அந்த நிலையில் கூட ஆரோக்கியமான மாற்றங்களை அண்மைக்காலமாக தரிசிக்க முடிகிறது.

சிங்களத் திரைப்படங்கள் யதார்த்தத் திற்கு மிகவும் நெருக்கமானவையாக இருப்பதும், இயல்பான காட்சியமைப்பு, இசை, காட்சிப்படுத்தல் என்பவற்றாலும் தமக்கென ஒரு தனித்துவத்தைக் கொண்டதாக அமைந்துள்ளன. தமிழ் திரையுலகிலும் அரசியலை விமர்சிக்கும் படங்கள் பல வந்திருந்தாலும், அவை யதார்த்தமின்றி அத்தமானவையாகவே சித்திரிக்கப்பட்டன. தனி ஒரு நாயகனின் அசகாய சூரத்தனத்தால் அனைத்தையும் வெல்வதாக சித்திரிப்பார்கள்.

விது திரைப்படத்தை ஒரு அரசியல் திரைப்படமாகக் கொள்ளலாம் எனினும், வெகு இயல்பாக ஒரு ஏழைச் சிறுவனினதும், பாடசாலையினதும் பின்னணியில் படம் இயல்பாக நகர்த்தப்படுகின்றமை சிறப்பாக உள்ளது. இயல்பாக மனதைத் தொடவும் செய்கிறது. பல காட்சிகளில் உருகிப் போகின்றோம்.

**விது திரைப்படம் பற்றிய ஓர்
இரசனைக் குறிப்பு**

**சீக்ரத்தைத்
டுறடுல்
சீல்களத்
தீய்யுலகல்**

— ச. முருகானந்தன்

பிறப்புச் சாட்சிப் பத்திரம் இல்லாத மையினால் ஒன்பது வயதாகியும் பாடசாலையில் சேர முடியாத சேரிச் சிறுவன், அவனைப் படிக்க வைக்க வேண்டும் என்று துடிக்கும் தாய், பாடசாலை செல்லாவிட்டாலும், அவனிடம் இருக்கும் அறிவு என தொடக்கம் முதலே படத்தோடு ஒன்ற வைத்ததில் இயக்குநர் அசோக ஹந்தகம் வெற்றி பெற்றுள்ளார்.

எனது உலகின் கதாநாயகன் என்ற கவி வரிகளுடன் தலைப்புப் பாடல் எம்மை ஈர்க்கிறது. பாடசாலையில் சேர்வதற்காக பாடசாலைக்கு வரும் விதுவை அழைத்து வரும் தாயார், அங்கு காலைக் கூட்டம் நடைபெறுவதால் அங்கேயே நிற்கிறார். அதிபர் தனது உரையை முடித்துக்கொண்டு யாராவது ஒரு மாணவனை ஆங்கிலத்தில் உரையாற்ற வரும்படி அழைக்கிறார். மிக பிரபலங்களின் பிள்ளைகள் படிக்கும் அப்பாடசாலையிலிருந்து ஆங்கிலத்தில் பேசிட யாரும் மேடைக்கு வரவில்லை. அடுத்த வாரம் தயார்படுத்திக் கொண்டு வருமாறு பணிக்கிறார்.

சேரிப்புறத்தில் வாழ்ந்தாலும், பாடசாலைக் கல்வி வாய்ப்பு கிட்டாது விட்டாலும் விதுவுக்கு உல்லாசப் பயணிகளுடன் கதைத்துப் பழகியதால் ஆங்கிலம் பேச முடியும். எனினும், அவன் பாடசாலை மாணவன் அல்லவே. அடுத்த வாரம், கடற்கரையில் பாடசாலை மாணவன் ஒருவனின் சீருடை, பாதணி என்பவற்றை எடுத்து அணிந்து

கொண்டு பாடசாலைக்கு வரும் விது காலைக் கூட்டத்தில் ஆங்கிலத்தில் பேசி அனைவரையும் அசத்த வைக்கிறான். இதனால் அவனுக்குப் பாடசாலையிலும் இடம் கிடைக்கிறது.

இவனது பேச்சு வன்மையை தனது அரசியல் வெற்றிக்குப் பயன்படுத்த அரசியல்வாதி ஒருவர் பெரும் தொகையான பணத்தைத் தர முன்வந்தும், தாய் மறுக்கிறாள். அரசியல்வாதி எப்படியும் அவனைப் பேசவைக்க பிற வழிகளை நாடுகின்றார். இதனிடையே வரும் காட்சிகளில் அரசியல்வாதிகளின் கபடத்தனங்களும், போலி முகங்களும் புட்டுக் காட்டப்படுகின்றன. இறுதியில் பாடசாலை நிகழ்வொன்றில் விது உரையாற்ற இருந்ததைக் குழப்பி அவனைத் தனது அரசியல் கூட்டத்தில் பேசவைக்க முயல்கிறார், அரசியல்வாதி. இது முறியடிக்கப்பட்டு பாடசாலைக் கூட்டத்தில் விது உரையாற்ற வருவதுடன் படம் நிறைவடைகிறது.

தாயார் பாத்திரமும், மூன்று சிறுவர்களின் பாத்திரமும், அரசியல்வாதி பாத்திரமும் நிஜமான பாத்திரங்களாகவே மாறி, நடிப்பது தெரியாமலே நடித்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இயக்கம், ஒலி, ஒளி, நடிப்பு, இசை எதுவுமே சோடை போகவில்லை. மனதுக்கு நிறைவு தந்த நல்லதொரு திரைப்படம் விது.

பிரான்ஸ் நாட்டில் தமிழ்ச் சிறுநகரங்கள் - பத்திரிகைகள்

- வி.ரி. இளங்கோவன்
(பிரான்ஸ்)

அறிமுகம் :

“பிரான்ஸ் இன்றேல், உலகமே தனித்துவிடும்” என்றார் விக்ரர் ஹியூகோ.

சுதந்திரம் - Liberté, சமத்துவம் - Egalité, சகோதரத்துவம் - Fraternité என்பன பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் சாசனங்கள்.

வரலாற்றில் பிரசித்தி பெற்ற பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் தாக்கம், மனித உரிமைகளை நன்கு மதிக்கும் முதல் நாடு என்னும் நிரந்தரப் பெயரைப் பிரான்சுக்குப் பெற்றுக் கொடுத்திருக்கிறது. பண்பாட்டுப் பாரம்பரியம், செல்வந்த அநுபவம், நல்ல வாழ்க்கை, உயர்ந்த மனப்பான்மை முதலானவற்றில் ஊறியவர்களாக பிரெஞ்சு மக்கள் விளங்குகிறார்கள் என்பர்.

கலை இலக்கியம், பண்பாடு, நாகரீகம், வாழ்வியல் இன்பங்கள், சுற்றுலாத்துறை முதலானவற்றுக்கு உலகின் வரவேற்புத் தலைவாசலாகவும் பாரிஸ் நகரம் விளங்குகிறது.

★ உலக மொழிகளில் பிரெஞ்சு மொழிக்கே இலக்கியத்திற்கான அதிக நோபல் பரிசுகள் (12) கிடைத்துள்ளன.

★ திருக்குறளுக்கு 9 பிரெஞ்சு மொழிபெயர்ப்புகள் உண்டு.

★ பஞ்சதந்திரக் கதை பிரெஞ்சு மொழித் தழுவல் எனப்படுகிறது. தமிழில் காகத்தின் வாயில் இருப்பது வடை, பிரெஞ்சில் காகத்தின் வாயில் பாற்கட்டி.

★ குசினி - Cuisine, ரவுண்ட் - Ronde, ஓடிக்கோலோன் - Eau - de - Cologne எனத் தமிழில் பேசப்படும் சொற்கள் பிரெஞ்சுச் சொற்களாகும்.

★ பிரெஞ்சு மொழியில் வழங்கப் படும் Riz - அரிசி, Tek - தேக்கு, Catamaran - கட்டுமரம் என்பன தமிழ்ச் சொற்களாகும்.

★ பிரெஞ்சு அறிஞர்களில், பிபெர்ஹூ, ஜூலியன் வன்சன், மார்த்தினே, போலே போன்றோர் தமிழ் இலக்கண, இலக்கிய நூல்களை பிரெஞ்சில் எழுதியும், மொழிபெயர்த்தும் உள்ளனர்.

★ பிரெஞ்சு மொழியிலிருந்து விக்ரர் ஹியூகோவின் Les Misérables, எமிலி சோலாவின Thérèse Raquin, Germinal, மற்றும் பல்ஜாக், மோப்பாசான், வோல்த்தெயர், மோலிள், துமாஸ், ஜூல்வேர்ன் ஆகியோரின் படைப்புகள் தமிழுக்கு வந்துள்ளன.

★ பிரெஞ்சு மொத்த சனத்தொகையில் 75 வீதம் கத்தோலிக்கர், 7 வீதம் பிற மதத்தினர், 18 வீதம் மதம் அற்றவர்கள், இங்கு மதம் தனி ஒருவரின் தனிப்பட்ட விருப்பமாக வலுவிழந்து வருகிறது.

“பிரான்ஸ் சம்பந்தப்பட்ட அனைத்தும் பெருமையானவை, அருமையானவை. இதற்கு ஒப்பாக எந்த நாடும் இல்லை” என்றார் கோல்ட் சிமித்.

பிரான்ஸ் நாட்டில், முன்னர் அவர்களது ஆளுகைக்குட்பட்டிருந்த பாண்டிச்சேரி, காரைக்கால் போன்ற இடங்களைப் பூர்வீகமாகக் கொண்ட தமிழர்களும், ரியூனியன் தீவு - மாநிலத்தைச் சேர்ந்த தமிழ்ப் பெயர் கொண்டவர்களும் சுமார் ஒன்றரை லட்சத்திற்கு மேற்பட்டவர்கள் வசித்த போதிலும் அவர்

களிடத்து தமிழில் தொடர்புகள், பேச்சு - உரையாடல், செயற்பாடுகள் மிக அரிதாகவே இருக்கிறது எனலாம். அவர்கள் பிரெஞ்சு மொழியிலேயே தமது தொடர்புகளைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மூத்த பரம்பரையினர் தமிழ் அறிந்தவர்களாக இருந்தபோதிலும் அவர்களது அடுத்த சந்ததியினர் தமிழில் உரையாட முடியாதவர்களாக இருக்கின்றனர்.

சில குடும்பத்தினர் மாத்திரம் தமிழ்ப் பற்றுள்ளவர்களாகவும், தமிழகத்துடன் தொடர்புகளைப் பேணுபவர்களாகவும் இருக்கின்றனர். இவர்களது தமிழ் வாசிப்பு தமிழக வார, மாத சஞ்சிகைகளும், சினிமா ஏடுகளாகவும் இருக்கின்றன.

பாரிஸ் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் கற்பிக்கப்படுகிறது. பல்கலைக்கழக புகழக - உயர்தர வகுப்புப் பரீட்சையில் அதிக புள்ளிகளைப் பெற தமிழையும் ஒரு பாடமாகப் படித்துக் கொள்ளலாம்.

உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு பாரிஸ் மாநகரில் பல வருடங்களுக்கு முன்னர் நடைபெற்றது தெரிந்ததே.

இலங்கையில் 1979ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் ஜே. ஆர். அரசின் கெடுபிடிகள், பயங்கரவாதச் சட்டம் அமுல் மற்றும் காரணங்களால் இளைஞர்கள் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு இடம் பெயரத் தொடங்கினர். ரஷ்யா, இத்தாலி ஆகிய நாடுகள் வழியாக அன்று பலரும் ஜேர்மனிக்கு வந்து சேர்ந்தனர். அதில் சிலர் பிரான்ஸ் நாட்டிற்குள் நுழையத் தொடங்கினர். 1983 இனக்கலவரத்தின் பின்னர் பல்லாயிரக்கணக்கில் இடம்

பெயரத் தொடங்கிய மக்களில் கணிசமானோர் பிரான்ஸ் நாட்டிற்கு வந்தனர்.

பின்னர் பிரான்சு வா மித்திரோன் பிரான்சின் ஜனாதிபதியாக இருந்த காலத்தில் அகதி அடைக்கலம் கோரி விண்ணப்பித்த தமிழர் பெரும்பாலானோர் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டனர் எனலாம். இன்று சுமார் ஒரு லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட இலங்கைத் தமிழர் பிரான்சில் வசிக்கின்றனர் எனலாம். இதில் ஆயிரக்கணக்கானோர் பிரெஞ்சுக் குடியரிமையும் பெற்றுவிட்டனர்.

பிரான்சில் புகலிடம் பெற்ற மக்களின் பிள்ளைகளது நலன் கருதி தமிழ்ப் பாடசாலைகள் தனிப்பட்டவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

ஆயுதப் போராட்ட இயக்கங்களின் ஈர்ப்பினால் புகலிடத்திலும் எம் மக்கள் பலரும் குறிப்பாக இளைஞர்கள் ஒவ்வொரு இயக்கங்களின் ஆதரவாளர்களாகக் காட்டிக் கொண்டனர். செயற்பட்டனர் என்றே கூறலாம்.

அவ்வாறு செயற்பட்ட ஒவ்வொரு பிரிவினருள்ளும் கலை இலக்கிய அரசியல் நேசிப்பு - தேடல் மிகுந்த ஒரு சிலர் தமது குழுவினர்க்குச் சார்பானதாகச் சஞ்சிகைகள், பிரசுரங்களை வெளியிடத் தலைப்பட்டனர்.

சஞ்சிகைகள் - பத்திரிகைகளின் தோற்றம்

1982-ம் ஆண்டளவில் (காலஞ்சென்ற) சபாலிங்கத்தின் முயற்சியில் 'எரிமலை' சஞ்சிகையும், (காலஞ்சென்ற)

உமாகாந்தன் முயற்சியில் 'தமிழ்முரசு' சஞ்சிகையும் வெளிவரத் தொடங்கின. இவை இலங்கை அரசியல் பிரச்சினைகளை முக்கியத்துவப்படுத்துவனவாகச் செய்திகளையும் கட்டுரைகளையும் பிரசுரித்தன. கதை, கவிதைகளும் இடம்பெற்றன.

மகளிர் அமைப்பின் சார்பில் லட்சுமி யின் முயற்சியில் 'கண்' சஞ்சிகையும், புங்குடுதீவு நீர்வள அபிவிருத்திச் சபை வெளியீடாகப் 'புதுவெள்ளம்' சஞ்சிகையும் ஒரு சில இதழ்கள் வெளிவந்தன.

இலக்கிய நேசிப்பும், தேடலும் மிக்க இளைஞர்களான அருந்ததி, மனோ ஆகியோரின் முயற்சியில் 1989ல் 'தேடல்' அரசியல், இலக்கிய விழிப்புணர்வுச் சஞ்சிகையென வெளிவந்தது.

ஆற்றல் மிக்க செயற்பாட்டாளரான (காலஞ்சென்ற) கலைச்செல்வன் மற்றும் சுகன் ஆகியோரின் முயற்சியில் 'பள்ளம்' 1989ல் வெளிவந்தது.

யாழ். 'ஈழநாடு' பத்திரிகையில் பணியாற்றிய எஸ்.எஸ்.குகநாதனை ஆசிரியராகக் கொண்டு 'பாரிஸ் ஈழநாடு' 1991ல் வாரப் பத்திரிகையாகத் தொடர்ந்து வெளிவரத் தொடங்கியது. எஸ்.கே. காசிலிங்கம், இ. கந்தசாமி, எஸ். பாலச்சந்திரன் ஆகியோர் அதில் பங்களித்தனர்.

மனோ முயற்சியில் 'ஓசை' சஞ்சிகை தரமானதாக 1990 முதல் வெளிவரத் தொடங்கியது. இச்சஞ்சிகை 1994 வரை முத்திங்கள் இதழாகத் தொடர்ந்து வெளிவந்து இளம்படைப்பாளிகளுக்குக் களமாக அமைந்தது.

இலங்கைக் கலையகத்தின் வெளியீடாக 1991ல் 'கலையமுதம்' வெளியாகியது.

பாரிஸ் மாநகரில் அக்காலப்பகுதியில் வாழ்ந்த மூத்த எழுத்தாளர் எஸ். அகஸ்தியர் இலக்கியத் தாகம் கொண்ட இளைஞர்களின் ஆதர்ஸமாக விளங்கி ஆற்றுப்படுத்தினார் எனச் சொல்லலாம். அக்காலத்தில் சஞ்சிகையாளர் பலரும் அவரிடமிருந்து ஆக்கங்களைப் பெற்றனர். ஒரே சஞ்சிகையில் பல புனைபெயர்களில் எழுதிப் பக்கங்களை நிரப்பினார் என்றும் கூறுவர். மார்க்சிச விளக்கங்களைப் பெறவும் இளைஞர்கள் அவரை அணுகியதுண்டு.

ஆரம்ப காலத்தில் கையெழுத்துப் பிரதியாகவும், பின்னர் தட்டச்சு செய்யப்படும் வெளியிடப்பட்டன. அவற்றுள் சிலவற்றின் அட்டைகள் மாத்திரம் போட்டோக் கொப்பி எடுக்கப்பட்டுக் கலரில் பிரசுரிக்கப்பட்டன.

1990 காலப்பகுதியில் சு. கருணாநிதி, உதயகுமார் ஆகியோரின் முயற்சியில் 'சிந்து' என்ற சஞ்சிகை வெளியானது.

ரயாகரன் முயற்சியில் 'சமர்' என்ற சஞ்சிகை அரசியல் கோட்பாடுகளை மேலோட்டமாக விளக்கும் வகையில் வெளிவரத் தொடங்கியது.

1992 காலப் பகுதியில் துரைஸ் முயற்சியில் 'சிரித்திரு' நகைச்சுவை இதழ் வெளிவரத்தொடங்கியது.

அண்மையில் காலஞ்சென்ற பவன் கணபதிப்பிள்ளை முயற்சியில் 'கதலி'

சஞ்சிகை 1995 காலப் பகுதியில் வெளிவரத் தொடங்கியது.

'நண்பன்' என்ற பல்சுவை இதழும் வெளிவந்தது. நோர்வே நாட்டில் வெளிவரத் தொடங்கிய 'சர்வதேசத் தமிழர்' சஞ்சிகை ஒரு இதழைப் பிரான்சில் வெளியிட்டது.

1992ல் 'ஐரோப்பா முரசு' பத்திரிகை வி.ரி. இளங்கோவனை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்தது.

1993ம் ஆண்டளவில் 'தமிழன்' பத்திரிகை வெளிவந்தது.

1993 - 1994 காலப்பகுதியில் கி.பி. அரவிந்தன் தொகுப்பில் 'மௌனம்' கலை இலக்கிய சஞ்சிகை சில இதழ்கள் வெளிவந்தன.

1996 காலப்பகுதியில் 'பாலம்' சஞ்சிகை அரசியல் முனைப்புடன் வெளிவந்தது.

1997-ம் ஆண்டளவில் மனோவின் முயற்சியில் 'அம்மா' என்ற சஞ்சிகை வெளிவரத் தொடங்கியது. இச்சஞ்சிகையில் உலகின் பல பாகங்களிலிருந்தும் பல படைப்பாளிகளின் ஆக்கங்கள் பெறப்பட்டு பிரசுரிக்கப்பட்டன. இச்சஞ்சிகை அவுஸ்திரேலியச் சிறப்பிதழும் வெளியிட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

1998 முதல் 'எக்ஸில்' என்ற முத்திங்கள் சஞ்சிகையும் வெளிவரத் தொடங்கியது. பல நாட்டுப் படைப்பாளிகளின் படைப்புகள் இதில் இடம் பெற்றன.

பத்மா இளங்கோவனை ஆசிரிய ராகக் கொண்டு 1999ல் 'பரிசு' என்ற பெயரில் சிறுவர்க்கான சஞ்சிகை வெளி வரத் தொடங்கியது.

காத்திரமான படைப்புகளைத் தாங்கி வெளிவந்த 'உயிர் நிழல்' சஞ்சிகை கலைச்செல்வனின் மறைவுக்குப் பின்னரும் இன்றுவரை லட்சுமியின் முயற்சியில் முத்திங்கள் இதழாக வெளி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

'ஆதங்கம்' என்ற சஞ்சிகையை வாசுதேவன், மகேந்திரன் ஆகியோர் வெளியிட்டனர்.

அண்மையில் காலஞ்சென்ற, ரமேஷ் சிவரூபன் முயற்சியில் 'வான்மது' என்ற சஞ்சிகை 1999ல் வெளிவரத் தொடங்கியது. இக்காலத்தில் 'சுட்டு விரல்' என்ற சிறிய செய்தி இதழும் வெளியாகியது.

2000ம் ஆண்டில் 'சங்கப்பலகை' கவிமஞ்சரியும் வெளியிடப்பட்டது.

'ஈழமுரசு' என்ற பத்திரிகையும் வாரந்தோறும் வெளிவரலாயிற்று.

வணக்கம், விளம்பரம் என்ற பெயர்களில் விளம்பர இதழ்களும் வெளி வந்தன.

பாரதி அச்சகத்தினர் 'தாமரை' என்னும் சஞ்சிகையை இடைக்கிடை வெளியிட்டு வருகின்றனர்.

பாரிஸ் கம்பன் கழகத்தினர் கம்பன்' என்ற திங்கள் இதழைத் தொடர்ந்து வெளியிட்டு வருகின்றனர்.

பாரிஸ் ராகவேந்திரா சமூக நலச் சங்கத்தின் வெளியீடாக 'தீபச்சுடர்' சஞ்சிகையும் 2005ம் ஆண்டளவில் ஆன்மீக விடயங்களோடு பல்சுவை இதழாக வெளிவரத் தொடங்கியது.

திருமறைக் கலாமன்றத்தின் பிரான்ஸ் கிளையினர் 'முற்றம்' என்ற பெயரில் செய்தி இதழைத் தொடர்ந்து வெளியிட்டு வருகின்றனர்.

'அசை' என்ற பெயரில் அரசியல் கோட்பாடு விளக்கச் சஞ்சிகை இரு இதழ்கள் வெளிவந்தன.

கதம்பம், உறவுகள், வெகுமதி என்பனவும் சில இதழ்கள் வெளிவந்தன.

வண்ணை தெய்வத்தின் வண்ணை' என்ற கலை இலக்கியச் செய்தி இதழும் இடைக்கிடை நினைத்த நேரத்தில் வெளிவரும் சஞ்சிகையாகப் பிரசுரமாகிறது.

இலங்கை தலித் சமூக மேம்பாட்டு முன்னணியின் பிரான்ஸ் கிளையினரது வெளியீடாக 'வடு' என்ற செய்தி ஏடும் சில இதழ்கள் 2007ம் ஆண்டளவில் வெளிவந்தன.

வேலணை மத்திய மகா வித்தியாலயம், மகாஜனாக் கல்லூரி ஆகிய வற்றின் பழைய மாணவர் சங்கங்களின் வெளியீடாக ஆண்டுதோறும் மலர்கள் வெளியிடப்படுகின்றன.

'நிலா' என்ற சஞ்சிகை 2001 முதல் இடைக்கிடை வெளிவருகிறது.

இன்று உயிர் நிழல், நிலா, முற்றம், கம்பன் போன்றனவே தொடர்ந்தும் வெளிவருகின்றன எனக் கூறலாம்.

90களில் சிற்றிதழ்கள் பல பிரான்ஸ் நாட்டில் வெளிவந்தன. சர்ச்சைகளை ஏற்படுத்தின. விவாதிக்கப்பட்டன.

தொடர்ந்து இலக்கியச் சந்திப்பு கள், கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள் நடந்தன. அக்காலம் விழிப்புணர்வுக் காலம் எனச் சிலர் குறிப்பிடுவர்.

சிற்றிதழ்கள் - பார்வை

★ சிற்றிதழ்களின் வெளிப்பாட்டுக்குத் தனிநபர் சார்ந்த ஆளுமை, விருப்பு மாத் திரமல்ல, அரசியல் - பண்பாடு விருப்பு களும் காரணங்களாகின்றன.

★ சிறு சிறு குழுவினராகவும், அமைப்புகளாகவும், ஒன்று சேர்ந்தும், பிளவுற்றும் முயற்சித்து வருகின்றனர்.

★ சிற்றிதழ் வெளியிடுவோர் அதிக மானோர் தாயகத்தில் அவற்றில் அனு பவமோ, இதழியல் கற்கை நெறியைக் கற்றவர்களோ அல்ல.

★ முதலில் கையெழுத்துப் பிரதிகளா கவும், தட்டச்சு செய்யப்பட்டும், பின்னர் போட்டோக் கொப்பி செய்யப்பட்ட இதழ் களாகவும் வெளியிடப்பட்டன.

சிற்றிதழ் - விடயதானங்கள்

★ அரசியல் நிலைப்பாடு விளக் கங்கள் - முரண்பாடுகள் - சர்ச்சைகள்

★ இலங்கை அரசுக்கெதிரான முறைப் பாடுகள்-வன்முறைகளின் விளக்கங்கள்

★ இந்திய அரசுக்கெதிரான அமைதிப் படை காலம் முதல் இன்றுவரை - விளக்கங்கள்

★ தமிழர்க்கான அரசியல் அதிகாரம் கோரல் - வரலாற்று விளக்கங்கள்

★ தமிழ்மொழி - பண்பாடு - பெருமை கள் - வரலாற்றுத் தொன்மை

★ சாதிப் பிரச்சினைகள் - போராட்டப் பதிவுகள்

★ புகலிட வாழ்வின் துயரச் சுவைகள், குடும்பப் பிறழ்வுகள்

★ பெண்கள் மீதான அடக்கு முறைகள் - கொடுமைகள்

★ சீதனப் பிரச்சினைகள் - விடுதலை

★ புலம்பெயர்ந்துவரும் வழிகளில் ஏற் படும் தொல்லைகள் - ஏஜன்சிக்காரர் சிலரின் கொடுமை, ஏமாற்று

★ கவிதை, கதைகளில் புதிய வடி வங்களை மேற்கொள்ளல்

★ போராட்டக் குழுக்களின் மீது மேற் கொள்ளப்பட்ட தாக்குதல்கள், யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து முஸ்லீம் மக்கள் வெளியேற்றப்பட்டமை, கிழக்கில் கொலைகள் ஆகியன சம்பந்தமாக முக் கிய ஆயுத அமைப்பின் மீது விமர் சனங்கள்

★ பெண்ணிய அரசியலை முன் னெடுக்கும் மனோபாவம் பெண் எழுத் தாளர்களிடம் முனைப்பு

★ ஓசை, அம்மா, எக்ஸில், உயிர் நிழல் என்பன புதிய வடிவங்களைப் படைப்புகளிலும் அமைப்பிலும் பரீட் சார்த்தமாக மேற்கொண்டன. விமர்சனங் களை எதிர்கொண்டன.

★ பின்நவீனத்துவம், தலித்தியம், பெண்ணியம் என்பன கவனத்தி லெடுக்கப்பட்டன. விமர்சிக்கப்பட்டன.

இத்தகைய முயற்சிகளின், விடயங் களின் களமாக சிற்றிதழ்கள் விளங்கின.

கடந்த சில வருடங்களாக இணைபுத்தளங்கள் சிற்றிதழ் வெளியீடுகளின் இடத்தை கபளீகரஞ் செய்துவிட்டன எனக் கூறலாம். இன்று சிற்றிதழ் வெளியீட்டாளர், படைப்பாளிகள் பலர் அத்துறையிலிருந்து ஒதுங்கி விட்டனர் என்றே கூறவேண்டியுள்ளது. சிலர் மாத்திரம் இணையத்தளங்களில் இடைக்கிடை எழுதி வருகின்றனர்.

இணையத்தளங்களில் பின்னூட்டம் எழுதுபவர்கள், தமிழைப் பிழையின்றி எழுத முடியாதவர்கள் எல்லாம் இன்று தாங்களும் எழுத்தாளர்கள், படைப்பாளிகள் என்று கூறிக்கொள்ளும் சூழ்நிலைதான் எங்கும் காணப்படுகிறது.

எங்கள் தலைமுறையோடு சிற்றிதழ் வாசிப்பு அற்றுப் போய்விடுமா என்ற ஏக்கமும் ஏற்படுகிறது. புகலிடத்தில் அடுத்த சந்ததி தமிழ் இலக்கியப்

படைப்பில் ஈடுபடுமா என்பது கேள்விக் குரியது.

புகலிட நாடுகளில் அந்தந்த நாட்டு மொழிகளில் அடுத்த சந்ததியினர் ஒரு சிலர் படைப்புகளைத் தரலாம். எவ்வளவுதான் தமிழ்ப் பாடசாலைகளை ஆரம்பித்து தமிழ் புகட்டினாலும் அவர்களது சிந்தனை மொழியிலேயே படைப்புகளைத் தரலாம் என்பதுவே உண்மை.

எனவே புகலிட இலக்கியப் பரப்பில் இது சிந்திக்கப்பட வேண்டிய விடயமாகும்.

இத் தகைய சிந்தனைகளைப் பகிர்ந்து கொள்ள சர்வதேசத் தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு நல்லதொரு சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

(சர்வதேசத் தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாட்டில் 'சிற்றிதழ்கள்' அரங்கில் இடம்பெற்ற உரையின் சுருக்கம்.)

துன்பங்கள்
உன் நெஞ்சில்
முட்டுகின்றதா?
துயரங்கள்
உன் கதவைத்
தட்டுகின்றதா?

இதயமே
இடிந்து போனதாய்
சாய்ந்து விடாதே!
எதுவுமே
கிடைக்காதது போல்
ஓய்ந்து விடாதே!

சமயம் வந்தால்
இமயமும்
உன் காலடியில்...
இறைவனின் நாடினால்
நீ புரளலாம்
கோடிகளில்!

உடைந்து போனால்
உன் மனமும்...
கிடந்து அழும்
அனுதினமும்!

தோல்விகள் வெறும்
சம்பவம் தான்...
துணிந்திடு தோழா.
வெற்றி சரித்திரம் தான்!

வெற்றிகள் உன்னை ஆளும்!

- வெலிகம
ரிம்ஸா முஹம்மத்

நிலா உனக்கு
பன்னீர் தூவும்...
விண்மீன்கள்
வாழ்த்துரைக்கும்!

கானகப் பூக்கள்
உன்னைக் கண்டு
தலையாட்டும்...
விடியலில் உனக்கு
விலாசம் வரும்!

நீ வாழ்வது
புற்களில் என்றால்
பின் எப்படி
சுவர்க்கம் தெரியும்?

A. R. R. HAIR DRESSERS

**89, Church Road,
Mattakuliya,
Colombo - 15.
Tel : 0112527219**

முற்றிலும் சூளிவாட்டப் பெற்ற சலூனர்

தெரியம் கொண்டு
நீயிருந்தால்
இன்பக் கனவுகள்
ஓடி வரும்..
கோழையாக வாழ்ந்திட்டால்
காணாத கவலைகள்
தேடி வரும்!

மாமீட வாழ்வு
சிறந்திடத்தான்
அன்பை இறைவன்
படைத்துள்ளான்...
பண்பாய் வாழ்ந்து
வழிகாட்டி
சிறந்திடச் சொல்லி
அவன் சொன்னான்!

போராட்டமான
உன் வாழ்வு
பூ ந்தோட்டங்களாய் மாறட்டும்..
வெற்றிகள் என்றும்
உன் வாழ்வில்
புதுமையாக ஆளட்டும்!

புதிய சட்டங்கள்

வன்னி நகரில் நடந்த
வன்செயல்களின் கொடூரத்தில்...
இடம்பெயர்ந்தலைந்தேன்
தாங்காத சோகத்தில்!

போர் மேகங்கள் ஒன்றுகுழந்து
பொழிந்தன அன்று
குண்டு மழைகள்..
ஈவிரக்கம் துளியுமின்றி
துண்டாடப்பட்டன
அப்பாவிகளின் தலைகள்!

தடுப்புக்காவலில்
தாளாத
சோகம் கண்டவர்கள்
இன்றும் கூட
என்ன ஆனார்களோ?

பதுங்குக் குழிக்குள்
பதுங்கியே
பாதி வாழ்க்கை முடிந்தாச்சு..
பயத்துடன் வாழ்ந்த காலம்
இப்போதுகளில் தான் முடிவாச்சு!

புருஷனையும்
புள்ளைகளையும் இழந்து
இந்த ஏழை படும் பாட்டை
யாரறிவார்...
எங்களைப் போன்றே வாழ்விழந்த
அனைவரும் தான்
இதை அறிவார்...

வேதனை வாழ்வு
வெறுத்த நிலையில்
கூடி வந்தன
மீள்குடியேற்றும் திட்டங்கள்...

சொல்லுங்கள் ஐயா,
எதுவென்றாலும்
என் குடும்பத்தை மீட்டிக்கருமா
இந்த புதிய சட்டங்கள்?

வாழ்நாளில் ஒருதடவையாவது யாழ்ப்பாணம் சென்று பார்க்க வேண்டும்
என்ற எனது நீண்ட நாளைய ஆசை சமீபத்தில் நிறைவேறியது. அந்தப் பயண
அநுபவங்கள் உங்களுையே எனக்கு அதிகம் நினைவூட்டின. எனவே, அவற்றை
உங்களுடன் பகிர்ந்துகொள்ளலாம் என்று எண்ணுகின்றேன்.

நீண்ட பஸ் பயணம்; போரடிக்கும், ஜனரஞ்சகமற்ற வீதிகள். மிக நீண்ட
காலமாகப் புனரமைக்கப்படாத அவ்வீதிகள் ஏதோ பழைய காலத்துக்குள்
எம்மைக் கூட்டிச் செல்வது போன்ற உணர்வை ஏற்படுத்தின. யாழ்ப்பாணத்தை
நெருங்கும்வரை தரிசாகக் கிடந்த நிலங்கள்... யாழ்ப்பாணம் வந்துவிட்டது
என்பதை உணர்த்திய இடிந்த வீடுகள்... தலையற்று, உடல் கருகிக் கிடந்த
பனைகள்... தென்னைகள்...!

செந்தி
பறக்கும்.
செழும்பும்
பாழும்

- கெகிறாவ ஸஹானா

“ஏம்மா, இந்த வீடெல்லாம்
இப்படிக்கிடக்கு?” என்று எனது ஆறு
வயது கடைக்குட்டி கேட்டாள். “இங்க
புலி பிரச்சினை இருந்ததும்மா...
அதனால்தான்...” என்றேன். “இங்க
புலி, சிங்கம் கூட உண்டா அம்மா?”
என்று திருப்பிக் கேட்டாள்.

கிளிநொச்சியை அடைந்தோம்.
முன்பு ஒன்பதாயிரம் குடும்பங்களை
வாழவைத்த, 32 கிலோமீற்றர் நீளமான
அணைக்கட்டைக் கொண்ட இரணை
மடு நீர்த்தேக்கம் பாசிப்படர்ந்து காய்ந்து
கிடந்தது. அந்த மண்ணுக்கே செழிப்

பூட்டிய அந்தப் பாரிய நீர்த்தேக்கம் பற்றிய தகவல்கள் ஆச்சர்யத்தை ஏற்படுத்தின,
அது காய்ந்து வரண்டு கிடந்ததைக் காண்கையில்.

பாழடைந்த அந்தக் கிராமத்தின் நடுவே இடிந்து கிடந்த, விடுதலைப் புலி
களின் அரசியல்துறைப் பொறுப்பாளராக இருந்த, தமிழ்ச்செல்வனின் வீடு, பங்கர்
என்றால் என்ன என்பதை எமக்கு கண்முன்னால் விளங்கிய ஒரே உதாரணமாகத்
தோன்றிற்று. எல்லாரும் தாம் வாழ்நாளில் இதுவரை கண்டிராத பதுங்கு குழிகளை
மிகுந்த அதிசயத்துடன் பார்க்க, எனக்கோ அந்தக் கிராமத்தின் முன்னொரு
காலத்து கலகலப்பான வாழ்வு காதுகளில் ஒலித்தது; எப்போதும் புன்னகை வீசும்

தமிழ்ச்செல்வனின் வசீகரமும் கண் களில் தெரிந்தது.

செவ்வரத்தை மரவேலிகளைக் கொண்ட அகலமான காணிகளும், பனையோலையை அழகாக நறுக்கிக் கட்டப்பட்டிருந்த வேலிகளும், செம் மண் வீதிகளும் ஒரு பழைய கனவு போல எம்மைத் தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருக்க, அந்தக் காணிகளின் நடுவே தனித்துக் கிடந்த கிணறுகள் மட்டும் அங்கே ஒரு காலத்தில் வாழ்க்கை செழித்துக் கிடந்தது என்பதற்கு சாட்சியாக நின்றன.

*மனதை என்னவோ செய்கிறது;
முன்பு யாருடையதாகவோ இருந்த,
இப்போது இடிந்து கிடக்கும்
அந்த வீடுகள்!*

கல்யாணஜியின் கவிதை நெஞ்சில் அலைமோதிற்று. இதுவரை கண்ட எந்தக் காட்சியுமே ஒரு உல்லாசப் பிரயாணத்தில் வழக்கமாக ஏற்படுகின்ற குதூகலத்தையும், ஆனந்தத்தையும் தரவில்லை. சில காணிகளில் குடும்பங்கள் வந்து குடியேறிய தடங்கள் தெரிந்தன. முன்பு ஒருகாலத்தில் பங்களாக்களாகக் காணப்பட்ட அவ்வீடுகள் தலையற்ற முண்டங்களாகக் கிடக்க, அந்த வீடுகளின் பின்புறமாக சில தகடுகள் அடிக்கப்பட்டு வாழ்க்கையின் மெல்லிய தளிர்கள் தெரிந்தன. சிங்களத்தில் புதிதாக எழுதப்பட்டிருந்த பெயர்ப் பலகைகளும், ஆங்காங்கே

புதிதாக வைக்கப்பட்டிருந்த புத்தர் சிலைகளும், பளிச்சென்று வெளிசாக்கப்பட்ட நிலங்களில் புதிதாகக் கட்டப்பட்ட குடியிருப்புகளின் நடுவே இராணுவ வீரர்களின் நடமாட்டமும் எனக்கு சொல்லாத சில சேதிகளைச் சொல்லித் தந்தன.

வீதிகளெங்கும் விடுதலைப் புலிகளின் யுத்த விமானங்கள், புல்டோசர்களின் சிதைவுகள் ஆகியவற்றை புராதனச் சின்னங்கள் போல காட்சிக்கு வைத்திருந்தார்கள். நோர்வே அரசாங்கத்தின் உதவியால் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த பிரமாண்டமான நீர்த்தாங்கி மீண்டும் புனரமைக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. புலிகள் அவ்விடத்தை விட்டுச் சென்றபோது அதைத் தகர்த்து வீழ்த்தி விட்டுச் சென்றதாக பக்கத்தில் இருந்தவர்கள் சொல்லிக் கொண்டார்கள்.

ஆனையிறவில், 1991 ஜூலையில் மிக இளம் வயதில் நாட்டிற்காக உயிர்துறந்த, தியாகி எனும் பட்டம் பெற்ற கோப்ரல் குலரத்தனவின் ஞாபகமாக வைக்கப்பட்டிருந்த பெரிய உருவப்படமும், அவர் மோதியழித்த யுத்த டங்கியின் சிதைவுகளும் பாதுகாக்கப்பட்டுக் காணப்பட்டன. மக்கள் அவ் யுத்த டாங்கிக்குப் பூச்சுடி, காணிக்கைகள் செலுத்தி கௌரவம் வழங்கியிருப்பதைக் காணமுடிந்தது. அவ்வாறே, ஊர்காவற்றுறையின் கண்குளிரவைக்கும் காட்சிகளுக்கு 1992

ஆகஸ்டில் புலிகளின் குண்டுத் தாக்குதலுக்கு இலக்கான இராணுவ அதிகாரி டென்சில் கொப்பேகடுவ, மற்றும் அவரது சகாக்களுக்கான ஞாபகச் சின்னங்களை மக்கள் ஆழ்ந்த கவலை தோய்ந்த முகங்களுடன் தரிசித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

வெள்ளை மணல் - மண்கும்பான் பிரதேசம் இருபது வருடங்களாக மௌனத்தில் உறைந்து கிடந்த பின்னர், தற்போதுதான் குடியேறிய ஐந்து குடும்பங்களுடன் ஜீவகளை கொண்டிருக்கிறது. கால் புதையும் மணற்பரப்பில் கைவிடப்பட்ட நிலையில் காணப்பட்ட பள்ளிவாசலும், இடிந்து கிடக்கும் சின்னச் சின்ன வீடுகளும் யுத்தத்தின் கதைகளைத் தம்முள் கிசுகிசுத்துக் கொண்டிருந்தன. எனினும், மக்கள் எதைப் பற்றியும் வாய் திறப்பதாயில்லை. தம்முள் மூழ்கியிருக்கும் சோகமான ஞாபகங்களையும், விடுதலை மீதான கௌரவத்தையும் குறிப்பினால் உணர்த்தினாலும், ஏதும் பேசப்படப்படுகிறார்கள். மட்டக்களப்பிலும், திருகோணமலையிலும் மக்களிடம் ஏற்கனவே நான் கண்டு விளங்கிக் கொண்ட ஒருவகையான உறங்கு நிலை, இங்கே அதிர்ச்சி எனும் போர்வை போர்த்து மிகுந்து கிடக்கிறது.

நல்லூர் முருகன் கோயிலில் பூஜை புனஸ்காரங்கள் வழக்கம்

போல, நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. சிங்களவர்களும், தமிழர்களும் எவ்வித வேறுபாடுகளும் இன்றி தமது சட்டகையையும், மேல் துண்டுகளையும் கழற்றிவிட்டு வழிபாடுகளில் ஈடுபடுகின்றனர். அந்தக் காட்சி இந்த நிகழ்காலம் இறந்தகாலத்திலிருந்து உருவாகியிருக்கக் கூடாதா? என்ற கேள்வியாக என்னுள் தொக்கிக் கொண்டேயிருக்கிறது. கோயிலின் உள்ளே சூழல் குளிர்ச்சியாகவும், அழகாகவும் இருக்கிறது, அந்த மக்களின் உள்ளங்களைப் போலவே.

யாழ். ஒல்லாந்தர் கோட்டைக்கு எதிரே - அழிவின் பின்னான மீட்சியாக - பொது நூலகம் காட்சி தருகிறது. வெள்ளை நிறப்பூச்சின் இடையில் தீயின் சுவடுகள் இன்னும் தெரிவது போல எனக்குக் காட்சி தருகிறது. அது எனது பிரமையா, உண்மையாகவே அப்படி எல்லோருக்கும் தோன்றுகின்றதா என்று இந்தக் கணம் வரை எனக்குத் தெரியவில்லை.

அதே வருடம் ஜூன் மாதம் (1981) யாழ்ப்பாண நூலகம் ஒரு லட்சம் புத்தகங்களோடு எரியூட்டப்பட்டது. நாங்கள் கூட்டம் கூட்டமாகப் போய் எங்கள் நூலகத்தின் வெந்து தணியாத சாம்பலில் கண்ணீர் சிந்திக்கொண்டிருந்தோம். சற்றுத் தள்ளி துரையப்பாமைதானத்தில் எங்கள் நூலகத்தை எரித்த சிங்களப் படை, கிண்டலாகக்

கூச்சலிட்டபடியே பைலா பாட்டுக்கு நடனமாடிக் கொண்டிருந்தது. அன்று தான் எங்களில் பலர் இதற்கு ஆயுதப் போராட்டத்தின் மூலம்தான் பதில் சொல்ல முடியுமென்கிற தீர்மானத்துக்கு வந்தோம். நாங்கள் ஆயுதத்தை எடுத்தது போலவே, அந்தச் சம்பவத்தால் பாதிக்கப்பட்ட எழுத்தாளர் சுஜாதாவும் பேனாவை எடுத்திருக்கிறார். எனினும், என்னுடைய தமிழக நண்பர்கள் சிலர், அவர் பிராமணர் என்ற காரணத்தால் அவரது பங்களிப்பைக் கண்டுகொள்ள மறுத்தார்கள் என்ற வ. ஐ. ச. ஜெயபாலனின் சுஜாதாவுக்கான இரங்கலுரை என்னுள் தொனிக்க, யாழ். நூலகம் எரிகின்ற காட்சியைத் தனது வீட்டின் மாடியிலிருந்து கண்டு அதிர்ச்சியடைந்து அக்கணமே தனது இன்னுயிரை நீத்த வண.பிதா தாவீது அடிகளின் ஞாபகமும் நெஞ்சில் விரிகின்றது.

யாழ்ப்பாணம் மூர்வீதியில், இடிந்த வீடுகளின் முற்றத்தில் குவிந்து கிடக்கின்ற, கைவிடப்பட்ட வீட்டுச் சாமான்கள்...! அவற்றின் நடுவே அந்த வெள்ளை நிற பென்சர் கார்...! இவை இறந்தகாலத்தின் சந்தோஷச் சுவடுகளைத் தம்முள் அசைபோட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனவா?

என்னதான் பயப்பிராந்தி பரவிக் கிடந்தாலும், யாழ்ப்பாணம் மார்க்கட்டில் முஸ்லிம்களும், தமிழர்களும் இணைந்து - பக்கம் பக்கமாக -

இருந்து உற்சாகமாக வியாபாரம் செய்வதைக் காணமுடிகிறது. யாழ்ப்பாணத்தின் ஸ்பெசல் தயாரிப்புகளை முண்டியடித்துக்கொண்டு வாங்குகிறது சனம். ஒரு மர இடியப்ப உரல் ஆயிரம் ரூபா விற்கு விற்கிறது.

ஸ்டான்லி வீதி, கே.கே.எஸ். வீதி, கஸ்தூரியார் வீதி, பூபாலசிங்கம் புத்தக சாலை என்பன மல்லிகையின் அணுபவ முத்திரைகளை எனக்கு ஞாபக மூட்டியவண்ணமிருக்கின்றன.

மீனின் நாற்றம் சுமந்து வீசும் யாழ்ப்பாணக் கடற்காற்று மீன் மார்க்கட்டில் உற்சாகமாய் சுழன்றோடுகின்றது.

நிலாவறையின் காணமுடியாத ஆழத்தைப் பார்ப்பதற்காக கொட்டும் மழையையும் பொருட்படுத்தாது சனக் கூட்டம் காத்திருக்கிறது.

திரும்பி வரும்போது சின்ன மகளை மடியில் போட்டுக் கொண்டே, தூங்கி விட்டேன். இடையில் பஸ்ஸை நிறுத்தி எல்லோரும் தேனீர் அருந்த, வீதியோரத்தில் பழக்கடைக்குப் போய் தோடம்பழம் வாங்கித் தரும்படி தூக்கம் கலைந்த மகள் நச்சரிக்கத் தொடங்கினாள். தூக்கக் கலக்கத்துடன் பஸ்ஸை விட்டிறங்கி பணத்தைக் கொடுத்து, ஒரு தோடம்பழம் கேட்கிறேன். கடையில் நின்றிருந்த மூவரும் ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்க்கிறார்

கள். நேரம் நள்ளிரவை நெருங்கியிருந்தது. அவர்களுள் வயதான ஒருவர் இந்தப் பணத்தை நாங்கள் எடுப்பது பாவம் அம்மா என்று கூறி, பணத்தைத் திருப்பித் தருகிறார். விழித்துப் பார்க்கிறேன், ஓ! நான் இருபது ரூபாய் என்று நினைத்து ஐநூறு ரூபாயை நீட்டியிருக்கிறேன்.

மீண்டும் பையைத் துழாவி, இருபது ரூபாத் தாளொன்றைத் தேடிக்கொடுக்கிறேன். அந்த நள்ளிரவிலும் அவர்களது முகங்கள் பளிச்சென்று விளங்குகின்றன. அதைப் பெற்றுக் கொண்ட கடைக்காரர், “இது புனிதமான இடம் அம்மா. நாங்கள் உங்கள் பணத்தை எடுத்திருந்தால், கடவுள் எம்மைத் தண்டித்திருப்பார்” என்றார்.

“இது எந்த இடம்?” நான் வினாவுகிறேன்.

“முறிகண்டி” என்கிறார்.

எனது கண்கள் பனிக்கின்றன.

மட்டக்களப்பில்....!

நீண்ட நாட்களுக்குப் பிறகு உங்களைக் கண்டேன். ஒரு பொது நிகழ்ச்சியில். எங்கேயென்று கேட்கிறீர்களா? எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையம் மட்டக்களப்பில் நடத்திய தமிழியல் விருது நிகழ்ச்சியில், வவுனியூர் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணா -

கமலநாயகி தம்பதிகள் பெயரில் வழங்கப்படும் தமிழியல் வித்தகர் பட்டம் பெறுவதற்காக நீங்கள் வந்திருந்தீர்கள். அதே விழாவில் புரவலர் நளீம் ஹாஜியார் பேரில் வழங்கப்படும் தமிழியல் விருது தங்கை ஸுலைஹாவின் பட்டுப்புச்சியின் பின்னுகை போலும் எனும் மொழிபெயர்ப்பு நூலுக்கும் கிடைத்திருந்தது.

மட்டக்களப்பு அரசினர் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் கவிஞர் பாண்டியூரான் தமிழியல் அரங்கில் நடைபெற்ற அவ்விழாவில், வரமுடியாத ஒன்றிரண்டு பேதைத் தவிர, அனைவருமே கலந்து கொண்டிருந்தனர். மண்டபம் நிறைந்திருந்தது. எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையத்தின் மேலாளர் திரு. ஓ.கே.சுணநாதன், All correct குணநாதன் என்பதற்கொப்ப அனைத்து விழா ஏற்பாடுகளையும் கனகச்சிதமாகச் செய்திருந்தார். மண்டபம் நிறைந்த அவ்விழாவில் காணப்பட்ட ஒரே முஸ்லிம் குடும்பம் எங்களுடையதுதான். மேலும், பத்துக்கு மேற்பட்ட இன நல்லுறவு நூல்களை எழுதிய சிடனி மாக்கஸ்டயஸ், வண.பிதா சந்திரா அடிகளார் பெயரால் வழங்கப்படும் தமிழியல் விருதைப் பெறுவதற்காக - இன நல்லுறவு இலக்கியத்திற்காக வழங்கப்படும் விருதைப் பெறுவதற்காக வந்திருந்தார்.

விழாவில் பேசிய - சிறப்பு விருந்தினர் உரையாற்றிய - வவுனியூர் இரா. உதயணன் மிகச் சுருக்கமாக லண்டன் வாழ். தமிழ் மக்களின் கலாசாரம் மெல்ல மறைந்து வருவது பற்றிக்

குறிப்பிட்டார். கடந்த இருபத்தைந்து வருடங்களாக இங்கிலாந்தில் வசித்து வருகின்ற இவர், கணக்கியல் துறையில் முதுமாணிப் பட்டமும், நிர்வாக முகாமைத்துவத்தில் முதுமாணிப் பட்டமும் பெற்றவர். எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையத்தின் நிகழ்ச்சியில் அவர் சொன்ன இந்தக் கருத்தை, தமது பிரதம விருந்தினர் உரையில், மட்டக் களப்பு - கல்முனை மேல் மன்ற நீதிபதி கௌரவ பாலேந்திரன் சசி மகேந்திரன் தனது மழலைத் தமிழால் அழகாக மறுத்துப் பேசினார். இந்தக் கலாசாரச் சீரழிவுக்கு நாங்களே காரணம் என்று கூறிய அவர், இன்று தனியார் ஊடகங்களால் கட்டவிழ்த்து விடப்படும் கட்டுப்பாடற்ற நிகழ்ச்சிகளும், தொலைக்காட்சி நாடகங்களும் இலங்கையில் அதிகமான குற்றங்களுக்குக் காரணமாக இருக்கின்றன என்றும் கூறினார். எனவே, எழுத்தாளர்களாகிய நீங்கள் இச்சீரழிவிலிருந்து சமூகத்தைக் காப்பதற்காகப் போராடுங்கள். உங்களுக்கு அதற்கான சக்தி உண்டு என்று அவர் கூறியபோது, பலத்த கைதட்டல் எழுந்து ஓய்ந்தது. பின்னால் இருந்த ஒருவர் - எம்முடன் சிநேகபூர்வமாக உரையாடிக் கொண்டிருந்தவர் - நேற்று ராத்திரி உட்கார்ந்து 10 பக்கங் களுக்கு மேல் எழுதிக் கொடுத்தேன். ராத்திரி ரெண்டு மணிவரை உட்கார்ந்து பாட மாக்கினான். இப்ப எல்லாத்தையும் மறந்துட்டான் பாருங்க என்று முணு

முணுத்தார். அத்துடன் நீதிபதி சசி மகேந்திரன் தனது சகோதரன் என்றும் குறிப்பிட்டார்.

இறுதியாக, விருது பெறுவதற்காக மேடையேறிய நீங்கள் தலைப்பாகையுடன் சரிகை மினுங்க மேடையில் நின்றுருந்தபோது, எவ்வளவு அழகாக இருந்தீர்கள்!! விருது பெறுபவர் சார்பாக நிகழ்த்தப்பட்ட ஏற்புரையில் நீங்கள் எனது பெற்ற குழந்தைகள் பரிசு பெற்றது போல, எனது மூத்த மகளின் திருமணத்தன்று மகிழ்ந்ததை விட அதிகமாக மகிழ்ந்தேன் என்று கூறினீர்கள். என்னதான் மூப்பினால் தள்ளாடினாலும், பேச்சு ரொம்ப உஷாராகத்தான் இருந்தது. உங்களைக் கண்டது பெரிய சந்தோஷமே!

புத்தாணம்ச் சந்தா செலுத்தி

விடபர்களா?

புதிய ஆண்டு பிறந்துவிட்டது. தயவு செய்து தமது சந்தாக்களைப் புதுப்பித்துக் கொள்ளவும்.

மனந் திறந்து மல்லிகையுடன் ஒத்துழையுங்கள். ஏனெனில் மல்லிகை உங்கள் ஒவ்வொருவரினதும் இலக்கியக் குரலாகும்.

அசட்டை செய்வோருக்கு முன்னறிவித்தலின்றி இதழ் நிறுத்தப்படும்.

-ஆசிரியர்-

எனது நோக்கு :

“நாளைக்கு நான் செத்தாலும் சந்தோசமாகச் சாவேன்” இது போன்ற நிகழ்ச்சிகளை வழக்கமாக யாழ்ப்பாணத் தவர்தான் நடத்தி முடிப்பது வழக்கம். ஆனால், இந்த முறை ஒரு நீர்கொழும்பான் (லெ.முருகபூபதி) நடத்திவிட்டது எனக்கு மனச்சந்தோசமாக இருக்கு என்று கண்களில் கண்ணீர் திரையிட மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா என்னிடம் கூறினார்.

சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாட்டின் இறுதி நாள் மாலை, கலை நிகழ்ச்சி வெள்ளத்தை இராமகிருஷ்ண மிஷன் மண்டபத்தில் நடந்தபோது, மண்டபத்திற்கு வெளியில் நான் நண்பர்களுடன் உரையாடிக் கொண்டு நின்ற போது, அவர் அப்படிச் சொன்னார்.

கடந்த ஜனவரி மாதம் நடந்த நாலு நாள் நிகழ்வை விளக்கி கூறுவதற்கு வேறுவார்த்தைகளை நான் தேடத் தேவையில்லை.

அப்பொழுது பக்கத்தில் நின்ற ஞானம் மாத இதழின் ஆசிரியரும் மாநாட்டின் இலங்கை இணைப்பாளருமான டாக்டர். ஞானசேகரன், இலங்கைத் தமிழர்கள் நடத்தி முடித்தார்கள் எனச் சொல்லுங்கள் என்றபோது அதை நான் ஆமோதித்தேன். உணர்வுகளின் போதையில், நான்கு நாட்களும் கால்கள் நிலத்தில் பாவாமல் சஞ்சரித்த டொமினிக் ஜீவாவிடம் எங்கள்

சர்வதேசக் தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு 2011 - நடேசன் -

வாதம் எடுபடவில்லை. மீண்டும் ஞான சேகரன் சொன்னார், “ஜீவா உங்கள் பலநாள் கனவு நனவாகி உள்ளது.”

தமிழ் இலக்கியத்தை மட்டுமே வாழ்க்கை எனச் சீவிக்கும் அந்த மனிதரிடம் மௌனமே பதிலாக வந்தாலும், அந்த ஆன்மாவின் அலைமோதும் உணர்வுகளை புரிந்துகொள்ள முடிந்தது. மழையிலும், வெயிலிலும், போர்க் காலத்திலும், சமாதான சூழலிலும் நாட்டை விட்டு ஓடாமல், அதேவேளையில் - விடுதலைப் புலிகளின் பொட்டு அம்மான் அனுப்பிய பிடிவிறாந்தையும் சட்டை செய்யாமல் அரை நூற்றாண்டு களாக தமிழ் இலக்கியம் வளர்த்த இந்த ஒரு மனிதனின் சந்தோசம் மட்டுமே இந்த மாநாட்டின் சன்மானமாக எனக்குப் போதுமானதாக இருந்தது.

மாநாட்டுக்கு எதிர்ப்பாக வெளி நாட்டில் பொய் சொல்லி அகதியாகிய வர்களின் கூச்சலை நான் அந்தக் காலத்தில் புகைத்த சிகரட்டுப் புகையாக ஊதித் தள்ள இதுவே போதுமானது. இதற்கு அப்பால் ஒரு உச்சமும் இந்த மாநாட்டிற்கு தேவையில்லை.

தமிழ்த் தேசியமென்று வெற்றுக் கோசத்தால் பிரிக்கப்பட்ட மலையக எழுத்தாளர்கள், இஸ்லாமிய எழுத்தாளர்கள் அந்த நான்கு நாட்களும் தமிழுக்காக தேனீக்களாக உழைத்தார்கள். சந்தோசத்தை அள்ளித் தந்த

இரு விடயங்கள் பற்றி இங்கு குறிப்பிட்டேயாக வேண்டும்.

1. அறுபது வருட காலமாக தமிழரை மூன்றாகப் பிரித்த எந்தவொரு அரசியல்வாதிகளும் இம்மாநாட்டிற்கு அழைக்கப்படாதது இனிமையான பழி வாங்கலாக இருந்தது.

2. மாலைகள், பொன்னாடைகள் மாநாட்டுக்குள் வரவேயில்லை. “மாலைகள் இல்லாமலும் மாநாடு நடத்த முடியும்” என்று கொழும்பில் ஒரு பிரபல தமிழ் ஊடகம் எழுதியிருந்தது.

கடந்த வருடம் (2010) ஜூன் மாதத்தில் உலக மிருக வைத்தியர்கள் மாநாடு ஜெனிவாவில் நடந்தபோது அதில் பங்குபற்றியதால், ஒரு மாநாட்டை சர்வதேச மட்டத்தில் எப்படி நடத்த முடியும் என்ற அனுபவத்தை அளவுகோளாக வைத்து எனது கருத்துக்கள் இங்கே பதியப்படுகிறன.

ஆரம்ப நாளான ஜனவரி 6ம் திகதியன்று கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தில் சுமார் ஐநூறு பேர் பங்குபற்றிய போது, இடம் போதாமல் இருந்தாலும், அது ஒரு குறையாகத் தென்படவில்லை. அதைத் தொடர்ந்த நாட்களில் நடந்த நிகழ்ச்சிகள் ஒரே சமயத்தில் மூன்று மண்டபங்களில் நடந்ததால் இடநெருக்கடி தவிர்க்கப்பட்டது. மேலும் பலரது ரசனைக்கேற்ப அரங்கங்களில் பங்குபற்ற முடிந்தது. கடைசி நாள் மாலை யில் இராமகிருஷ்ண மிஷன் மண்டபத்

தில் நடந்த கலை நிகழ்ச்சிகள் மிகத் தரமாக இருந்தன.

முக்கியமாக நாட்டிய நாடகம் பலரால் பாராட்டப்பட்டது. அன்றைய தினம் ஜோர்ஜ் ஓவலின் ‘விலங்குப் பண்ணை’ நாவலின் தமிழாக்கத்தை மாநாட்டுக்கு வந்த இளைஞர்களிடம் விநியோகித்துக் கொண்டிருந்தேன்.

இந்த மகாநாட்டினை முருகபூபதி ஒழுங்கமைத்த போதிலும், நடத்திய முறையில் பாராட்டுகள் சேர வேண்டியது ஞானம் ஆசிரியர் டாக்டர். ஞான சேகரன் அவர்களின் தலைமையில் இயங்கிய குழுவினருக்கே. அவரது குடும்பத்தினர் மிகவும் கடுமையாக உழைத்திருந்தனர். இவர்களை நான் குறிப்பிடும்போது மற்றவர்களின் உழைப்பை நான் குறைத்து மதிப்பிடவில்லை.

பலர் நினைத்துப் புழுங்குவது போல, முக்கியமாக தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த ப.ஜெயப்பிரகாசம் என்பவர் முட்டாள்தனமாக கற்பனை செய்தது போலன்றி, எந்த ஒரு அரசாங்கத்தினதும் உதவியில்லாமல் வெறும் இருபதினாயிரம் அமெரிக்க டொலர் மட்டுமே இந்த மாநாட்டிற்கு செலவு செய்யப்பட்டது. நாலாயிரம் அமெரிக்க டொலர்கள் துண்டு விழுந்ததாக அறிகின்றேன். இங்கு செலவாகிய ஒவ்வொரு சதமும் தனிப்பட்ட மனிதர்களால் கொடுக்கப்பட்டது. கனடா,

அவுஸ்திரேலியா, ஜேர்மனி, பிரான்ஸ், இங்கிலாந்து, சிங்கப்பூர் அன்பர்கள் சிலரும் இலங்கை அன்பர்கள் பலரும் இம்மாநாட்டிற்காக நிதியுதவி வழங்கியிருந்தார்கள். இங்கே உடல் உழைப்பும், சிறந்த ஒருங்கிணைப்பும் பொருள் விரயத்தைத் தவிர்த்திருக்கிறது.

மாநாட்டின் கனதியை ஒருவரும் குறை நிறை முற்றாகச் சொல்ல முடியாது. நான் பங்குபற்றிய நாலு நாட்களிலும் நான் விரும்பிய நிகழ்ச்சிகளில் மட்டும் கலந்து கொண்டேன். இலங்கையில் இலக்கியக் கர்த்தாக்கள் மற்றும் தமிழ்க் கல்விமான்கள், தமிழ் ஊடகவியலாளர்கள் தங்களின் உச்சத்தை வெளிப்படுத்த அரசங்குமைத்தது தான் இந்த மாநாடு. இதனை மாநாட்டு ஒருங்கமைப்பாளர்கள் திறம்படச் செய்திருந்தார்கள்.

இதேவேளையில், இந்த மாநாடு இலங்கையின் தமிழ் மொழியியலாளர்களின் பலவீனங்களையும் வெளிக் காட்டியது. சிங்கள, ஆங்கில படைப்புகளை படைத்த இலக்கிய அல்லது கல்விமான்கள் அழைக்கப்பட்டிருக்கலாம். இலங்கையின் தமிழ்மொழி வளர்வதனால் அது தனித்து பரிசோதனைக் குழாயில் வளர்வது போல் வளரமுடியாது. இலங்கையில் பேசப்படும் சிங்களம் மற்றும் இணைப்பு மொழியான ஆங்கிலத்தில் இலக்கியம் படைப்பவர்களிடம் இருந்தும் படித்துக் கொள்ள ஏராளம் உள்ளது.

அறிந்தவற்றைப் பகிர்தல் தமிழர்கள் இடையில் மட்டும் நடப்பது இல்லை. மேல் சட்டை போட தமிழன் கற்றுக்கொண்டது, ஐரோப்பியரிடம் இருந்துதான். கோவணம் கட்டிய தமிழன் கெல்வின் கிளான் அண்டவெயர் போடுவதற்கு பழகியதும் மேற்கில் இருந்துதான்.

ஈழத்து தமிழ் இலக்கியவாதிகளின் மேல், மேலாதிக்கம் செலுத்தும் தமிழ்க் கல்விமான்கள் முக்கியமாக மறைந்த பேராசிரியர் கைலாசபதி பின்பு பேராசிரியர் சிவத்தம்பி என ஒரு வித பயங்கரவாத மனப்பான்மை இன்னும் தொடர்கிறது. மாநாட்டை எதிர்த்த பேராசிரியர் சிவத்தம்பி வந்து மாநாட்டை ஆசீர்வதிக்க வேண்டிய நிலையில் இருந்தது. இதில் கலந்துகொண்ட அந்தப் பேராசிரியர் மகாநாட்டுக்கு எனப் புதிதாக ஒரு பேச்சைத் தயாரிக்காமல் வந்து 2010ஆம் ஆண்டு ஜனவரியில் நடந்த மாநாட்டு ஆலோசனைக் கூட்டத்தில் பேசிய புலம்பெயர்ந்தவர் இலக்கியம் என்ற அதே தலைப்பில் மீண்டும் பேசிவிட்டுச் சென்றார். அரசியல்வாதி ஒருவர் அப்படிச் செய்தால் மன்னிக்க முடியும். ஒரு பேராசிரியர் இப்படிச் செய்வது?

இதைவிட நான் அவதானித்த முக்கியமான விடயம், இலங்கையில் தமிழ்த் தேசியத்தை ஒருபுறம் வைத்து விட்டுப் பேசினாலும், முற்போக்கு வாதம் என்பது இன்னமும் அட்டை

யாக ஒட்டிக்கொண்டுள்ளது. கடந்த நூற்றாண்டில் காணாமல் போன பொருள் முதல்வாத கருத்துக்களை வைத்து இலங்கை இலக்கியத்துக்கு சிவப்பு விளக்கை காட்டுவதற்கு சில கல்விமான்கள் இன்னும் தயாராக இருப்பதாகத் தெரிந்தது. ஈழத்து இலக்கியம் முற்போக்கு என முப்பது வருடங்களும் தமிழ்த் தேசியம் அடுத்த முப்பது வருடங்களும் போட்ட விலங்கை உடைத்துக் கொண்டு வெளியில் வர ஈழத்து இலக்கியம் தயாரில்லாத தன்மை தெரிந்தது.

இதே மாதிரி ஈழத் தமிழ் ஊடகங்கள் தமிழ்த் தேசியம் என்ற இரும்புக் கோவணத்தைக் கட்டிக் கொண்டு இங்கும் அங்கும் உலாவுவதும் தெரிந்தது.

தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் செவ்வித் தாக்கம் இந்த மாநாட்டு மேடையில் பேசப்பட்டது நல்ல விடயம். இலங்கையில் பத்திரிகை, வானொலி மற்றும் ஊடகங்களில் படைப்பு இலக்கியத்திற்கு தேவையான இந்த விடயத்தை இலங்கைத் தமிழ் ஊடகங்களோடு சம்பந்தப்படாத ஒருவர் மூலம் அறிமுகப்படுத்தி இருந்தால் பொருத்தமாக இருந்திருக்கும். நோயாளிகள் பலர் என்ன மருந்து தேவை என்பது பற்றி பேசுவது நல்லது. ஆனால், நல்ல டொக்டரும் அவர்களுடன் இருந்திருக்க வேண்டும்.

தமிழகத்தில் இருந்த வந்த எழுத்தாளரில் தோப்பில் முகம்மது மீராநின் பேச்சு கேட்கச் சுவையாக இருந்தது. அவரை சிறப்பு பேச்சாளராகக் கேட்கும் ஆழமாகப் பேசும்படி கேட்டிருக்கலாம்.

பல தமிழ் நூல்களை மொழிப் பெயர்த்த மடுள்கிரியே விஜயரத்தின, மொழிபெயர்த்தலை பாடநெறியாக்கி, அதில் புலமை பெற்றவர். அவரது உரையில் பல விடயங்களை புரிந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருந்தது.

நான் சுட்டிக் காட்டிய விடயங்களுக்கு அப்பால் இந்த மாநாடு சாதித்தவைகள் ஆத்மா சம்பந்தமானவை.

இலங்கையில் விடுதலைப் புலிகளின் பயங்கரவாதம் தோல்வியடைந்ததும், இலங்கைத் தமிழன் சரித்திரம் முடிந்து விட்டது எனக்காட்ட சகல விடுதலைப்புலி ஆதரவாளர்களும் முயற்சித்தார்கள். அவர்கள் அப்படித்தான் இருப்பார்கள். ஆனால், தமிழ் மொழி பேசுபவர்கள் இலங்கையின் நாலாபக்கத்திலும் உள்ளார்கள். அவர்கள் அனைவரும் பயங்கரவாதத்தில் ஈடுபடவில்லை என்பதை இலங்கை அரசாங்கத்திற்கு வலியுறுத்த வேண்டிய தேவை அவர்களுக்கு உள்ளது.

தமிழ்நாட்டில் இருந்துகொண்டு இந்த மாநாட்டை நடத்த வேண்டாம் என எத்தனை பேர் கூக்குரல் போட்ட போதிலும், எதை இலங்கையில் நடத்தவது அல்லது நடத்தாமல் விடுவது

என்பதை தீர்மானிக்கும் தனித்தன்மையை நிலை நிறுத்தியது இந்த மாநாடு.

ஆயுதத்திற்குப் பயந்து முப்பது வருடமாக இருந்த பல எழுத்தாளர்களைத் தட்டி எழுப்ப உதவியது. பல இளைஞர்கள், யுவதிகள் பல்கலைக் கழகங்களிலிருந்து வந்திருந்த நாளைய ஈழத் தமிழ் இலக்கிய உலகத்தில் நம்பிக்கை கொள்ள வைத்தது.

இந்த மாநாட்டுக்காக வெளிவந்த புலம்பெயர்ந்த எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைத் தொகுப்பான 'முகங்கள்' டென்மார்க் ஜீவகுமாரனால் தொகுக்கப்பட்டது. இது பல தரமான கதைகளைக் கொண்டது. புலம்பெயர்ந்த வாழ்வின் குறுக்குவெட்டாகச் சிறுகதைகள் இருந்தன. முக்கியமாக ஆங்கிலம் பேசும் நாடுகளான கனடா, பிரித்தானியா மற்றும் அவுஸ்திரேலியாவில் வாழ்பவர்களுக்கும், ஐரோப்பிய நாட்டில் வாழும் தமிழர்களுக்கும், அவர்கள் வாழும் முறையிலும், அனுபவத்திலும் பல வித்தியாசங்கள் இருப்பதை இத்தொகுப்பின் கதைகளில் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது.

மாநாட்டு மலரிலும், கட்டுரைக் கோவையிலும் பல படைப்புகள் தரமாக இருந்தன. மொழிபெயர்ப்பு அரங்கில் வெளியிடப்பட்ட Open A live நூலில் அவுஸ்திரேலிய தமிழ்ப் படைப்பாளிகளினால் எழுதப்பட்ட சில கதை

களை சியாமளா நவம் (கனடா) நவீனன் ராஜதுரை (அவுஸ்திரேலியா) ஆகிய இருவரும் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்திருந்தார்கள். இம்மாநாட்டில் பல குடும்பத்தினரது கடும் உழைப்பை நேரில் பார்த்தேன். அப்பொழுது ஒரு உண்மையையும் புரிந்துகொண்டேன்.

தமிழர் பலரிடம் இருக்கும் ஒரு குணம் வைக்கோல் பட்டறையில் உள்ள நாயின் இயல்புக்கு ஒத்த தானது. தமக்குப் பிடிக்கவில்லை என்றால் ஒதுங்கி நின்று மற்றவர்கள் செய்வதை பார்க்கும் ஜனநாயகப் பண்பை இலங்கையில் உள்ள கலை இலக்கியப் பிரிவை சேர்ந்தவர்களிடம் பார்க்க முடிந்தது. ஆனால் பா.ஜெயபிரகாசம், காலம் செல்வம், பத்மநாப ஐயர் போன்ற பெரிய மனிதர்கள் இவர்களைப் பின்பற்றி வயதுக்கு வர வேண்டும்.

சிறியதொரு விடயத்தை எந்த ஆதாரமும் இல்லாமல் கொழுத்தி எரியவிட்ட எஸ்.பொ.வுக்கும் தான் செய்தது ஒரு விழல் விளையாட்டு என்பது இப்போது புரிந்திருக்கும்.

ஈழத்தில் ஒரு தனி இலக்கிய சமூகம் வளர்வதற்கான அத்திவாரம் இந்த மாநாட்டின் மூலம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இதைத் தொடர்ந்து நிருமாணிப்பது வருங்காலத்தினரைப் பொறுத்தது.

HAPPY PHOTO

Excellent Photographers
Modern Computerized Photography
For Wedding Portraits & Child Sittings

Photo Copies of Identity Cards (NIC), Passport & Driving Licences Within 15 Minutes

300, Modera Street, Colombo - 15.
Tel : 2526345

அருவியிலிருந்து நீர் கொட்டுகின்ற ஓசை, தாளந் தப்பாது கேட்டுக் கொண்டிருந்தது. குருவிகள், அந்தத் தாளத்துக்கேற்றபடி வெவ்வேறு சுரபேதங்களுடன் கூட்டிசை பாடின. ரம்மியமான மாலைப் பொழுது!

எப்போதுமே கால்களை எட்டிவைத்து வேகவேகமாய் நடந்துவரும் அங்கம்மா... இன்று, தளர்நடை போட்டு மெதுவாக வந்து கொண்டிருந்தாள். அவளின் முகம் வீங்கிப்போயிருந்தது. சேலைத் தலைப்பால் கண் களைத்துடைத்துக் கொண்டாள். திடீரென, ஆறு மாதங் களின் முன்பு செத்துப்போன கணவனின் நினைப்பு எட்டிப் பார்த்தது.

நாசியற்று...
- வசந்தி தயாபரன்

“சங்கம் சங்கம்னு ஓடி ஓடி, போய்ச் சேர்ந்திட்டாரு. அவரு மட்டும் இருந்திருந்தா...” அழுகை இன்னும் வேகமாகப் பொங்கி வந்தது.

“ஏம்புள்ள அழுவுற...” பாதையோரத்தில் உட்கார்ந்திருந்த மாரியாயிக் கிழவி கேட்டாள். அங்கம்மா அவளருகே உட்கார்ந்து கொண்டாள். மூக்கைச் சீறி எறிந்து கையைப் புடவையில் தேய்த்தாள்.

“இந்தா... மொதல்ல இந்த வெத்தலய போடு”

வெற்றிலையைப் போட்டபடி அங்கம்மா தூரத்தே வெறித்துப் பார்த்தாள். மலைகளில் இருள் பரவத் தொடங்கியிருந்தது. வீடு திரும்பும் இளம்பெண்களின் கலகலவென்ற சிரிப்பொலியில், வீசும் காற்றுக்கும் உயிர் வந்தது.

அங்கம்மாவின் மனது நிலைகொள்ளாது தவித்தது. நாளைக்கே போகணுமாயில்ல...

“எதுக்கு இப்பிடி உம்முன்னு இருக்கே? வேலு சம்சாரம் திட்டிச்சா...?” கிழவி வெற்றிலைச் சாறு தெறிக்காதபடி அண்ணாந்துகொண்டு பேசினாள்.

“இல்லை... ஆயா... அவ திட்டினாலும் நாங் கண்டுக்கிறதில்லை!”

“அப்படின்னா...?”

“கொழும்புல வீட்டு வேலைக்குப் போவணுமா...பொறப்படுன்னு தம்பி கண்டிசனா சொல்லிப்பட்டான். எம் மவ... ஒண்ணே ஒண்ணு! அத விட்டுப் புட்டு நா...” மீண்டும் கண்ணீர்.

மாரியாயிக் கிழவி திரும்பி வெற்றிலையைத் துப்பினாள்.

“நம்ம எல்லாருடே தலவிதியும் ஒண்ணுதான். ஒருவாய் வெத் தலக்கு எம்மருவகிட்ட நா வாங்காத ஏச்சா...?”

தம்பி சாப்பிட்டு முடிக்கும்வரை அங்கம்மா காத்திருந்தாள். அவளது செல்ல மகள் புத்தகத்தை விரித்து வைத்தபடியே தூங்கி வழிந்து கொண்டிருந்தாள். அங்கம்மா குனிந்து அந்தப் பிஞ்சு முகத்தைப் பார்த்தாள்.

“லெச்சணமா வளந்திட்டா... கண்ணு படப்போவது!” தாய்க்கே உரிய பாசத் துடன் அங்கம்மா அவள் தலையை வருடினாள்.

“யம்மோவ்” என்ற முனகலுடன் அவள் சரிந்து தாயின் மடியில் படுத்துக் கொண்டாள்.

“ஏங்கா துணிமணியெல்லாம் எடுத்திடுக்கிட்டியா? காலம்பறவே கெளம்பணும்.”

ஏப்பம் விட்டபடி தம்பி வேலு வந்து படியில் உட்கார்ந்தான். அவன் மனைவி மீனாட்சி கதவில் சாய்ந்து கொண்டாள்.

“தம்பி... நா கொளும்புக்கு வரல்லடா...” அங்கம்மாவின் குரல் தயங்கித் தயங்கி ஒலித்தது.

வேலு திடுக்கிட்டி நிமிர்ந்தான். “என்னக்கா சொல்லுற...?”

“ஆமா அவங்க நெனச்ச நெனச்ச சொல்லுவாங்க கேளுங்க...” மீனாட்சி கழுத்தை ஒரு வெட்டு வெட்டினாள்.

அங்கம்மா வேலுவைக் கெஞ்சமாற போலப் பார்த்தாள்.

“தம்பி... பெத்த அப்பனும் போய்ச் சேர்ந்திட்டாரு... நானும் இல்லேன்னா எம்மவ ஏங்கிப் போயிடும்பா...!”

“அது என்ன கொழந்தயா? பன்னெண்டு வயசாவதில்ல!” வேலுவின் முகத்தில் எள்ளும் கொள்ளும் வெடித்தன.

“ரெண்டு காசு ஒழச்சி அனுப்பினா என்னவாம்? இங்கிட்டு என்ன கொட்டியா கெடக்கு...” மீனாட்சி ஒத்து ஊதினாள்.

அங்கம்மா தலையைக் குனிந்து கொண்டாள்.

“எந்தலவிதி! இவகிட்ட ஏச்சப் பேச்சு கேக்கணும்னு எழுதியிருக்கு!” வேலு எழுந்து அங்கம்மாவின் பக்கத்தில் போய் உட்கார்ந்தான்.

“ஏங்கா! ஒன்னோட சம்பளம் ஒங்க சாப்பாட்டுக்கே பத்தல! நீ மட்டும் கொளும்புக்குப் போ... ஒம்புள்ளக்கு நல்ல சாப்பாடு பண்ணிப் போடலாம். வேணுங்கறத வாங்கிக்கலாம்... கழுத்தல காதில ஏதும் பண்ணிப் போடலாமில்ல!”

அங்கம்மா மடியில் உறங்கிக் கொண்டிருந்த மகளைப் பார்த்தாள். மலரத் துடிக்கும் வயது. தாயின் பழைய சேலையைச் சுற்றிக்கொண்டு, புழுதிப் படிந்த சித்திரம் போல அவள்! ஒட்டுப்போட்ட சட்டை, எண்ணெய் காணாத தலை...!

“ஓம்பொண்ணை ராசாத்தியாட்டம் வளக்கலாங்கா” வேலு ஆசை காட்டினான்.

“நெசமாவா சொல்லற தம்பி? அங்கம்மாவின் கண்கள் விரிந்தன.

வேலு மீனாட்சியைப் பார்த்து ஒரு நமட்டுச் சிரிப்புச் சிரித்தான்.

சமையலறைத் தரையைத் துடைத்து நிமிர்கையில் அங்கம்மாவின் இடுப்பு விண் விண் என்று வலித்தது. பசியும் வயிற்றைக் கிள்ளியது.

“அம்மோவ்... எல்லா வேலையும் முடிச்சுப் பட்டேன்... சாப்பிட்டிருக்கனா?”

“ம்... ம... கெதியா சாப்பிட்டுட்டு வா...” அம்மா தொலைக்காட்சியில் மூழ்கியிருந்தாள்.

ஆறிப்போன தோசையைப் பிய்த்து வாயில் போடுகையில் மகளின் ஞாபகம் வந்தது.

“அதுக்கு தோசைன்னா ரொம்பப் புடிக்குமே... அத நல்லபடியா வளத்துப் பிடிணும்!”

அன்று மாலை வேலு வந்திருந்தான். அம்மா கொடுக்கிற பழைய சேட், காற் சட்டையில் வேலுவின் தோற்றமே மாறி இருந்தது. அங்கம்மாவின் சம்பளக் காசினை மொத்தமாக வாங்கிப் பத்திரமாக பொக்கற்றுள் வைத்துக் கொண்டாள்.

“தம்பி! எம்பொண்ணு எப்பிடிப்பா இருக்கு?” அங்கம்மா ஆவலோடு கேட்டாள்.

“ம்... இருக்கா இருக்கா! ஆமா நல்ல பொடவ கட்டியிருக்கியே, அம்மா குடுத்தாங்களா? ம், மீனாச்சியும் ரொம்ப நாளா பொடவ ஒண்டு கேட்டுக்கிட்டே இருக்கா எங்க... ம...”

அங்கம்மா உள்ளே போய் புடைவை மாற்றிக்கொண்டு வந்தாள்.

“இந்தா தம்பி... மீனாச்சி உடுத்திக் கட்டும்... எம்பொண்ண நல்லா பாத்துக்க சொல்லுப்பா”

அந்த வீடு ஒரு கனவுககம் போலக் காட்சி தந்தது. அங்கம்மா சுற்றும்முற்றும் பார்த்து வியந்தாள். உயர்தரத் தளபாடங்கள், திரைச்சீலைகள், பளிங்குத் தரை...

“யப்பாடி! எம்புட்டு அளகா இருக்கு!”

அம்மாவின் தோழி வீட்டில் விருந்து அமர்க்களப்பட்டது. பெண்களின் ஒப்பனையும், பளிச்சிடும் நகைகளும்... அங்கம்மா ஆவென்று பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள். புன்னகை, கை குலுக்கல், தழுவல்... இவற்றின் நடுவே, அம்மாவின் குழந்தை அடிக்கடி சினுங்கியது.

“இந்தா அங்கம்மா... பபாவீ வெளியில தோட்டத்தில் வைச்சிரு...” அம்மாவின் உத்தரவு பிறந்தது.

தோட்டத்தைப் பார்த்த குழந்தை அழகையை மறந்தது. புற்றரையில் அங்குமிங்கும் ஓடி விளையாடியது. மரங்களில் ஏறுவதும் இறங்குவதும், மதிலில் பாய்வதுமாய் வேடிக்கை காட்டிய அணில்களைப் பார்த்துக் கைகொட்டிச் சிரித்தது.

அங்கம்மா தரையில் உட்கார்ந்திருந்தாள். இந்த ஆடம்பரமான குழுவில் அவளது மனம் ஒட்டாமல் அந்நியப்பட்டு நின்றது. சீராகக் கத்தரித்து விடப்பட்ட செடிகள், தேயிலைச் செடிகளை நினைவூட்டின. மலைச் சரிவுகளில் நடந்து, பீலியில் ஆனந்தமாகக் குளித்து, எத்தனையோ மாதங்களாகி விட்டனவே.

“தீவாளிக்கு வீட்டுக்குப் போவனும்... எம்புள்ளயப் பாத்து எம்புட்டு நாளாச்சு...” அங்கம்மாவின் சிந்தனையை இடை மறித்து ஒரு குரல்.

“இத பபாவுக்கு ஊட்டச் சொன்னாங்க...” கையில ஒரு தட்டுடன் நின்றாள் அந்த வேலைக்காரர் சிறுமி.

தன் மகளின் வயதையொத்த அவள் மீது இனம்புரியாத பரிவு அங்கம்மாவுக்கு!

“ஏம்மா... ஒம்பேரு என்னா?” கேக் துண்டை எடுத்தபடி அங்கம்மா கேட்டாள்.

“சரோசா” காற்றில் மிதந்து வந்த சிரிப்பு பொலிகள் சரோசாவின் குரலை அமுக்கின.

“ஒன்னை நல்லா பாத்துக்கிறாங்களா...?”

சரோசாவின் ஏக்கர் தோய்ந்த விழிகள், கேள்விக்கெனவே காத்திருந்தாற் போல, கண்ணீரால் நிறைந்தன. அங்கம்மா சரோசாவின் நாடியைப் பிடித்து முகத்தை நிமிர்த்தினாள்.

“அடிப்பாங்களா...?” சரோசா விம்மத் தொடங்கினாள்.

“அப்படின்னா ஏந்தாயி இங்க இருக்கே? ஒங்க அம்மாகிட்ட போயிடு...?”

சரோசாவின் விம்மல் அழகையாய் வெடித்தது. “எனக்கு அம்மா இல்ல... செத்துப் போயிட்டாங்க!”

அங்கம்மாவின் இதயம் வலித்தது. சரோசாவைத் தேற்ற வழியறியாது திகைத்தாள்.

“நா போறேன்... திட்டுவாங்க...” கண்களைத் துடைத்தபடி சரோசா போய் விட்டாள்.

“சின்னப் புள்ளங்கள வேலைக்கு

வச்சுக்கிட்டா குத்தம்னு அம்மாவுட்டு ஐயா சொல்லிக்கிட்டிருந்தாரே! இந்தப் புள்ள பாவம்... பெத்தவ இல்லாததிலே இப்பிடி சீரழியிது!”

அங்கம்மா குழந்தைக்குக் கேக்கை ஊட்டினாள்.

பக்கத்து லயத்து லெச்சமியின் பத்து வயது மகள் வேலைக்குப் போய் சடலமாய் வந்த காட்சியை திடீரென நினைத்து, அங்கம்மாவின் உடல் மெல்ல நடுங்கியது.

பஸ் மலைப்பாதையில் சுற்றிச் சுற்றி ஏறியது. நகரத்தின் சந்தடிகள் அடங்கி, பச்சைத் துகிலுடுத்த மலைக்கண்ணியின் மயக்கும் அழகு தெரியத் தொடங்கியது. விடிந்தும் விடியாத அந்தப்பொழுதில் மலைகள் பனிப்போர்வைகளை உதறி எழில் காட்டின. மகளுடன் கொண்டாடப் போகும் தீபாவளியை நினைத்து அங்கம்மாவின் மனதில் உற்சாகம்! முகத்தை நீட்டியபடி பக்கத்து சீட்டில் இருந்த வேலுவைப் பார்த்தாள்.

“என்னாச்சு இவனுக்கு? அம்மா மறுபடி மறுபடி சொன்னப்புறம் பிரியமில்லாம கூட்டிட்டு வறான். மீனாச்சி கூட சண்டை போட்டானோ?” அங்கம்மா தனக்குள் முணுமுணுத்துக் கொண்டாள்.

லயத்து ஓரமாக நின்றிருந்த மீனாட்சி அங்கம்மாவைக் கண்டு திடுக்கிட்டாற் போல இருந்தது.

“நல்லா இருக்கியா மீனாச்சி?” சந்தோஷமாகச் சிரித்தபடி அங்கம்மா வீட்டுக்குள் நுழைந்தாள்.

“ஆமா... இவ எங்கிட்டு போயிட்டா காலங்காத்தால?” கண்கள் மகளை ஆவலோடு தேடின.

வேலுவும் மீனாட்சியும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டனர். அங்கம்மாவின் அடிவயிறு கலங்கியது.

“ஏன் பேசாம இருக்கே மீனாச்சி... எம் பொண்ணுக்கு ஏதனாச்சும் சொக மில்லயா...?”

வேலு தொண்டையைச் செருமினாள். “சும்மா கத்தாதே, அவள கொழும்பில் வேலைக்குப் போட்டிடேன்.”

அங்கம்மாவின் கையிலிருந்த பெட்டி கீழே விழுந்தது. ஆசை ஆசையாய் வாங்கி நிறைந்த பொருள்கள் தரையில் உருண்டன. அங்கம்மா வேகமாக வேலுவின்ருகே போனாள். கோபத்தில் அவளுக்கு மூச்சிரைத்தது.

“இப்ப புரிஞ்சு போச்சடா எல்லாம்... ஒம்பேச்ச நம்பி எம் புள்ளய தனிய விட்டுப் புட்டு இந்தப் பாவி போனேனே...!” அங்கம்மா பொத்தென்று கீழே இருந்தாள். அழகை முட்டிக்கொண்டு வந்தது.

அவள் மனக்கண்ணில் கொழும்பில் விம்மி அழுத சரோசா வந்து போனாள்.

“எம்புள்ள யாருகிட்ட ஒதபடுதோ... என்ன நெனச்சு அழுவுதோ... ஐயோ நா என்ன செய்யேன்...” அங்கம்மாவின் புலம் பலைக் கேடக மீனாட்சிக்கு எரிச்சலாக வந்தது. “இந்தா சும்மா ஒப்பாரி வச்சி ஊரைக் கூட்டாதே... ஒரு பொட்டப் புள்ளக்கு இந்த அழகை அழுவுறியே”

அங்கம்மாவின் அழகை நின்றது. மீனாட்சியை நிமிர்ந்து பார்த்தாள், அவள். மீனாட்சியின் புதுச்சேலையும், கழுத்தில் மின்னிய சங்கிலியும் அங்கம்மாவைப் பார்த்து நகைத்தன. தலைமுடியை அள்ளி முடிந்துகொண்டு விருட்டென எழுந்தாள்.

“பொட்டப் புள்ளன்னா என்னடி? எம் புள்ளடி அது! டேய் இன்னிக்கே போயி எம் புள்ளய கூட்டிட்டு வந்திடு. இல்லேன்னா...”

வேலு அலட்சியமாகப் பார்த்தாள். சட்டையை மாட்டிக்கொண்டு வெளியே புறப்பட்டாள். “இல்லேன்னா... என்ன பண்ணிப் பிடுவே? சும்மா கெடப்பியா...”

அங்கம்மாவின் உடல் பதறியது. அவளது உரமேறிய கரிய கைகள் வாசலை மறைத்தன. “என்ன பண்ணுவேனா? சின்னப் புள்ளய வேலைக்கு அனுப்பி வைச்சேன்னு போலிசுகிட்ட போயி சொல்லுவேன். என்னா நடக்குமின்னு தெரியுமில்ல...!”

வேலு இந்தப் புதிய அங்கம்மாவைக் கண்டு மிரண்டுபோய் நின்றாள்.

“ஏண்டா... பொண்ணாய் பொறந்தா எளப்பமாயிடிச்சோ? கங்காணி, ஓதாரன்னு பயந்து பயந்தே எங்க ஆத்தா காலம் முடிஞ்சு போச்சு. வாயை மூடுமுன்னு என்னை அடக்கி அடக்கி வைச்சு எம் புருசன் அநியாயமா உசரையே விட்டாரு! இப்ப எந்தம்பி நீ... நீயும் என்னை ஏமாத்திப் புட்டே காலம் பூரா ஏமாத்துவீங்க இல்ல...!” அங்கம்மா உருவந்தவள் போல் சத்தம் போட்டாள்.

“போடா போயி எம்பொண்ண கூட்டிக்கிட்டு வா. அவளைப் பெத்தவ உசிரோடதா இருக்கேன். அவ நாதியத்துப் போகல. மொதல்ல போயி கூட்டிக்கிட்டு வாடா. அம் புட்டும் நா இதிலேயே ஒக்காந்திருப்பேன்...”

வாசல்படியில் குந்தியிருந்த அங்கம்மாவின் தோளில் ஆதரவாய் இருகைகள் படந்தன. அங்கம்மா திரும்பிப் பார்த்தாள். பத்து வயது மகளை வேலைக்கனுப்பிப் பறிகொடுத்த லெச்சமி அவளின் பின்னால் நின்றாள்.

கலாமணி பரணீகரணின்

கீரு நூல்கள்

- திக்குவல்லை கமால்

கலாமணி பரணீகரணின் இரண்டு நூல்கள் இவ்வாண்டு முற்பகுதியில் வெளியாகியுள்ளன. 'இலக்கியமும் எதிர்காலமும்' என்ற கட்டுரைத் தொகுதியும், 'மீண்டும் துளிர்ப்போம்' என்ற சிறுகதைத் தொகுதியுமே அவை. 'ஜீவநதி' வெளியீடாக பல நூல்கள் வந்துகொண்டிருப்பது நம்பிக்கை தரும் முயற்சியாகும்.

இலக்கியமும் எதிர்காலமும்

இத்தொகுதியில் பத்துத் தலைப்புகளிலான கட்டுரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. பொதுவாக எல்லாமே சாதாரண இலக்கிய வாசகனுக்கும் பரிச்சயமான விடயங்கள் தான். ஒவ்வொரு தலைப்பின் கீழும் தற்போதைய நிலைப்பாடு, காணப்படும் குறைபாடுகள், குறைபாடுகளை நிவர்த்திப்பதற்கான பரிந்துரைகள் என்று சிக்கலில்லாத வகையில் எழுதி வரிசைப்படுத்துகிறார்.

'இலக்கியமும் எதிர்காலமும்' என்ற கட்டுரையில் இளைஞரிடையே இலக்கிய ஈடுபாடு குன்றியுள்ளதையும், நல்ல கல்வி முறையினூடாக இலக்கியம் அவர்களிடையே கொண்டு செல்லப்பட வேண்டுமென்றும், இளைஞர் படைப்புத்திறன் ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் தெரிவிக்கின்றார்.

இந்த சந்தர்ப்பத்தில், இளைஞர்களை கதாநாயகர்களாக முன்னிறுத்தி, அவர்

களது ஆற்றலையும் சாதிக்க வேண்டுமென்ற துடிப்பையும் சமுதாயத்தின் பக்கம் திரும்பும் விதமான ஆக்கங்கள் தமிழ்ச் சூழலில் பூச்சியமாகவே இருக்கின்றது. அயல் மொழியிலே மிகப் பெரும் துறையாக அது வளர்ந்துள்ளதை சிந்தனைக் கெடுத்தல் வேண்டும்.

மாற்றங்கள் நன்மை தரவேண்டுமென்று சொல்ல வரும் நூலாசிரியர் இன்று எவ்வாறெல்லாம் எழுதுகிறார்களென்று பட்டியலிடுகிறார். அதில் விளங்காத எழுத்து பற்றி அவர் சுட்டிக் காட்டுவது மிக முக்கியமானது. விளங்காமையே வித்துவம் என்று சொல்லுகின்ற ஒரு கூட்டத்தினர் நம்மிடையே உண்டு. அத்தகைய எழுத்துக்களுக்கு கொடிபிடித்து ஆராவாரம் செய்வோருமுண்டு. இலக்கியத்தின் சமூகப் பயனை மறுத்து காட்சிப் பொருளாக்கும் தந்திரோபாயமே இதன் அரசியலென்பதையும் மனிதநேய இலக்கியவாதிகள் மறந்துவிடக் கூடாது.

பெண்களின் மீதான வன்முறையும், பெண்களின் மீட்சியும், ஈழத்து ஆக்க இலக்கியப் பெண் படைப்பாளிகள்... என்ற கட்டுரைகள் ஒன்றோடொன்று தொடர்புபடுகின்றன. எவ்வாறான சூழ்நிலைகளில் அவர்களால் பெண்கள் மீதான வன்முறைகள் நிகழ்த்தப்படுகின்றன? இத்தகைய பெண் அடக்குமுறைகளைப் படைப்பாக்கம் செய்யும் படைப்பாளிகள் யாவர்? பெண் படைப்பாளிகள் பெண்ணியத்தைப் புரிந்துகொண்டு, தமது பொறுப்புணர்ந்து படைப்பாக்கம் செய்கிறார்களா? என்ற கேள்விகளையும் தேடலையும் இக்கட்டுரைகள் தாங்கி நிற்கின்றன.

பெண்கள் மீதான வன்முறைக்கு, பொதுவாக சமயங்கள் காரணமாகின்றன என்று சொல்லப்பட்டாலும், இந்தச் சமயங்களை தமக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் சமுதாயமும் அதன் மேலாதிக்கவாதிகளும் காரணமென்பதே பொருந்தும்.

எமது பெண் படைப்பாளிகள் பெண்கள் மீதான வன்முறையை, ஒடுக்கு முறையை எந்தளவுக்கு தங்களது படைப்பிலக்கியங்களிலே கையாள்கிறார்களென்பது கேள்விக்குறியே. பெரும்பாலானவர்கள் பெண்ணடிமைத்துவத்திற்கு எதிராக எழுதுவது போல் காட்டிக்கொள்ளவும் வேண்டும், சமூகத்தோடு சமரசம் செய்து கொள்ளவும் வேண்டுமென்ற நிலைப்பாட்டைக் கொண்டவர்கள்.

இத்தொகுப்பில் வாசிப்பு தொடர்பான கட்டுரையொன்றும் காணப்படுகிறது. மூன்று விதமான வாசகர்கள் இருப்பதைச் சுட்டிக் காட்டி, சிறந்த நூல்களைத் தேடி வாசிப்பவர்களை முதன்மைப்படுத்துகிறார். தொலைக்காட்சி, கையடக்கத் தொலைபேசி, இணையத் தளங்களால் பெருமளவு வாசிப்புக் குறைந்துள்ளதென்றும், பாடசாலை ஆசிரியர், மாணவர் மத்தியிலும் வாசிப்பு வீழ்ச்சி காணப்படுவதையும் எடுத்துக் காட்டுகிறார். வாசிப்புக் குறையவில்லை; வாசிப்பு முறை மாறியுள்ளதென்று கூறுவாரும் உண்டு.

மொழிபெயர்ப்பு பற்றி அருமையான தொரு கட்டுரை இடம்பெற்றுள்ளது. மொழிபெயர்ப்பு இரு மொழிகளையும், இரு இனங்களையும் இணைத்து வைக்கும் பாலமாகும் என்றொரு மேற்கோள் எடுத்தாளப்

பட்டுள்ளது. இது எமது நாட்டைப் பார்த்துச் சொன்னது போலுள்ளது.

இங்கு ஆக்க இலக்கிய மொழி பெயர்ப்பின் தேவை என்றோ உணரப்பட்ட போதும், இன்றுகூட அது சீராக நடைபெறுவதாக இல்லை. இதற்கானதொரு தேசியத் திட்டம் உருவாக்கப்படவில்லை. தனிப்பட்டவர்களதும், சில தனியார் நிறுவனங்களதும் தேவைக்கேற்ப சில நூல்கள் வெளிவருகின்றன. இதுவரை நடைபெற்றுள்ள மொழிபெயர்ப்பு வெளியீட்டு முயற்சிகள் பற்றிய தகவல்கள் கூட ஒழுங்காகத் திட்டமிடப்படவில்லை.

ஈழத்தில் தமிழில் வரும் கலை - இலக்கிய சஞ்சிகைகளின் மேம்பாட்டுக்கான திட்டம் தேவையென்பது சந்தேகமின்றி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டிய விடயமாகும். சகாய விலையில் அச்சுத்தாள், அரசு விளம்பரம் வழங்குதல், நூலகங்களுக்கு பிரதி கொள்முதல் செய்தல் போன்ற விடயங்கள் நீண்ட காலமாகவே பேசப்படும் சங்கதிகளாகும். எழுபதுகளில் வெளிநாட்டு தரமற்ற புத்தகம், சஞ்சிகைகள் கட்டுப்படுத்தப்பட்டபோது, வீரகேசரி நிறுவனம் மாதம் ஒரு நாவல் வெளியிட்டதையும் அக்காலகட்டத்தில் நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட சஞ்சிகைகள் தோன்றியதையும் இதனோடிணைத்து சிந்திப்பது பொருத்தமானதாகும். இன்று ஒரு சில சஞ்சிகைகள் தொடர்ச்சியாக தரம் பேணிக்கொண்டு வெளிவருகிறதென்றால் அது அவற்றின் பொறுப்பாசிரியர்களின் விடாமுயற்சியின் பெறுபேறாகும்.

ஒப்பியல் இலக்கியம் பற்றிய கட்டுரையும் இறுதியாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

நூலாக வெளிவராத போதும், எச்.எம். பி.முஹிதீன் கம்பனும் அல்லாமா இக் பாலும், பாரதியும் நஸ்ருள் இஸ்லாமும் போன்ற ஒப்பியல் கட்டுரைத் தொடர்களை எழுதினார் என்பதை தகவலுக்காகச் சொல்ல வேண்டியுள்ளது.

ஈழத்து இலக்கியங்கள் ஒப்பியல் ரீதியில் ஒப்புநோக்கப்படுவதால் மேலும் செழுமையுறும் என்று நூலாசிரியர் தெரிவிக்கிறார்.

மொத்தத்தில் யாவரும் அறிந்த தலைப்புகளைத் தெரிவு செய்து, யாவரும் அறியாத தகவல்களை நிறையவே அதற்குள் கொண்டு வந்ததன் மூலம் ஒரு சிந்தனைக் கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்தியுள்ளார். மிக இலகு தமிழில், புரியும்படியான ஒழுங்குமுறையில் வாசகனாக, படைப்பாளியாக, படிப்பாளியாக, சஞ்சிகையாளனாக தன் பார்வையைப் படரவிட்டுள்ளார். வித்துவக் காய்ச்சலற்ற எளிய நடையே க.பரணீதரனின் வெற்றி.

இந்நூலுக்கு அறிமுக உரை வழங்கியுள்ள உளவியல்துறை விரிவுரையாளர் அருள் திரு. இராசேந்திரன் ஸ்ரீரலின் “இலக்கியம் பற்றிய ஆய்வுகளில் துணை நூலாக இக்கட்டுரைத் தொகுதி அமையும்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மீண்டும் துளிர்ப்போம்

படைப்பாளிகள் சஞ்சிகை... பத்திரிகைத்துறைக்கு வரும்போது, அவர்களது படைப்பாற்றல் வற்றிப் போவதாகவும், படைப்பாக்கம் செய்வதற்கான வாய்ப்பு அற்றுப் போவதாகவும் சொல்லப்படுவது

துண்டு. கலாமணி பரணீதரன் ‘ஜீவந்தி’யின் ஆசிரியராய் அமர்ந்து குறுகிய காலத்தில் அதனைத் தரமான சஞ்சிகையாய்க் கொண்டு வந்ததோடு, படைப்பாளியாகவும் செயற்படுவது வித்தியாசமாகத்தானிருக்கிறது.

இவரது பதின்மூன்று சிறுகதைகளை உள்ளடக்கியதாக ‘மீண்டும் துளிர்ப்போம்’ அமைந்துள்ளது. யாழ்ப்பாணத்தில் யுத்தச் சூழலில் பிறந்து வளர்ந்து படைப்பாளியாக வரும்போது, அதில் ஏதோ வகையில் அதன் வடுக்களும் தாக்கமும் ஏக்கமும் சம்பந்தப்படுமென்பதுதான் யதார்த்தம். பொதுவாக யுத்த காலக் கதைகளென்று பார்க்கும்போது, விரும்பியோ விரும்பாமலோ குறித்ததொரு வாய்ப்பாட்டுக்கு அப்பாற் செல்வது மிகவும் அரிதாகும்.

ஆனால், இத்தொகுப்பின் கதைகளில் யுத்தம் பற்றிப் பேசும்போது வலிந்து மிகைப்படுத்தலாக அமையாமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அண்மைக் காலமாகப் புனைகதைப் பிரவேசம் செய்பவர்கள், உருவ உள்ளடக்கத்தில் காலத்தின் தேவையென்று சொல்லிக்கொண்டு, காலத்தின் கோளாறுகளையே பிரசவிக்கின்றனர். இலக்கியத்திலிருந்து சமுதாயத்தைப் பிரிக்கும் நடவடிக்கைகளைத் தெரிந்துகொண்டும், அற்றுப் போகாத யதார்த்தத்தின் தேவையை விளக்கிக் கொண்டும், பரணீதரன் படைப்பாக்கம் செய்வது, கருத்தியல் தெளிவினாலும் தொடர்புச் சூழலின் வழிகாட்டலினாலுமாகும்.

இலக்கியத்தின் ஆதார சுருதியே வாழ்வின் மீதான நம்பிக்கை ஊட்டுவதாகும். உறவுகளும் உடைமைகளும் சிதைந்து போன சூழ்நிலையில், நம்பிக்கையூட்டுவதான ‘மீண்டும் துளிர்ப்போம்’ என்ற கதை, மகுடமாக அமைந்திருப்பது சிறப்பாக உள்ளது.

வடபுலப் படைப்பாளிகளால் சாதீயத்தைத் தவிர்த்து எழுத முடியாது என்று சொல்வது ஒரு பக்கமிருக்க, யுத்தத்தின் காரணமாக சாதிப் பிரச்சினை பெரும்பாலும் அற்றுப் போய்விட்டதென்று இன்னொரு சாரார் சொல்வதில் எந்த உண்மையும் இல்லையென்பதை பரணீதரன் இன்னொரு தடவை உறுதிப்படுத்துகிறார்.

‘உயிரினும் மேலானது’ என்ற கதையிலே குடும்ப வறுமை பொறுக்காது தொழில் நாடி வன்னி செல்லும் வாலிபன், ஏ-9 பாதை மூடியதால் வரமுடியாத

நிலைக்குள்ளாகிறான். அவனுக்குத் துணை அவசியமாகிறது. இளம் யுவதி களுக்கு திருமணமானால்தான் பாதுகாப்பு என்ற நிலைவேறு. சாதியில் குறைந்த போதும் கல்வி, பொருளாதாரத்தில் மேலோங்கிய குடும்பத்தில் அவனுக்குத் திருமணமாகிறது. இருந்தும் முகாம் வாழ்வுதான். வாலிபனின் தந்தை தொலை பேசியில் தொடர்பு கொள்கிறார். நிலைமையை விசாரித்தறிந்த அவரால் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. இறுதியாக, “எட நாயே... வன்னியிலேயே நீ செத்து, நான் குடமுடைத்து, கொள்ளியும் வைச்ச விட்ட தாய் நினைச்சுக் கொள்ளுறேன்” என்கிறார்.

‘பொய் முகங்கள்’ என்ற சிறுகதையிலோ அனோஜாவின் பிறந்தநாள் வைபவத்திற்கு நண்பிகள் நால்வர் செல்கின்றனர். அவர்களில் இருவர் சாதியில் குறைந்தவர்கள். அவர்கள் அங்கு எவ்வாறு நடாத்தப்படுகிறார்கள் என்பதை ஆசிரியர் துலாம்பரமாக வடித்துள்ளார். ஒரு கட்டத்தில் அவர்கள் வீட்டினுள்ளே செல்ல முற்பட்டபோது, “உள்ளுக்கு ஒரே நெரிசலாக் கிடக்கு. இதிலே இருங்கோடா, வாரன்” என்று இரு கதிரைகளை முற்றத்திலே போடுகிறார்கள். இந்தப் பகுதி என்.கே.ரகுநாதனின் ‘நிலவிலே பேசுவோம்’ என்ற கதையை நினைவுட்டுவதாக உள்ளது.

புலம்பெயர் வாழ்வில் என்னதான் கொட்டிக் கிடந்தாலும், அதில் உண்மையான மனமகிழ்ச்சி இல்லை. சுற்றமும் சூழமும் இணைந்த சமூக வாழ்வு மேலான தென்பதையும், இந்த ஏக்கம் புலம்பெயர்ந்து வாழ்வோர் மத்தியில் காணப்படுவதையும் ‘உறவுகள்’ எடுத்துக் காட்டுகிறது.

‘ரொபோ’, ‘யதார்த்தம்’ போன்றன மிகச் சிறு கருப்பொருளை மையமாக வைத்துப் பின்னப்பட்டவையாகும். எதிர் பாராத முடிவைத் தருகின்றன. அவை மனதை சிலிர்த்து வைக்காது சிந்திக்க வைக்கின்றன.

பாடசாலை மாணவர் முதல் முதியோர் வரை இன்று ஆலோசனை, வழிகாட்டல், ஆற்றுப்படுத்தல் அவசியமாக உள்ளது. யுத்தமும் சனாமியும் இதன் தேவையை மேலும் அதிகரித்துள்ளன. படைப்பாளி உளநலத்துறைசார் பயிலுநராக இருப்பதனால் பல கதைகளில் அதன் தாக்கத்தைக் காணமுடிகிறது. ‘மாறுதல்’, ‘பகிடிவதை’ என்பன அத்தகைய கதைகளே. இக்கதைகளில் ஆசிரியர் அறியாமலேயே சில விடயங்கள் உட்புகுந்து கலைத்துவதைச் சற்றே குறைப்பது போல் தெரிகிறது.

பொதுவாக க.பரணீதரனின் இக்கதைகள் அன்றாட வாழ்க்கைக்கு மிக நெருக்கமான விடயங்களையே கருப்பொருளாகவும், தொனிப்பொருளாகவும் கொண்டுள்ளன. மொழிப் பிரயோகம் இயல்பானதே. வார்த்தை ஜாலங்கள் காணப்படவில்லை. வசனங்கள் சிறியவை... தெளிவானவை. யாரும் விளங்கவில்லை என்று சொல்ல முடியாதவை.

எதிர்காலத்திற்குரிய ஒரு சிறந்த படைப்பாளியை இத்தொகுப்பு அடையாளப்படுத்துவதை, பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா, தெணியான் ஆகியோரின் பதிவுகளும் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

dickwelle.kamal@gmail.com

அந்தக் காலத்திலிருந்தே நான் யாழ்ப்பாணத்தில் வெளிவந்த சிற்றேடுகளை வாங்கிக் கவனமாகப் பத்திரப்படுத்தி வந்திருக்கிறேன். இப்படி வாங்கிப் பத்திரப்படுத்திய இதழ்கள், உள்நாட்டு யுத்த நெருக்கடி காரணமாக நான் வீடு விட்டு வீடு மாறிய காரணத்தால் பத்திரப்படுத்த முடியாமல் அப்படியே தொலைந்து போய்விட்டன. அது இன்று வரைக்கும் எனக்கொரு பெரிய சோகம்.

ஒரு தடவை எனது பழைய இலக்கிய இதழ்களின் சேமிப்பை யார் மூலமாகவோ வாய் வழியாகக் கேள்விப்பட்ட ரஸிகமணி கனகசெந்திரநாதன் ஒருதடவை எனது வீட்டிற்கே நேரில் வந்து அவற்றைப் பார்வையிட்டுள்ளார். பாராட்டி, சிறுகுறிப்பொன்றையும் தன்கைப்பட எழுதித் தந்துள்ளார். அந்தக் குறிப்புக்கூட இன்று எனது கைவசம் இல்லை. எனக்கது பெரிய இழப்புத்தான்!

வரதரையும், சிற்பியையும் எனக்கு மனசுக்கு ரொம்பப் பிடிக்கும். அடுத்து உங்களையும் இன்று வரைக்கும் நெஞ்சார நேசித்து வருகின்றேன். காரணம், அந்தக் காலத்திலேயே துணிந்து வடபிரதேசத்தில் சிற்றிலக்கிய ஏடுகளை நடத்தி வந்தவர்கள் இவர்கள். மறுமலர்ச்சி, ஆரம்பச் சிற்றிதழ். அந்தக்காலத்திலேயே இலக்கியவாதிகளால் விதந்து பேசப்பட்டது. அடுத்தது கலைச்செல்வி. குறிப்பிட்ட காலம் சன்னாகத்தில் இருந்து சிற்பி அவர்களால் வெளிக்கொணரப்பட்டது. இடையில் நின்று போனது. மிகப்பெரிய இலக்கிய நஷ்டம்தான்.

உங்களது மல்லிகையை நான் ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே படித்து வருகின்றேன். சேமித்தும் வைத்திருக்கின்றேன்.

உங்களுக்கு ஞாபகமிருக்குமோ என்னமோ, தெரியாது. கஸ்தூரியார் வீதி, 60ம் எண்ணிலிருந்து மல்லிகை வெளிவந்த அந்தக்காலத்திலேயே அந்தக் கடைக்கும் வந்து உங்களது கையால் மல்லிகையை இருபது சதம் கொடுத்து வாங்கியுமிருக்கிறேன்.

மல்லிகை இடம் மாறிக் கொழுப்பு சென்றதன் பின்னரும் வெள்ளவதையில் இன்று வாழ்ந்து வரும் எனது சகோதரனின் உதவியால் மாதா மாதம் பெற்று வருகின்றேன்.

பல ஆண்டுகளாக ஒழுங்காக மல் லிகை மாத இதழ்களைச் சேகரித்து வைத் திருப்பதுதான் எனது பொழுதுபோக்குகளில் ஒன்று. ஒரு சில ஆண்டு மலர்கள் எனது கைவசம் இல்லை. அவைகளையும் எதிர் காலத்தில் எனது சேகரிப்பில் சேர்த்து விட லாம் என நிச்சயமாக நம்புகின்றேன்.

நேரில் வந்து உங்களையும், மல்லிகைக் காரியாலயத்தையும் ஒருதடவை பார்த்துவிட வேண்டுமென்பது எனது நீண்ட நாள் ஆசை. வயது ஒரு காரணம். பிர யாணம் செய்ய முடியாத வசதியினம் ஒரு காரணம்.

மல்லிகை இதழ்களைத் தொடர்ந்து படித்து வருபவர்களுக்கு நான் மனந்திறந்து ஒன்றைக்கூற விரும்புகின்றேன். மல்லிகை இதழ்கள் ஒவ்வொன்றையும் படித்ததன் பின்னர் அவற்றை அலட்சியமாக அங்கு மிங்கும் போட்டு விடாதீர்கள். அவற்றை ஒழுங்குப்படுத்திச் சேமிக்கப் பழகங்கள். பிற காலத்தில் அவை ஓர் இலக்கியச் சொத் தாகவே திகழும்.

சுன்னாகம் க.வடிவேற்கரசன்

மல்லிகையைச் சில காலங்களாகத் தொடர்ந்து படித்து வருகின்றேன். இந்தக் கட்டத்தில் எனது யோசனை ஒன்றையும் சொல்லலாம் எனவும் நினைக்கின்றேன்.

இத்தனை ஆண்டுக் காலங்களாக - ஏன் நாலரைத் தசாப்தங்களுக்கு மேலாக நின்று நிலைத்துவரும் மாத சஞ்சிகை இது.

இந்தச் சஞ்சிகையை இன்னும் இன் னும் மக்கள் மத்தியில் சென்றடையக் கொஞ்சம் பாமர மக்களும் படித்தறியக்

கூடியதாக - உள்ளடக்கத்தில் சிறிது மாறு தல் செய்து, வெறும் இலக்கியச் சஞ்சிகை என்பதைக் கொஞ்சம் நெகிழ்த்தி - மல்லிகையை வெளியிட்டால் நல்லது போல என மனசிற்குப்படுகிறது.

யோசியுங்கள். மற்றும் சில பகுதி களுக்கு மல்லிகை போய்ச் சேருவதில்லை என்றொரு குற்றச் சாட்டுமுண்டு. இதையும் கொஞ்சம் கவனத்தில் கொள்ளுங்கள்.

வாசகர் கடிதங்கள் வெகுசனச் சஞ் சிகைக்கு மிக மிக முக்கியம். எனவே, பரவலாக வரும் கடிதங்களை ஒழுங் காகப் பிரசுரித்து வாருங்கள்.

இன்று தேசமெங்கிலும் பல புதிய எழுத்தாளர்கள் தோன்றி வருகின்றனர். அவர்களையும் அரவணைத்து வளர்த் தெடுக்கத் தெண்டியுங்கள்.

உங்களைப் போன்ற இன்றைய எழுத்தாளர்களில் பலரும் ஒரு கால கட்டத் தில் ஆரம்ப எழுத்தாளர்களாகத்தானே உருவாகி வந்தவர்கள்? எனவே, புதுப் புதுப் பிரதேசங்களில் இருந்தெல்லாம் இளைஞர்களும், படித்த யுவதிகளும் இன்று இலக்கியத்துறைக்குள் உள் நுழைந்து எழுதி வருகின்றனர். இவர்களில் எல்லோரையும் அல்ல, வளர்ந்து வரக் கூடிய தரமானவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து மல்லிகையில் இடமொதுக்கி வளர்த் தெடுங்கள். பிற்காலத்தில் இவர்கள் மல் லிகை கண்டெடுத்த எழுத்தாளர்கள் எனப் பெயர் பெறக் கூடுமல்லவா?

எனது மனதுக்குச் சரி எனப்பட்டதை இங்கு எழுதி விட்டேன். இனிமேல் உங்கள் பாடு.

மானிப்பாய் - பா.சிவலோசினி

புதுப் புத்தக வெளியீட்டு விழாக்கள் கொழும்பு மாநகரில் மலிந்துபோய் நடக் கின்றன.

30-40 பக்கங்களில் ஒரு சில பாட்டு களை எழுதிவிட்டு, புதுமைக் கவிதைத் தொகுதி என்ற பரபரப்புடன் வெளியீட்டு விழாக்கள் எல்லாம் சும்மா பணச்சடங்கு ஹோதாவிலே பற்பல மட்டங்களில் வெளி யிட்டு வைக்கின்றனர்.

இது ஓர் இலக்கியத் தொடர் நோயா கப் பல்கி பெருகி விடுமோ? என மெய் யாகவே எனது மனதில் அச்சம் ஏற்பட் டுள்ளது.

நானிருப்பது ஒரு தொங்கல். கொட் டாஞ்சேனை. விழா நடப்பதோ மறு தொங் கல். வெள்ளவத்தை. விழா முடிந்து வர, இரவாகி விடும். அதுவும் வெளியே மழை பெய்தாலோ பிரயாணமே சும்மா சப்பென் றாகி விடும். ஏன்தான் வந்தோம்? மனசு புறுபுறுக்கத் தொடங்கிவிடும்.

இதன் காரணமாகச் சமீபத்தில் மன சிற்குள் தீர்மானமொன்றை எடுத்துள் ளேன். இனிமேல் எந்தவிதமான அழைப் புக்கள் கிடைத்தாலும், போய்ப் பங்கு கொள்ளத்தக்க ஆக்கபூர்வமான கூட்ட மென்றால்தான் போவது. இல்லையென் றால், அக்கூட்டத்தில் கலந்து கொள்ளா மலேயே தவிர்ந்து விடுவது என்றொரு முடிவுக்கு வந்துள்ளேன்.

என் மனசுக்குப் பிடித்தவரைக்கும் இதுதான் சரியான முடிவாக இருக்கும் எனவும் நம்புகின்றேன்.

மனச்சாட்சியைத் தொட்டு சொல்லட

டும், இந்த இலக்கிய நண்பர்கள்! இப்போது சுடச்சுட நடைபெறும் புத்தக வெளியீடுகள் பணச் சடங்காக நடத்தப்படுகின்றனவா? அல்லது இலக்கிய வளர்ச்சிக்காக ஒழுங்கு செய்யப்பட்டு கின்றனவா?

பணச் சடங்குக்காக நடத்தப்படும் தனிமனிதக் கொண்டாட்டம் என்றால், தத் தமது வீடுகளில் இனசனங்களை, நட்பு வட் டத்தினரை அழைத்து, தத்தமது பணத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளலா மல்லவா? வளரும் இலக்கியத்தின் பெய ரால் ஏனையோர்களையும் கூப்பிட்டு இத் தனை சிரமங்களையும் ஏன் எமக்குத் தரவேண்டும்?

கொட்டாஞ்சேனை ஆர். சிவநேசன்

ஐம்பதாவது ஆண்டை நோக்கிய மல் லிகையின் பயணத்தில் தங்களது சலிப் பற்ற தொடர் முயற்சி இளைய உள்ளங் களுக்கு எழுச்சியூட்டக் கூடியது. ஒவ் வொரு மாதமும் தரமான ஆக்கங்களைத் தெரிந்தெடுத்துப் பிரசுரிப்பதோடு, புதிய எழுத்தாளர்களையும் அறிமுகப்படுத்தி வைக்கும் தங்களின் இலக்கிய சாதனை மென்மேலும் தொடர வாழ்த்துகிறேன்.

அத்துடன் கடந்த ஏப்ரல் 2011இல் வெளிவந்த மூதூர் மொகமட் ராபியின் கரையெங்கும் முதலைகள் சிறுகதை தொடர்பான எனது மனப்பதிவையும் இங்கு பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

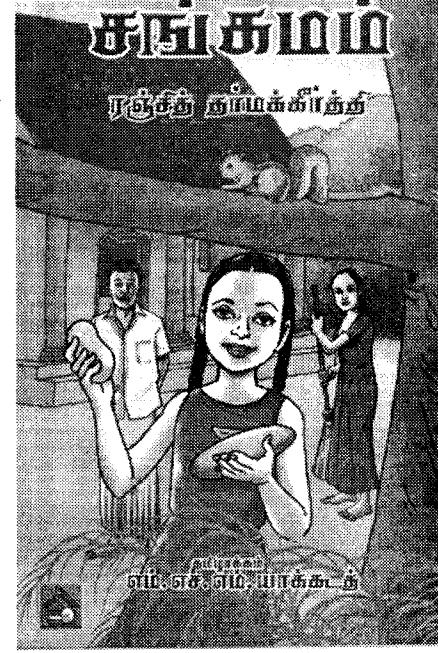
எல்லாச் சிறுகதைகளும், எப்போதும் எல்லாரதும் மனங்களிலும் நின்று நிலைப்ப தில்லை. அவ்வாறு எல்லாரதும் கவனிப் பைப் பெறுபவை சில சிறுகதைகளே. எனி

ஹும் சில கதைகள் சந்தர்ப்பங்களைப் பொறுத்து, ஒவ்வொருவரதும் கருத்துக்களைப் பொறுத்து, அவரவர் ரசனையைப் பொறுத்து கவனிப்பைப் பெறுகின்றன. அவ்வகையில் எனது கருத்தையும், ரசனையையும் ஒருசேரக் கவர்ந்ததாக கரையெங்கும் முதலைகள் அமைந்ததை இவ்விடத்தில் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கதையில் வருகின்ற இரு பாத்திரங்களும் உரையாடல் பாங்கிலேயே கதை

யினை நகர்த்திச் செல்லும் விதமும், கதையின் தலைப்பின் பொருத்தப்பாடும் சிறப்பாக அமைந்துள்ளன. கதையில் சொல்லப்பட்ட கருவோடு, பாத்திரங்களின் கருத்துகள் நடைமுறை யதார்த்தத்தை துல்லியமாகப் பிரதிபலிக்கின்றன. இவ்வாறான சிறந்த ஒரு கதையைப் படைத்த மூதூர் மொகமட் ராபிக்கு என் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

சங்கத்தானை தாட்சாயணி

பின்காலனிய
மனோபாவமும்
சுற்றுப் புறச்சூழலும்

ரஞ்சித் தர்மகிர்த்தியின்
“அஹஸ பொலவ
லங்வேலா” (சங்கமம்)
நாவலின் ஊடாக...

- மேமன்கவி

நவீன சிங்கள கலை இலக்கியப் பரப்பில் இளைஞர் இலக்கியம் என தனித்த அடையாளத்துடன் ஒரு பெரும் வளர்ச்சி அடைந்து வந்துள்ளது.

அவ்வாறான இலக்கிய வகை தமிழில் அடையாளப்படுத்தப்படாத நிலையில் இதுவரை காலம் சிங்கள மொழிலிருந்து தமிழுக்கு கிடைந்திருக்கும் இளைஞர் இலக்கியங்களை படித்ததன் வழியாக, இளைஞர் இலக்கியம் என்பது இளைஞர்களை மையப்படுத்தி அவர்களின் அனுபவங்களை, அவர் தம் பிரச்சினைகளை பற்றி பேசுகின்ற இலக்கியங்கள் என நம்மால் புரிந்துக் கொள்ளப்படுகிறது.

இளைஞர் இலக்கியம் என்று தனியாக அடையாளப்படுத்தப்பட வேண்டிய தேவை ஒன்று இந்த தேசம் கடந்த காலத்தில் எதிர்க்கொண்ட கசப்பான நிகழ்வுகளின் காரணமாக ஏற்பட்டது. ஏனெனில் அத்தகைய நிகழ்வுகளில் எல்லா தலைமுறையினரும் பாதிக்கப்பட்டாலும், அந்த நிகழ்வுகளில் குறிப்பாக இளையத்தலைமுறையினர் அந்த நிகழ்வுகளுடன் சம்பந்தப்பட்டு இருந்தமையும், அதிக அளவில் பாதிக்கப்பட்டமையும் காரணமாக, அந்தந்த காலகட்டத்தைப் பற்றி பேசுகின்ற இலக்கியங்களை இளைஞர் இலக்கியம் என்று தனியாக பேசுதல் என்பது ஓர் அவசியம் இருந்தது போலும். தமிழ் பேசும் சூழலிலும் அத்தகைய இலக்கியங்கள் தோன்றிய பொழுதும், அவை ஏனோ தமிழின் இளைஞர் இலக்கியங்கள் என்று தனியாக அடையாளப்படுத்தப்படவில்லை. இடைக்கிடையே அபூர்வமாக இளைஞர் இலக்கியம் என்ற அடையாளத்துடன் ஒரு சில இலக்கியங்கள் தமிழில் வெளியிடப்

மல்லிகை ஆண்டுச் சந்தாதாரராகச்

சேருபவர்கள் கவனத்திற்கு....

ஆண்டுச் சந்தா 600/-
தனிப்பிரதி 40/-
ஆண்டு மலர் 200/-

ஓராண்டுச் சந்தாவுக்குக் குறைந்தது ஏற்றுக் கொள்ளப்படமாட்டாது.

வங்கித் தொடர்புகளுக்கு:

Dominic Jeeva 072010004231,- Hatton National Bank. Sea Street,
Colombo - 11.

காசோலை அனுப்புபவர்கள் Dominic Jeeva எனக் குறிப்பிடவும். காசோலை அனுப்புவோர் முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டியது, Dominic Jeeva என எழுதுவோர் இந்தப் பெயருக்கு முன்னாலோ பின்னாலோ வேறெதுவும் கண்டிப்பாக எழுதக் கூடாது. காசுக்கட்டளை அனுப்புபவர்கள் Dominic Jeeva. Kotahena, P.O. எனக் குறிப்பிட்டு அனுப்பவும்.

தனித்தனி இதழ்களைப் பெற விரும்புவோர் 5 பத்து ரூபா தபாற் தலைகளையனுப்பியும் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய முகவரி :

201/4, ஸ்ரீ கதிரேசன் வீதி, கொழும்பு 13. தொலைபேசி : 2320721

பட்டாலும், அதிக அளவில் கவனப் படுத்தப்படாதற்கான காரணத்தையும், ஒட்டு மொத்தமாக தமிழில் தோன்றிய இளைஞர்கள் சார்ந்த இலக்கியங்கள், தனியாக அடையாளப்படுத்தப்படாமையான காரணங்கள் ஆராயப்பட வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. இத்தகைய சூழலில் சிங்கள மொழி இலக்கியத் துறையில், சுற்றாடல் சார் இளைஞர் நாவல் என்ற அடைமொழியுடன் சிங்கள மொழியில் வெளிவந்த அம்மொழியில் மிக புகழ் பூத்த படைப்பாளியான ரஞ்சித் தர்மகீர்த்தி அவர்களின் 'அஹஸ பொலவ லங்வேலா' என்ற நாவல், நம் நாட்டின் முக்கியமான மொழிபெயர்ப்பாளரான எம்.எச்.எம் பாக் கூத் அவர்களின் மொழிபெயர்ப்பில் 'சங்கமம்' என்ற பெயரில் ஆன மடுவ தோதென்ன வெளியீடாக நமக்கு படிக்க கிடைத்திருக்கிறது.

இந்த நாவலை நாம் ஆழமாக படித்து முடிக்கும் பொழுது, இந்த நாவலுக்கு இளைஞர் நாவல் என்ற அடைமொழி எந்த அளவுக்கு பொருந்தும் என்ற கேள்வி எமக்குள் எழுகிறது. வேண்டுமானால் இந்த நாவலை சுற்றாடல் சார் சிறுவர் நாவல் என்ற சொல்வது பொருந்தும் என எமக்கு தோன்றியது.

இனி நாவலுக்கு வருவோம். காடுகள் அழிக்கப்பட்டு நகரங்கள் உருவாக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் (கிராமங்கள் மெல்ல மெல்லமாக நகரங்களாக மாறுவது என்பது அபிவிருத்தியின் ஓர் அம்சமாக சொல்லப்படுவது என்றால்,

காடுகள் அழிக்கப்பட்டு கிராமங்கள் உருவாகுவதற்கு பதிலாக உடனடியாக நகரங்கள் உருவாக்கப்படுதல் என்பது துரித அபிவிருத்தியின் நவீன வடிவம் எனலாம்.) சூழலில், பரம்பரை சொத்து வழியாக தனக்கு கிடைத்திருக்கும் வீட்டின் உள்ளக கட்டமைப்பையும் சரி, அந்த வீட்டின் சுற்றுப்புறச் சூழலையும் சரி, மாற்ற விரும்பாத, நடுத்தர வயதுமிக்க ஒரு ஓவியரான பியசேக்கர என்பவரின் ஐந்து வயது மகனான மாலிக்கும், பியசேக்கர மாற்ற விரும்பாத சுற்றுப்புறச் சூழலின் காரணமாக, அங்கு உலாவும் ஒரு பெண் அணிலுடன் இடையில் ஏற்படும் உறவையும், பிணைப்பையும் இந்த நாவல் பிரதானமாக பேசுகிறது. அதேவேளை சமீப காலம் வரை சுற்றுப்புறச் சூழலில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்கள், அம்மாற்றங்களின் காரணமாக ஏற்பட்டுள்ள அழிவுகளைப் பற்றியும், இழக்கப்பட்டுள்ள ரம்மியங்களையும் பற்றியும் இந்த நாவல் இடைக்கிடையே பேசச் செல்கிறது.

இந்த நாவலின் சிறப்பு அம்சங்களில் ஒன்று எனச் சொல்வது என்றால், சுற்றுப்புறச் சூழலில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்களை பற்றி பேசும் பொழுதுதெலாம் வெறுமனே கட்டுரைப் பாங்கான (அதாவது கதை சொல்லியான படைப்பாளியின் கூற்றாக ஒரு சில இடங்களில் மட்டும் வந்தாலும்) சொல்லப்படாமல், அந்த நாவலில் வரும் மாலியின் பாட்டி சொல்லும் கதைகள் வழியாகவும், மாலியின் தந்தை பியசேக்க சொல்லப்படுவதை குறிப்பிடலாம்.

காடுகள் அழிப்பு என்பது வெறுமனே மரங்களின் அழிவாக இருப்பதில்லை. அக்காடுகள் சார்ந்த வாழும் நூற்றாக்கான ஜீவராசிகளின் அழிப்பாகவும் இருக்கிறது என்பதை நாம் அறிவோம். அத்தகைய ஜீவராசிகளை பற்றிய அதிக அளவிலான கரிசனையை இந்த நாவல் வெளிப்படுத்துகிறது.

நமக்கு மத்தியில் பொதுவாக பாட்டிமார்கள் சொல்லும் கதைகள், குழந்தைகளையும் சிறுவர்களையும் சில வேளை 'பாட்டி'மார்கள் சொல்லும் கதைகள் பெரியவர்களையும் தூங்க வைத்து, விழிப்புணர்ச்சியற்ற நிலையை உருவாகுவது உண்டு. தூங்க வைக்கத் தான் சொல்லப்படுவதுண்டு. இன்றைய பெரியவர்களை விட, சிறுவர்கள், சிறுமியர்கள் புத்தசாலிகள். இன்றைய பாட்டிமார்கள் சொல்லும் கதைகள் புனைவுகள் என அவர்களுக்குத் தெரிந்து இருக்கிறது. அத்தகைய தெளிவுடன்தான் இந்த நாவலில் வரும் மாலி, அவளது பாட்டி சொல்லும் கதைகளை எதிர் கொள்கிறாள். ஒரு காலத்தில் அணில் களின் இராச்சியம் ஒன்று இருந்தது என ஆரம்பிக்கும் கதை புனைவு என தெரிந்திருந்தும், அக்கதை வழியாக காடுகள் அழிக்கப்பட்டு நகரங்கள் ஆக்கப்பட்டதன் காரணமாக, அழிந்து போன ஜீவராசிகளை பற்றி அவள் கொள்ளும் கவலை நமது கவனத்தை கவர்கிறது. மாலியின் இந்த விழிப்புணர்ச்சியும் ஜீவகாருண்யமும், தன் தந்தை மாற்றம் செய்யாது இருந்திருக்கும் சுற்றுப்புறச் சூழலின் காரணமாக அணில் போன்ற ஜீவராசிகளுடன் அன்புச் செலுத்தவும்

உறவாடவும் வழி வகுக்கிறது. அத்தோடு மாலியோடு இணைந்து அவளது தந்தை பியசேக்கர அத்தகைய உணர்வு உள்ளவராகவே இருப்பதை மாலி அந்த அணிலுடன் கொள்ளும் உறவாடலுக்கும் துணை புரிவதோடு, இந்த நாவலின் உச்சகட்ட சம்பவம் ஒன்றில் அந்த அணிலுக்காக அவர் எடுத்துக் கொள்ளும் பிராயத்தனமும் நமக்கு எடுத்துக்காட்டுகிறது.

மாலி பிணைப்பு கொண்டிருக்கும் அணில் கருவுற்றிருக்கும் ஒரு பெண் அணில். ஒருநாள் பியசேக்கர வைத்திருக்கும் 'பழைய' காரில் அவரது உறவினர் பையன் ஒருவனை அழைத்து வர விமான நிலையம் மாலியுடனும் அவரது உறவினர்களுடன் செல்லுகிறார். அந்த உறவுக்கார பையன் விமானத்திலிருந்து வரும் வரை விமான நிலைய கார்களின் தரிப்பிடத்தில் காத்திருக்க, அப்பொழுது காரின் உள்பகுதியில் சில எலிக்குஞ்சுகள் இருப்பது போல் அவை எழுப்பும் வினோத சப்தத்தால் உணர்கிறார்கள். ஆனால் அந்த கூரைக்குள் இருப்பதோ சில அணில் குஞ்சுகள். இப்பொழுது அவர்கள் இருவருக்கும் ஓர் உண்மை புரிகிறது. மாலியின் சிநேகியான அணில் அம்மா ஈன் றெடுத்த குஞ்சுகள் அவையென புரிகிறது. இருவருமே கலவரம் அடைகிறார்கள். தாய் அணிலிடமிருந்து குஞ்சுகள் பிரித்துக் கொண்டு வந்து விட்டோமே என்ற குற்றவுணர்வுக்கு ஆளாகிறார்கள். அதனால்தான் அந்த அணில் குஞ்சுகள் பசியினால் ஒலி எழுப்புகின்றன என நம்புகிறார்கள்.

ஆனால், அப்பொழுது அந்த நேரத்தில் வெளியே கடுமையான வெயில் வேறு அடிக்கிறது. அதன் கராணமாக காரின் கூரை சூடேறி இருப்பதனால் உண்ணம் தாங்காது ஒலி எழுப்புகின்றனவோ எனவும் ஐயம் கொள்கிறார்கள். அதற்காக அக்கூரை மீது நீரை ஊற்றி குளிர வைக்க முயற்சிக்கிறார்கள். இவரது இச்செயல் கூட, அங்கு இருப்போர்கள் இவரை விசரன் என்று கூட கருத வைத்து விடுகிறது. அத்துணை தூரம் அந்த ஜீவராசிகளுக்காக அவர் பிரயத்தனப்படுகிறார். அது மட்டுல்லாமல் உடனடியாக அக்குஞ்சுகளை அணில் அம்மாவிடம் சேர்ந்து விட வேண்டும் துடிப்புடன், நான் ஓட்டும் கார் மிக பழைய கார் என்பதையும் மறந்து மிக வேகமாக காரை ஓட்டி, ஒரு வழியாக அக்குஞ்சுகளை அணில் அம்மாவிடம் சேர்ப்பிக்கிறார்.

சிங்கள நாவல்களில் குறிப்பாக இளைஞர், மற்றும் சிறுவர் நாவல்களின் ஓர் அத்தியாத்திற்கும் தலைப்பு இடுதல் சிற்சில நாவல்களில் பார்க்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. தமிழ் சூழலில் அத்தகைய ரொம்பவும் அபூர்வமாக அந்த முறைமை பின்பற்றப்படுவதுண்டு. சங்கமம் என்ற இந்த நாவலின் ஒவ்வொரு அத்தியாயத்திற்கு தலைப்பிட்டு இருப்பது அந்த நாவலை படிப்பதில் சுவாரசியத்தை ஏற்படுத்துவதோடு, ஒவ்வொரு அத்தியாயம் கொண்டிருக்கும் உள்ளடக்கத்தை அறிமுக வாசலாக இருக்கிறது.

அதேவேளை பாட்டி சொல்லும் கதை ஒன்றை ஒரு காலத்தில் அணில் களின் 'இராச்சியம்' ஒன்று இருந்தது என ஆரம்பிக்கும் பொழுது, நம் தேசத்து வரலாற்றில் 'அழிந்து போன இராசதானிகளை' பற்றி குறியீடாக பேசுகின்றனவோ என்ற ஒரு ஐயமும் நமது வாசிப்பின் பொழுதும் தவிர்க்க முடியாமல் நமக்கு எழுகிறது. இந்த ஐயத்திற்கு பலம் சேர்க்கிறது இந்த நாவலின் கடைசி அத்தியாயத்தின் தலைப்பான 'இராசதானியின் அரச குடும்பம்' எனும் தலைப்பு.

பாட்டிச் சொல்லும் அணில் இராச்சியத்தை கதை புனைவு என அறிந்திருந்தும் ஒரு 'விழிப்புணர்ச்சி'யுடன மாலி போன்ற சிறுவர் சிறுமியர்கள் அக்கதைகளை எதிர்கொள்ளும் பொழுது தான், இன்றைய நமது இன்றைய சமூக அரசியல் சூழலில் முன் வைக்கப்படும் இராச்சியங்கள் பற்றிய வரலாற்றுப் பிரதிகள் கொண்டிருக்கும் 'புனைவுகள்' பற்றிய பெரியவர்கள் நாம் எந்த அளவுக்கு கேள்விகளை எழுப்பி இருக்கிறோம் என்றொரு ஐயமும் எமக்கு ஏற்படத்தான் செய்கிறது.

இந்த நாவல் பிரதியின் ஊடாக இன்னொரு அனுபவத்தையும் பெறுகிறோம். மாலியின் பாட்டியின் வரலாறு சம்பந்தமான கதையாடல்களிலும் சரி, அவர் சொல்லும் கதைகளிலும் சரி ஒரு சுதேசிய மனோபாவம் வெளிப்படுவதை காணக் கூடியதாக இருக்கிறது. இங்கு நாட்டின் சுற்றுப்புறச் சூழல் மாற்றங்கள் என்பது, இந்த தேசத்தை ஆண்டு சென்ற

காலனியங்கள் ஏற்படுத்திச் சென்று மாற்றங்கள் என்றும், அந்த மாற்றங்கள் வெறுமனே காடுகளின் அழிவாக மட்டும் அமையாமல், இங்கு நாட்டின் நிலவிய இராசதானிகளையும் அழித்து, ஒட்டு மொத்தமான இந்த தேசத்தின் புவியியல் அமைப்பை அதாவது இந்த தேசத்தின் வரைப்படத்தின் ஆதி நிலையையே மாற்றி அல்லது அழித்திச் சென்று இருக்கின்றன என்பதை பாட்டியின் வரலாறு சம்பந்தமான கதையாடல்களும், அவர் சொல்லும் கதைகளும் அழுத்திச் சொல்லுகின்றன.

இத்தோடு, பியசேக்கர என்ற மனிதரில் நிலவும் இரட்டைத் தன்மையையும் இந்த நாவலின் பிரதி நமக்கு இனங் காட்டுகிறது. சித்திரக் கண்காட்சி ஒன்றுக்காக மேலேயத்தேய நாடு ஒன்றுக்கு சென்று வந்தததன் காரணமாகவும், ஏலவே காலனியங்களின் சிறப்புகளை போற்றும் மனோபாவத்தின் காரணமாகவும், ஏற்பட்டுள்ள சுற்றுப்புறச் சூழல் மாற்றங்களால் இழந்து விட்ட ரம்மியங்கள் ஜீவராசிகளின் அழிவு, சீதோஸண நிலை மாற்றங்கள் போன்ற இழப்புகளுடன் காலனியங்கள் இந்த தேசத்தை ஆட்சி செய்த காலத்தில் இருந்த சிறப்புகளையும் இழந்து விட்டோம் என்றொரு ஏக்கமும் அவரில் இருக்கிறது. அதேவேளை இன்றைய நம் தேசத்தின் அபிவிருத்தி நிர்வாக முறைமை மீதான (குறிப்பாக நகர மய மாக்கல் என்ற மாதிரியான துறைகள்) மேலைத்தேய பார்வையில் அடிப்படையிலான விமர்சனத்தை முன் வைக்கிறவராகவும் அவர் இருக்கிறார். அதேவேளை தன் வீட்டு சூழலை இன்னும் காலனிய கால தன்மை களுடன் வைப்பதில் பிடிவாதமாகவும்

இருக்கிறார். இவ்வாறான இரட்டை மனோபாவமிக்க ஒரு மனிதராகவும் நாம் பியசேக்கரவை இனங்கண்டு கொள்கிறோம்.

இந்த நாவலின் பிரிதியில் இத்தகைய செய்திகளையும் அனுபவங்களையும் ரஞ்சித் தர்மகீர்த்தி சிறந்த ஆக்கத் திறனின் காரணமாக பெற்றுக் கொள்கிறோம். அதற்கு எம்.எச்.எம். யாக்கூத் அவர்களின் மொழிபெயர்ப்பு திறன் மிகவும் நமக்கு உதவி இருக்கிறது எனச் சொல்லாம். அத்தோடு இந்த நாவலின் சிங்கள மொழி தலைப்புச் சரி, தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு தலைப்புச் சரி மிக பொருத்தமாக அமைந்திருக்கின்றன என்பதை பின்வரும் கருத்து நிரூபிக்கிறது. மொத்தத்தில் ரஞ்சித் தர்மகீர்த்தியின் 'அஹஸ பொலவ லங்வேலா' (சங்கமம்)எனும் இந்த நாவல் முதல் வாசிப்பில் ஒரு சிறுமிக்கும் ஓர் அணிலுக்கும் இடையில் ஏற்படும் உறவையும் பிணைப்பையும் பற்றி பேசுகின்ற, சுற்றாடல் சார் சிறுவர் நாவல் (இளைஞர் நாவல் அல்ல) என நம்மால் புரிந்துக் கொள்ளப்பட்டாலும் ஆழ்ந்த வாசிப்பு பின்-காலனிய சூழலில், காலனிய மற்றும் சுதேசிய மனோபாவம் கொண்ட இரு தலைமுறையினரிடம் சுற்றப் புறச் சூழல் மற்றும் அபிவிருத்தி சம்பந்தமாக நிலவும் கருத்துகளின் சங்கமத்தை பதிவு செய்து, அதேவேளை ஆகாயமும் பூமியும் சங்கமிப்பதை போலான ஓர் உணர்வு நிலையை (நேர் எதிரான இரு தலைமுறையினர்களின் கருத்துகள் என்ற வகையில்) ஏற்படுத்தும் ஓர் ஆவணமாகவும் இந்த நாவல் திகழ்கிறது எனலாம்.

இடைவெளி நாட்கள்

- எல்.வளீம் அகர்ம்

குகவந் பெட்டி

- கே.எஸ்.சிவகுமாரன்

உணர்வுகள் கழற்றி காயவைக்கப்பட்ட
வெளியாகிக் கிடக்கின்றது
எனது நாட்கள்

இடைவெளிகளை நிரப்பமுடியாத தொலைவுகளை
பொழுதுகள் காவுகின்றன

ஒரு கிலாபத்தை கடக்கின்றது
பிரிதலின் வலிகள்
மேவிய கணங்கள்

ஏகாந்தம் ஊறும் என்னுள்
சாம்பிராஜ்ய போர் நடக்கின்றது

நெருங்க நினைக்கின்ற நேரங்கள்
தோல்வியில் ஊசலாடுகின்றன

சோகத்தை உரைக்கின்ற சொற்கள்
மரணத்தினைக் கட்டாயப்படுத்துகின்றது

வாழ்வின் நாடக மேடைகளில்
உனது கடுர வசனங்களின்
ஆயுதப் படையணி

உனக்கும் எனக்குமான இடைவெளியில்
ஜப்பானில் சுனாமியும் நில அதிர்வும்

சினேகம் துளிரும் என்னுள்
விரவிப்படுகின்றது
உனது அன்பு என்ற மாயம்

தேடல் முயற்சியில் நமது சிறார்கள் அதிகம் ஈடுபட முடியாத அளவிற்கு ரியூசன், களைப்பு, கணனி விளையாட்டுக்கள் போன்றவை அவர்கள் கவனத்தை ஈர்ப்பதனால், வாசிப்புப் பழக்கம் குறைந்து போகிறது எனலாம். ஆயினும், விபரங்களைத் தேடிப் படிக்க அவகாசம் ஏற்படாதிருக்கும் பட்சத்தில், அவர்கள் நலன் கருதி, எனது வாசிப்புக் காரணமாக நான் திரட்டிய கலை, இலக்கியச் செய்திகள் சிலவற்றை இங்கு பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். இவற்றைப் படிக்க நேரும் ஏனையோரும் முற்குறிப்பிடப்பட மாணவர்களும் ஏதோ விதத்தில் பயனடையக் கூடும் என்று நம்புகிறேன்.

சுமார் மூன்று வருடங்களுக்கு முன் நான் தயாரித்த குறிப்புப் புத்தகத்தில் இவை இடம்பெற்றன.

× சோனல் ஷா என்ற இந்தியப் பெண் ஜனாதிபதி ஓபாமாவின் ஆலோசகர்களில் ஒருவர்.

× சந்திரகேசகரின் புதல்வி அனித்தா உதிப் அமெரிக்காவிலே திரைப்படத் துறையில் பயிற்சி பெற்றவர். 'I am looking for a Bride' என்ற ஆங்கிலப் படத்தை நெறிப்படுத்தி யிருக்கிறாராம். 'Gulliver's Travel' என்ற படத்தையும் எடுத்திருக்கிறாராம். இப்பொழுது குளிர் என்ற தமிழ்ப் படத்தை எடுத்திருக்கிறார்.

× ச. தமிழ்ச்செல்வன் எழுதிய 'வெயிலோடு போய்' என்ற சிறுகதையைத் தழுவி, சசி என்பவர் 'பூ பூக்கும் ஓசை' என்ற படத்தை படத்தை எடுத்திருக்கிறார்.

× அமரர் கல்கி கிருஷ்ணமூர்த்தியின் கட்டுரையில் ஓர் உரையாடல் : "அப்படி மரியாதையாய் சிலோனுக்குப் போய் வந்தேன் என்று சொல்லுங்களேன். இலங்கை இப்போது எங்கே ஸார் இருக்கிறது" என்றார்.

× ஆபிரிக்க அமெரிக்க முஸ்லிமான மல்கம் எக்ஸ் சுட்டுக் கொல்லப்பட்ட போராளி. 1965ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 21ஆம் திகதி நியூயோர்க்கில் அவர் சுட்டுக் கொல்லப் பட்டார்.

× உடம்பில் சீனியைக் குறைக்கக் கூடியது நாவல் பழரசம்.

✘ ஜெயினி கணேஷனின் மக்களுள் ஒருவர் டொக்டர் கமலா செல்வராஜ்.

✘ எஸ். ராமகிருஷ்ணன் எழுதிய 'கர்ண மோட்சம்' என்ற கதையைத் தழுவி முரளி மனோஹர் நெறிப்படுத்திய குறும்படம் சிறந்ததாகக் கருதப்படுகிறது.

✘ பூனம் பஜ்வா என்ற நடிகையின் தகப் பன் ஒரு பஞ்சாபி. தாய் தமிழ். இவருடைய அபிப்பிராயத்தில் அசின், ப்ரியா மணி, பார்வதி ஆகியோர் நல்ல நடிகைகள்.

✘ பாலக்காட்டைச் சேர்ந்த ஸ்டீபன் தேவஸி சிறந்த பியானோ வாத்தியக்காரர். ஹரிஹரன் குழுவினருடன் வெளிநாடு களில் பியானோ வாசித்திருக்கிறார். மஜா, தம்பி, மொழி, அபியும் நானும் போன்ற படங்களில் இவரின் பியானோ இசையைக் கேட்கலாம்.

✘ Play boy சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக விருந்த ஹியூ ஹொப்பர் தமது 85வது வயதில் இளைப்பாறி தனது சுயசரிதையை வெளியிட்டிருக்கிறார்.

✘ கி.ராஜநாராயணன் எழுதிய கதவு என்ற கதை பற்றி அதிகம் பேசப் படுகிறது.

✘ Life is Beautiful என்ற படத்தின் திரைக்கதையை யுவன் தமிழில் தந்திருக்கிறார்.

✘ திருஞானம், திருநங்கைகள் பற்றிய ஆவணக் குறும்படத்தைத் தந்திருக்கிறார்.

✘ சுரேஷ் கிருஷ்ணா என்ற நெறியாளர் சத்யா என்ற படத்திலிருந்து இது வரை 40

படங்களை நெறிப்படுத்தியிருக்கிறார். சினிமா கிரிக்கெட் மாதிரி. எல்லோர் மன நிலையும் ஒத்துழைத்தால்தான் சிக்ஸர் சாத்தியம் என்கிறார்.

✘ Satilite மூலம்தான் Cellphone Signal பரிமாறப்படுகின்றன.

✘ Document Conversion, Image Conversion, Medical Transpiration, Clerical Work, Web Page உருவாக்கம் போன்ற வேலைகளை வெளிநாட்டு நிறுவனங்கள் Onlineலிலேயே முடித்துத் தரும் Orderகள் கொடுக்கின்றன.

✘ Alfred Keynsey என்பவர்தான் உலகில் முதன் முதலில் செக்ஸ் செயற்பாடுகள் பற்றி ஆய்வு செய்தவர்.

✘ உலக அழகிப் போட்டியில் இரண்டாவது இடத்தைப் பெற்ற பார்வதி ஒரு மலையாளப் பெண்.

✘ தங்கர்பச்சான் 15 வருடங்களாக எழுதி முடித்துள்ள நாவலின் பெயர் 'எமன்'.

✘ இந்தியாவில் Re-mix தொடக்கி வைத்தவர் லெஸ்லி (Colonial Cousins)

✘ ராஜேஷ்குமார், பட்டுக்கோட்டை பிரபாகர், சுபா, இந்திரா செளந்திரராஜன், ரமணிச்சந்திரன் போன்றவர்கள் தமிழ் நாட்டில் ஜனரஞ்சக எழுத்தாளர்கள். அவர்களுடைய படைப்புகள் 'Thamil Pula Fiction' என்ற பெயரில் வெளியாகியிருக்கின்றன. காவேரி, ரஷ்மிருத் தேவதாசன் ஆகிய இருவரும் இந்த வெளியீட்டைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

குறுங்கதை

செல்

- வேல் அமுதன்

ரமணன் தனது சுப்பர் மார்க்கெட்டில் இருந்து Lindt, Celebrations, Kitkat போன்ற தரமான சொக்கிலேற், Fruit Pasliles, Wire Gums போன்ற றோஸல் வகைகளையும் அள்ளிக்கட்டிக் கொண்டு, தனது வீட்டிற்குப் பயணமானான். தனது ஆசை மனைவி மனோகரி விரும்பும்போது விரும்பும் இனிப்பு வகைகளைச் சுவைத்து மகிழ்ந்தும் என்ற நல்லொண்ணம் அவனுக்கு.

நேரம் இரவு பதினொரு மணி.

வீட்டில் மனோகரி இல்லை! வீடு புராவும் தேடினான். அவளின் அசுமத்தமே இல்லை. U.Kக்குப் புதியவள். ஊரிலிருந்து வந்து மூன்றே மூன்று நாள். அதனுள் எங்கே போயிருப்பாள்? ஆரை விசாரிப்பது...?

சுப்பர் மார்க்கெட்டில் அன்று வேலை ஜாஸ்தி. உளவியல் பட்டப் படிப்பு படித்தவனாக இருந்தும், சுப்பர் மார்க்கெட் நிர்வாகியாக - செய்யும் தொழிலே தெய்வம் என்ற உணர்வோடு மிகக் கடுமையாக உழைப்பவன், ரமணன். அன்றும் நேரம் போனது தெரியாது, நீண்ட நேரம் தொழிலைக் கவனித்துவிட்டுக் களைப்போடு வீடு திரும்பியவனுக்கு, இப்படி ஒரு பேரதிர்ச்சி!

செய்வது ஏதென அறியாத அவன், சலிப்பு மீதியால் தனது சாய்வு நாற்காலியில் சாய்ந்தபோது, Side Cupboard மேல் ஒரு கடிதம் வைக்கப்பட்டிருந்தது கண்ணிற்பட்டது. கடிதத்தை விறுக்கென எடுத்துப் பார்த்தான்.

அன்பார்ந்த ரமணனுக்கு!

அவசரம் அவசரமாக இக்குறிப்பை எழுதுகின்றேன். என்னை இனித் தேட வேண்டாம். நான் சேரவேண்டிய இடத்திற்கு மிகப் பாதுகாப்பாக வந்துசேர்ந்துள்ளேன்.

திகைப்பைத் தருகின்றேனா...? சொல்லுகிறேன்.

அனாதையான என்னை ஈன இரக்கம் சற்றும் இல்லாத எனது சித்தப்பாதான் வளர்த்தவர். என்னுடன் பல்கலைக்கழகத்தில் Computer Science படித்த

மாணவனும் நானும் உயிருக்கு உயிராக காதலித்தோம். அவன் சமூகத்தால் மறுக்கப்பட்டவன் என்பதால் சித்தப்பா நான் அவனை மணமுடிக்க அனுமதிக்க வில்லை. மாறாக, வலுக்கட்டாயமாக உங்களுக்கு என்னைச் செய்து வைத்தார். எனது உயிர்க் காதலன் இன்று Student விசாவில் இங்கே மேற்படிப்பு (Phd) படித்துக் கொண்டிருப்பதாலும், வழி ஒன்றும் அறியாத நான் உங்களை மணந்து - உங்கள் இல் இங்கு வந்து, இன்று மிகப் பக்குவமாக அவனுடன் இணைந்துள்ளேன்.

நான் செய்தது மேலெழுந்தவாறு பார்த்துப்போது பாவம் - துரோகம் - கொடுமை என்று கூடச் சொல்லலாம்! ஆனால், இதைவிட வேறு வழி ஏதும்

கிழக்குப் பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்த இரு மாணவியர் மல்லிகைச் சிறுகதைகள் 2000 - 2010 என்ற தலைப்பில் ஆய்வு செய்கின்றனர். ஒருவர் மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த செல்வி எம்.பிரியதர்சினி. இவர் மல்லிகைச் சிறுகதைகள் என்ற தலைப்பிலும், திருகோணமலையைச் சேர்ந்த செல்வி த. வித்யா என்பவர் மல்லிகைக் கவிதைகள் என்ற தலைப்பிலும் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் சமர்ப்பிக்க உள்ளனர்.

தங்களது ஆய்வுக்கான மல்லிகை இதழ்களைப் பெற்றுக்கொண்டதுடன் ரூபகார்த்தமாக மல்லிகை ஆசிரியருடன் புகைப்படமொன்றும் எடுத்துக் கொண்டனர்.

அறியாத அபலை நான் என்பதால் என்னை மனமார மன்னிக்க இறைஞ்சி வேண்டுகின்றேன்.

தங்கள் உடன்பிறவாச் சகோதரி
மனோகரி

குறிப்பு : என்னால் ஏற்பட்ட முழுச் செலவையும் முடிந்தளவு கெதியாகத் தங்களுக்குச் செலுத்துவேன்.

உருக்கமான அக்கடிதத்தை படித்த ரமணனின் உள்ளம் மனோகரியின் அயரா துணியையும், தன்னை மணந்த நேரம் முதல் இன்றுவரை தாம்பத்தியத்தை தற்போதைக்குத் தள்ளி வைப்போம் எனச் சொல்லித் தற்காத்து வந்தமையையும் வெகுவாகவும், மெய்யாகவும் மெச்சியது.

ஆன்மீகம்

ஆர்வமும் இலக்கியத் துடிப்பும் மிக்க பல்கலைக்கழக மாணவர்கள், கலை இலக்கிய ஆர்வமிக்க புதிய எழுத்தாளர்கள், புத்தாக்கத் தகவல்களை கேட்டறிய அவாவுற்றிருக்கும் இளந்தலைமுறையினர் இந்தக் கேள்வி - பதில் பக்கத்தைப் பயன்படுத்தலாம்.

- டொர்னிக் ஜீவா

❧ மல்லிகை என்றொரு இலக்கிய இதழை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் உங்களுக்கு எப்படி உதித்தது?

சாவகச்சேரி

ஆர்.சிவயோகன்

❧ இவ்வயதிலேயே எனக்கு இலக்கிய ஆர்வம் மிகையாக இருந்தது. காலஞ்சென்ற வரதர் பல வகையான பெயர்களில் இலக்கிய சஞ்சிகையை ஆரம்பித்து நடத்தி வந்தார். அந்த ஈழத்து இலக்கிய முயற்சி எனக்கு ஆரம்பத்தில் உந்துசக்தியாக இருந்தது. அதேசமயம் தொடர் தொடர்மாக மாறி மாறிப் பல பெயர்களில் இலக்கிய இதழ்களை நடத்தாமல், ஒரே பெயரில் நீண்ட காலம் ஓர் இதழை நடத்திவர வேண்டும் என எனது சின்ன பெயரிலேயே திடசங்கற்பம் செய்துகொண்டேன். இன்று அது மல்லிகையாக மலர்ந்து இலக்கிய மணம்பரப்பி வருகின்றது. இதுதான் மல்லிகையின் வரலாறு.

❧ தினக்குரல் விழாவுக்கு ஆனந்தவிகடன் மதன் வந்திருந்தாரே. சந்தித்தீர்களா? பேசினீர்களா?

குருநாகல்

எம்.குணநாதன்

❧ அவரைச் சந்தித்ததும் கைகுலுக்கிக்கொண்டோம். நானும் விழாப் பேச்சாளன். மேடை வரிசையில் ஓன்றாக இருந்தோம். முன்னொரு காலத்தில் எனது சரஸ்வதி காலத்து நண்பர் ஜெயகாந்தன் என்னை விடலுக்கு அழைத்துப்போய், மதனுக்கு அறிமுகப்படுத்தியதையும் எனது உரையில் குறிப்பிட்டு ரூபக மூட்டினேன்.

தேசம் பூராவும் பரந்துபட்டு வாழ்ந்துவரும் உங்களுடைய பழைய இலக்கிய நண்பர்களுடன் இன்றும் பழைய நல்லுறவைப் பேணி வருகின்றீர்களா?

வவுனியா எம்.எஸ்.ரகுவரன்

என்னால் முடிந்தவரைக்கும் பழைய ஆழ்ந்த இலக்கிய நட்பை வெகு கண்ணியமாக இன்று வரைக்கும் பேணிப் பாதுகாத்து வருகின்றேன். பலர், பல ஊர்களில் வாழுகின்றனர். இன்றும் சிலரோ நாடு கடந்தும் வாழுகின்றனர். கூடிய வரைக்கும் பழைய நட்பை இன்றும் பேணிப் பாதுகாத்து வருகின்றேன்.

இன்று தினசரிப் பத்திரிகைகளை விளித்துப் படிக்க முற்பட்டால் உங்களைப் பற்றிய செய்திகளும், படங்களும் தானே வெளிவந்த வண்ணமிருக்கின்றன. இந்த வெகுசனப் பிரபலம் ஓர் எழுத்தாளனுக்குத் தேவையானதா?

வெள்ளவத்தை ஏ.சரவணன்

ஒரு படைப்பாளியின் படைப்புக்களை மாத்திரம் வைத்து அவனது திறமையை எடைபோட வேண்டுமே தவிர, வெறும் பிரசாரப் பின்புலங்களை வைத்து அவனது திறமையை எடைபோடக் கூடாது! இந்தத் திடீர் பிரபலங்களில் மயங்கிப் போய், தடம்மாறிவிடவும் கூடாது என்ற ஞானோதயம் பேசா மிடித்த அந்தக் காலத்திலிருந்தே என் மனதில் ஆழமாகப் பதித்துக்கொண்டு, வாழ்ந்து வருபவன் இந்த மல்லிகை ஆசிரியன்.

உங்களிடம் எனக்குப் பிடித்த நல்ல குணம் என்னவென்றால், மல்லிகைக்

காக உழைக்கும் அச்சுக்கோப்பாளர்களைக் காலத்திற்குக் காலம் அவர்களினது திறமைகளை மல்லிகையில் பாராட்டி எழுதிவருவதுதான்.

முன்னர் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வந்த மல்லிகையில் அச்சுக்கோர்த்த சந்திரசேகரத்தை பாராட்டி, பரிசும் கொடுத்துக் கௌரவித்துள்ளீர்கள். கடந்த மல்லிகையில் கொழும்பு மல்லிகையில் கணினிப் பிரதி செய்து உதவிய செல்வி சாந்தகுமாரியைப் படம் போட்டுப் பாராட்டிக் கௌரவித்துள்ளீர்கள். இந்த நல்ல குணத்தை எங்கிருந்து பெற்றீர்கள்?

பேசாலை கே.கே. அற்புதன்

நான் எனது இளம் வயதிலேயே நானாகவே வாசித்துக்கொண்ட தத்துவத்தின் வெளியீடுகள் தான் இவை. 'உழைப்பவனை மதி! உழையவன் தான் நாளை உலகை ஆளுவான்' என்ற தத்துவத்தை சர்வ தேசம் என் இளம் வயதில் என் நெஞ்சில் தூவியது. அதனது வளர்ச்சிய் பெறு பேறுகள்தான் இன்றைய எனது நடவடிக்கைகள்.

சமீபத்தில் இலக்கிய விழாவொன்றுக்காக மட்டக்களப்பிற்கு போய் வந்துள்ளீர்களே, வந்ததும் போனதுமாக இருந்ததே தவிர, அங்கு இரண்டொரு நாட்கள் தங்கி, இலக்கிய நண்பர்களை, மல்லிகை எழுத்தாளர்களைச் சந்தித்து, கலந்துரையாடி, கிழக்கு மாகாணத்தின் இன்றைய இலக்கிய நோக்குப் போக்குகள் பற்றி சஞ்சிகை ஆசிரியர் என்ற வகையில் அவர்

களினது எண்ண ஓட்டங்களைப் பரிந்துகொள்ளலாமல்லவா? ஏன் தங்கி நின்று வருவதைத் தவிர்த்துக் கொள்ளுங்கள்?

மட்டக்களப்பு கே.சிவசேகரன்

என்னை விரும்பி அழைத்தவர்களின் அழைப்பினை மனசார ஏற்று, அந்த ஒருநாள் விழாவில் நான் மனநிறைவுடன் கலந்துகொண்டேன். நீங்கள் என்னை அங்கு இரண்டொரு நாட்கள் தங்கவில்லை என்று கேட்கின்றீர்கள். மெய்யாகவே மல்லிகையை நேசிக்கும் இலக்கியத் தோழர்கள் இவ்விழாவில் கலந்துகொண்டு என்னைச் சிறப்பித்து, அவர்களாகவே என்னை இரண்டொரு நாட்கள் தங்கவது மண்ணில் தங்கிப்போகும்படி கேட்டிருந்தால், நிச்சயமாக அவர்களது கோரிக்கையை ஏற்றுத் தங்கி வந்திருப்பேன்.

எனது ஆய்வுக்குச் சில மல்லிகை இதழ்கள் தேவை. மல்லிகைக் காரியாலயத்திற்கு நேரில் வந்தால், அவற்றைப் பெற்றுக்கொள்ள இயலுமா?

பதுளை எஸ்.எஸ். ராமதேவன்

முன்னரே தொலைபேசியில் தகவல் தந்து விட்டு வந்தால் அது உதவியாக இருக்கும். உங்களுக்குத் தேவைப்படும் இதழ்களை நீங்கள் தேடித்தான் எடுக்கவேண்டி வரும். இதற்கு அவசியம் அசாத்தியப் பொறுமை. சம்மதமென்றால் வந்து போங்கள்.

இந்த வயதிலும் இத்தனை திறமையுடனும், அசாதாரண ஆர்வத்துடனும் காரியமாற்றி வருகின்றீர்களே, இதனது

அடிப்படைச் சூட்சுமம் என்ன?

வவுனியா ஆர். கந்தவேள்

சும்மா ஜஸ் வைக்காதீர்கள். இய்யாயான பல வார்த்தைப் பாராட்டுக்களைக் கேட்டுக் கேட்டு வளர்ந்து வந்தவன், நான். இப்படி என்னைப் புகழ்கிற தள்ளுவதைவிட, மல்லிகைச் சந்தாதாரர்களில் ஒருவராகப் பெயரைப் பதிவு செய்து விடுங்கள். சந்தாப் பட்டியலில் உங்களது பெயர், முகவரியைத் தருவித்து தேடிப் பார்த்தேன். உங்களது முகவரி அதில் இல்லையே!

அன்று தினக்குரல் விழாவில் மேடையில் பேசும்போது நீங்கள் சொன்ன கருத்து என் நெஞ்சைத் தொட்டது. எனக்கு மனசாரத் தெரியும் யாழ்ப்பாண நிருபர் செல்லத்துரையின் செய்திப் பலனாகப் பல அரபியல் தலைவர்கள் மக்கள் மத்தியில் தலை தூக்கிப் பிரபலமானது எனக்கு விளங்குது. இதற்கு மாற்று வழி என்ன?

வெள்ளவத்தை எம். சுந்தரேசன்

தமது தலைப்புச் செய்தி மூலம் மக்கள் மத்தியில் பிரபலமடைந்த பலர் இன்றும் இருக்கின்றனர். ஆனால், நிரூபி செல்லத்துரையின் பெயர் அன்னாரது மரணத்தில் கூட செய்தியாக வெளிவரவேயில்லை. நாங்கள் அன்னாரது செய்திச் சேவையின் மூலம் மக்கள் மத்தியில் பிரபலமடைந்தது என்னமோ உண்மை.

அன்னாரது ஞாபகமாக இலக்கிய நண்பர்கள் ஒருங்கு சேர்ந்து, கொழும்பில் ஒரு ஞாபகார்த்த கூட்டத்தை ஒழுங்கு செய்ய ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கின்றோம்.

❧ எந்த அடிப்படையில் மல்லிகையில் அட்டைப்பட உருவங்களைப் பதிவு செய்தத் திட்டமிடுகின்றீர்கள்?

ஹற்றன் என். கோபாலதாஸ்

☞ அறுபது ஆண்டுக்கால அநுபவம் எனக்கு வழிகாட்டியாக அமைந்து வழிகாட்டி வருகின்றது. நூற்பத்தாறு வருட மல்லிகை அநுபவங்கள் அட்டைப்படத் தேர்வுக்கு வழிசமைத்து வருகின்றன. ஆக்கபூர்வமான, ஆத்மார்த்திகமான நண்பர்களுடன் கலந்துரையாடி, இறுதி முடிவுகளை எடுத்து வருகின்றேன்.

நான் தொடர்ந்து செய்துவரும் இந்த மல்லிகையின் அட்டைப்பட பதிவுகளின் பாரிய பிரபல ஆழம் இன்று பலருக்கும் புரியாமல் கூட இருக்கலாம். நாளை என்றொரு நாள் வந்தே தீரும். அன்று தெரியும் அதனது அருமையும், பெருமையும்!

அது பரவலாகப் புகழ்ப்படும் வேளையில் நான் உயிருடன் இருக்கமாட்டேன்!

❧ இன்று பல்வேறு நாடுகளில் புலம் பெயர்ந்து வாழும் நம்மவர்களில் எழுத்தாளர்கள் மல்லிகையுடன் பழைய உறவைப் பேணி வருகின்றார்களா?

மட்டுவின் எஸ்.குணசீலன்

☞ தனியாட்ட முறையில் அந்தக் காலந்தொட்டே ஏன்மீது தனி அபிமானமும் சகோதரம் பாசமும் கொண்ட பல்வேறு மட்ட நண்பர்கள் இடையே என் சுகநலனையும், மல்லிகையின் வளர்ச்சியையும் அடிக்கடி விசாரித்து மகிழ்

வார்கள். எனக்கு இன்றும் கூட, மனம் பெருமை ஒன்றுண்டு. அற்புதமான நெஞ்சங்களைக் கடந்த காலங்களில் நான் நட்பாகப் பெற்றிருப்பதுதான். அந்த இனிய நட்பு இன்றுவரையும் தொடர்கிறது.

❧ இவ்வாண்டு ஆரம்பத்தில் கொழும்பில் நடந்தேறி முடிந்த சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாட்டைப் பற்றிய பின் விளைவுகள் என்னென்ன?

புத்தளம் எம்.தவமோகன்

☞ இந்த உலகத் தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாட்டை முன் கையேற்று நடத்தியவர்கள் செய்த அர்ப்பணிப்பும் பிரபலத்தை விட, இம் மாநாட்டைக் கொச்சைப்படுத்திச் சர்வதேச மட்டத்தில் பல பிரபலங்கள் எடுத்துத் தோற்றுப்போன பின்னணிதான் இம்மாநாட்டின் சர்வதேசப் புகழ் என்பதே எனது கருத்தாகும்.

❧ எந்தக் கட்டத்திலேயாவது ஏன் இந்த இலக்கியத்துறைக்கு வந்தேன்? என்று மனச்சலிப்பு உங்களுக்கு வந்ததுண்டா?

ஹற்றன் என். வரதன்

☞ உண்மையை மனந்திறந்து சொல்லுகின்றேன். இந்த எழுத்துத்துறைக்குள் நான் அடிவெடுத்து வைத்திருக்காது போனால், நான் சிறந்த மேடைப் பேச்சாளனாக மலர்ந்திருக்கக்கூடும். அதன் மூலம் எனக்கு என் எழுத்தின் மூலம் இத்தனை பிரபலம் கிடைத்திருக்கவே முடியாது. எழுத்தாளனையும் மீறி, மல்லிகைச் சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் என்ற இலக்கிய உலகப் பதிவுதான் காலம் காலமாக வரலாற்றில் பதியப்பட்டுக்கும்.

சுத்தமான, சுவையான, சுகாதார முறைப்படி
தயாரிக்கப்பட்ட சிற்றுண்டி வகைகளுக்கு
கொழும்பு மாநகரில் பிரசித்தி பெற்ற

ஜெனட்டல்

எவ்வாறும் நினைவில் வைத்திருக்கத்தக்க வியர்

VEGETARIAN HOTEL

98, பாங்ஷால் வீதி,

கொழும்பு 11.

தொலைபேசி இல : 2324712

No Colour Separation

No Positive

No Plates

Our Product

DATABASE PRINTING,
BROCHURES,
CATALOGUES,
SOUVENIRS,
BOOK MARKS,
GREETING CARDS,
NAME TAGS,
CD/DVD COVERS,
COLOUR BIO DATA,
STICKERS
INVITATION CARDS,
PROJECT REPORTS
BOOK COVER,
MENU CARDS,
THANKING CARDS,
CERTIFICATES,
BOOKS, POSTERS,
CD STOMER,
PLASTIC CARDS,
SCRATCH CARDS,
VISITING CARDS.

*Any Board or
Any Paper*

HAPPY DIGITAL CENTRE (PVT) LTD

Digital Colour Lab & Digital Offset Press

No.75 1/1, Sri Sumanatissa Mawatha, Colombo - 12.

Tel: +94 11 4937336, +94 11 7394592

web: www.hdclk.com, E-mail: happy2002@live.com